ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர லீலாமஹாத்மியம்

ஸ்ரீ N. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதியது
தெலுங்கு பதிப்பிலிருந்து.
ஸ்ரீ D. K. ஸ்ரீனிவாசராய் அவர்களால்
தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

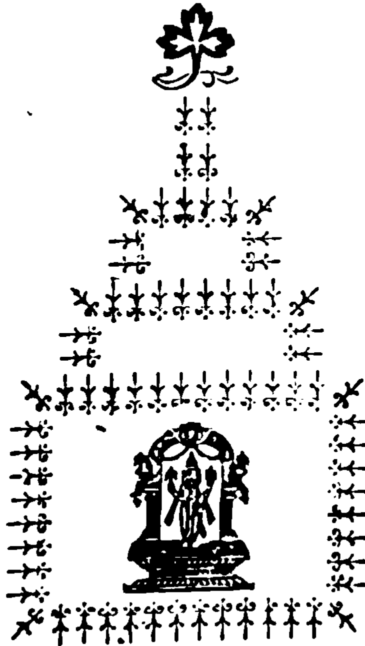
பப்ளிஷர்ஸ்

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா புக் டிபோ,
திருமலை.

சித்தூர் ஜில்லா, ஆந்திர பிரதேஷ்

 1962 Price : 1-25 nP.

பொருளடக்கம்

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீனிவாஸ பரப்ரம்மனே நம:

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர லீலாமஹாத்மியம்

ஸ்லோகம்॥ வேங்கடாத்ரி ஸம்ஸ்தானம்
பிரம்மாண்டே நாஸ்திகிம்சந।
வேங்கடேச நமோதோவா
நபூதோ நபவிஷ்யதி॥

ஸகலகுண ஸம்பன்னர்களான சௌநகாதி மஹா முனிவர்கள் அவர்களுடைய நித்யானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு மந்தஹாஸமான வதனங்களுடையவர்களாய் கலியுகத்திலுள்ள 108 திருப்பதிகளில் பிரத்யக்ஷ வைகுண்டமென்று பிரசித்திபெற்று பக்தர்களுக்கு முக்தியைக் கொடுக்கும் ஸ்ரீ வேங்கடாசல மஹாத்மியத்தைக் காதாரகேட்டு ஆனந்திக்க விரும்பியவர்களாள் பௌராணி கோத்தமராண சூதமுனிவரைப் பார்த்து சொல்லுகிறார்கள் மஹாத்மா! இப்புவியிலுள்ள 108 திருப்பதிகளில் மோக்ஷ பிரதானமான வேங்கடாசல மஹாத்மியத்தைக் கேட்டு ஆனந்திக்க விரும்புகிறோமென்று சொல்ல சூத முனிவர் சௌனகாதிமுனிவர்களைப் பார்த்து சொல்லுகிறார் நீங்கள் வேங்கடாசல மஹாத்மியத்யை என்னுல் கேட்டறிய விரும்பியதினால் முதலில் ஸ்ரீமன் நாராயணண் கிருத, திரேத, துவாபர யுகங்களில் எதற்காக அவதரித்து துஷ்டர்களை சம்ஹாரித்து ஸிஷ்டர்களை பரிபாலித்தாரோ அதை முதலில் சுருக்கமாய் தெரிவித்து பிறகு கலியுகத்தில் பிரகாசிக்கும் ஸ்ரீவேங்கடாசல மஹாத்மியத்தை சொல்லுவதாய் கூறினர் சௌநகாதி முனீந்திரர்கள் சந்தோஷமடைந்தனர். சூத முனிவர் வெங்கடாசல மஹாத்மியத்தை இப்படியாக சொல்லுகிறார்.

ஸ்லோ॥ கிரிதேதோ நரஸிம்ஹபூதோ
த்ரேதாயாம் ரகுநந்தனு।
துவாபரே வாஸுதேவஸ்ய
கலௌ வேங்கட நாயக॥

கிருதாயுகத்தில் ஸ்வேதவராஹ மஹிமை

கிருதாயுகத்தில் ஸ்ரீமன் நாரயணன் பாற்கடலில் சயனித்திருக்கும் போது பகவானின் நாபி கமலத்தில் சதுர்முக பிரம்மா அவதரித்து பகவானைக் குறித்து தவம் செய்தார். அப்போது ஸ்ரீமன் நாராயணன் பிரம்மாவுக்கு பிரத்யக்ஷமாய் ஸ்ருஷ்டியை ஆரம்பிக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தார். அப்போது பிரம்மா சகல புவனங்களையும் ஸிருஷ்டித்தார். அந்த புவனங்களை ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவே பரிபாலித்து வந்தார். இப்படி பரிபாலித்து கொண்டே பல யுகங்கள் கடந்தன. ஒரு நாள் ஸனகஸநந்தனதிகள் பகவானை தரிசிக்க வைகுண்டத்திற்கு சென்றனர் பகவான் லக்ஷ்மி சமேதமாய் ஹம்ஸ தூளிகையின்மேல் ஸயனித்திருக்கும் போது துவாரபாலகர்கள் வைகுண்ட வாயிலை காத்து வந்தனர். அச்சமயம் ஸனகஸநந்தனதிகள் வைகுண்ட துவாரத்தினிடம் சென்றனர். துவாரபாலகர்கள் ஸனகஸநந்தனதி முனிவர்களைப் பார்த்து பகவான் லக்ஷ்மீ சமேதராய் ஹம்ஸதூளிகையில் ஸயனித்திருக்கிறார். தாங்கள் தற்சமயம் அவரை தரிசிக்க முடியாது என்றனர். அப்போது ஸனகஸநந்தனதிகள் துவாரபாலகர்களைப் பார்த்து பகவான் எப்போது, எவ்விடமும், எப்படியிருந்தாலும் அவரை தரிசிக்க நமக்கு தடையிருக்காது என்று சொல்லியவாறே துவாரத்தின் சமீபம் சென்றனர். துவாரபாலகர்கள் ஸனகஸநந்தனதிகளை ஆக்ஷேபித்தனர். உடனே ஸனகஸநந்தனதிகள் கோபம் கொண்டவர்களாய் துவரபாலகர்களைப் பார்த்து நீங்கள் ராக்ஷஸ வம்சத்தில் பிறக்க கடவீர்களென்று சாபமிட்டனர். அவர்கள் சாபமிட்டவுடனே துவாரபாலகர்களுடைய கிரீட, சங்கு, சக்ர, கதை முதலானவை

களற்றவர்களாய் நின்றனர். இதற்குள் பகவான் இவ்விஷயங்களைத் தெரிந்துக் கொண்டு ஸனகஸனந்தனாதிகளுக்கு தரிசனம் கொடுத்தார். அப்போது துவாரபாலகர்கள் விஷ்ணுமூர்த்தியை தரிசித்து தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இந்த சாபத்தை நிவர்த்திக்க முறையிட்டனர். விஷ்ணுமூர்த்தி துவாரபலகர்களைப் பார்த்து ஸனகஸனந்தனாதிகள் கொடுத்த சாபத்தை அவர்களே நிவர்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். ஸனகஸனந்தனர் துவரபாலகர்களுடைய சாபத்தை நிவர்திக்க நினைத்து அவர்களைப் பார்த்து நாங்கள் கொடுத்த சாபம் வீணாகாது. ஆனாலும் நீங்கள் சிநேக பாவத்துடன் ஐந்து ஜன்மங்களில் விரோதிகளாய் மூன்று ஜன்மங்களில் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் பாதாரவிந்தம் சேருவீர்களா? என்று கேட்க துவாரபாலகர்கள் மூன்று ஜன்மங்களில் விரோதமாய் ஸ்ரீமன் நாராயணனின் பாதாரவிந்தம் சேருவதாய்ச் சொல்ல, ஸனகஸனந்தனாதிகள் சம்மதித்து புறப்பட்டுச் சென்றனர். பிறகு துவாரபாலகர்கள் ஹிரண்யாக்ஷ, ஹிரண்யகஸ்யபர்களாய் பிறந்து இந்திராதி தேவர்களை இம்ஸிக்கத் தொடங்கினர். இந்த ராக்ஷச பாதைகளை தாளாமல் தேவர்கள் ஸத்யலோகம் சென்று பிரமமாவிடம் முறையிட்டனர். உடனே பிரம்மதேவன் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வைகுண்டத்திற்கு சென்றார். அப்போது ஹிரண்யாக்ஷன் பூமியைப் பாய்ப்போல் சுற்றிக் கொண்டு ரஸாதலத்திற்குச் சென்று நரகத்தால் கோட்டை கட்டி மறைத்து வைத்தான்.

பிரம்மாதி தேவர்கள் வைகுண்டத்திற்குச் சென்று தமக்கு ஏற்பட்டுள்ள இரக்ஷஸ பாதையை நிவர்த்திக்கும்படி விஷ்ணுவைப் பிரார்த்தித்தனர். அப்போது விஷ்ணு பிரம்மாதி தேவர்களை தேற்றி ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்ல நினைத்து ஸ்வேதவராஹ ரூபமெடுத்து ரஸாதலத்திற்குச் சென்று ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொன்று பூமியைக் கொண்டுவந்து யதாஸ்தானத்தில் நிறுத்தினார். அப்போது தேவர்கள் ஆதிவராஹ ரூபத்திலுள்ள விஷ்ணுமூர்த்தியின்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தனர். துஷ்டனான ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்ல எடுத்த இந்த கோர ரூபத்தைச்

சாந்திக்க பல விதங்களில் ஸ்தோத்திரம் செய்தனர். அப்போது மஹாவிஷ்ணு சாந்தி அடைந்தார். இதற்குள் ஹிரண்யகஸ்யபன் தன் சகோதரனுடைய மரண வார்த்தையைக் கேட்டு சகோதரனைக் கொன்ற நாராயணனைக் கொல்ல பிரதிக்ஞை செய்து, பதினான்கு லோகங்களையும் தேடத் தொடங்கினான். அப்போது பிரஹலாதன் மூலமாய் ஹிரண்யகஸ்யபனைக் கொள்ள நரசிம்மாவதார மெடுத்து ஹிரண்யகஸ்யபனைக் கொன்றார். இந்த கோர ராக்ஷஸர்களை கொன்றதினால் தேவர்களுடைய கஷ்டம் தீர்ந்ததென்று பிரம்மதேவன் விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்தரித்து இந்த துஷ்டர்களை கொல்ல எடுத்த வராஹ அவதாரமும், நரசிம்மாவதாரமும், பிரசித்தி பெற்ற கலியுகத்தில் பக்தர்களைக்காக்க இந்த அவதாரங்கள் சாஸ்வதமாய் பூலோகத்திலிருக்க பிரம்மா வரம் கேட்டருளினார். விஷ்ணு உன்னிஷ்டம் போல் ஆகட்டுமென்று வரம் கொடுத்து நரசிம்மாவதாரம் புண்ணிய க்ஷேத்திரமாண அஹோபிலத்திலும், ஸ்வேதவராஹ ரூபத்தில் சேஷாசலத்திலும் நிவாசிக்க நிச்சயித்துக் கொண்டு கோமதிக்குத் தெற்கில் அறுபது யோஜனை தூரத்திலும், கிழக்கு சமுத்திரத்திற்கு ஐந்து யோஜனை தூரத்லும், சுவர்ணமுகி வடக்கில் அரை யோஜனை தூரத்திலுமுள்ளசேஷாசலத்தில நிவாசிக்க நிச்சயித்வரும் கருடனை அழைத்து நீ வைகுண்டத்திற்கு சென்று கிரீடாத்ரியை எடுத்துவா என்று சொல்லி தான் சில காலம் இந்த வராஹரூபத்தில் சேஷாசலத்தில் வசிக்க எண்ணியிருப்பதாய் சொன்னார். உடனே கருடன் வைகுண்டத்திற்குச் சென்று நவரத்தினங்களுடன் கூடிய தங்க சிகரங்களுடன் சுப்பிரசித்தியாய் தேவ கந்தர்வ கிம்புருஷர் முதலான தேவர்கள் நிறைந்து நித்யமுக்த காமரூபங்களால் ஸேவிக்கப் பெற்று பக்தர்களுக்கு இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுத்து மோக்ஷப்பிரதானமான ஆதிசேஷ ரூபத்தில் பிரகாசிக்கும் கிரீடாசலத்தை கருடன் தன் புஜத்தின் மேல் எடுத்துவந்து சேஷாசலம் சேர்ந்து ஆதிவராஹ ஸ்வாமி நிர்மித்த ஸ்ரீ ஸவாமி புஷகரணிக்கு மேற்கு பாகத்தில் ஸிம்மதியாய வைத்தான் அப்போது வராஹ ரூபத்திலுள்ள பகவான் சதுர்முகனைப் பார்த்து நான் சதா

இந்த சேஷாத்ரியில் ரமாசமேதமாய் வசித்துவருவேன் நீங்க்ள் என்னை தரிசிக்க விரும்பும்போது சேஷாத்ரியில் வந்து என்னைக் குறித்து தியானித்தால் தரிசனம் தருவதாய் வாக்களித்து கருடனல் கொண்டு வரப்பட்ட கிரீடாத்ரியில் பிரவேசித்தார். அப்போது இந்திராதி தேவர்கள் வராஹ ரூபத்திலுள்ள விஷ்ணுவின் மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்து அநேக விதங்களில் ஸ்தோத்திரம் செய்து அவர்களுடைய நிஜ ஸ்தானங்களுக்குச் சென்றனர் பிறகு வராஹஸ்வாமி சேஷாசலத்தில் வசித்து அவ்விடம் புண்ணிய தீரத்தங்களில் வசித்து வந்த பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து அவர்களால் செய்யப்படும் யாக பலன்களை ரமாசமேதமாய்ப் பெற்று வந்தார். இப்படி பக்தர்களுக்கு தரிசனம் தந்து யாக பலன்களைப் பெற்று வந்த விஷ்ணுவைப் பார்த்து முனிவர்கள் தவசிரேஷ்டர்கள் பரமானந்தமடைந்தவராய் தங்களுடைய பாக்கியங்களைக் கொண்டாடி சதா பகவானை தியானித்து காலங்கழித்து வந்தனர்.

கிருதயுகத்தில் இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு விருஷபாத்ரி என்ற பெயர் உண்டாகுதல்

இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு வடகிழக்கில் சுமார் 8 மைல் தூரத்தில் தும்புரு தீர்த்தம் என்ற பவித்திர ஸ்தலம் இருக்கிறது அவ்விடம் விருஷபாசுரன் என்கிற ராக்ஷஸன் நரஸிம்ம ஸலக்ராமத்தைப் பூஜித்து பிரதி தினமும் அந்த ஸாலக்ராமத்திற்கு தன் தலையை வெட்டி. அந்த தலையை புஷ்பங்களுடன் சேர்த்து அந்த ஸாலக்ராமத்திற்கு சமர்ப்பித்து வந்தான். பிரதி தினமும் அவனுக்கு சிரசு வழக்கம் போல் முளைத்து வந்தது இப்படி இருபது வருஷம் பூஜித்துக்கொண்டு அவ்விடம் தவம் செய்துவந்த ரிஷிகளை ஹிம்ஸித்து வந்தான். ரிஷிகள் இந்த அரக்கனின் பாதையை தாங்காமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏக காலத்தில் பகவானை

தியானம் செய்தனர். பிறகு பகவான் ரிஷிகளுக்கு அபயம் கொடுத்து, விருஷபாசுரனுக்கு பிரத்யக்ஷமானார். உடனே விருஷபாசுரன் பகவானுக்கு நமஸ்கரித்து, ஓ தேவா! எனக்கு வரங்களொன்றும் வேண்டாம் இந்திரபதவியோ பிரம்மபதவியோ எனக்கு தேவையில்லை உன்னுடன் யுத்தம் புரிய வேண்டுமென்பதே என் கோரிக்கை என்று சொன்னான். உடனே விஷ்ணு பகவான் விருஷபாசுரனைப்பார்த்து என் பக்தர்களுக்கு கொடுக்காத பதார்த்தம் என்னிடம் ஒன்றுமில்லை, நீயும் என் பக்தனானதால் என்னுடன் யுத்தம் செய்வாயாக வென்று கூற, விருஷபாசுரன் விஷ்ணுவுடன் யுத்தம் செய்ய சித்தமானான். இப்படி விருஷபாசுரனும் வொருவரோடொருவர் யுத்தம் செய்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஆகாய மார்க்கத்தில் தேவர்கள் இவர்களுடைய யுத்தத்தைப் பார்த்து ஜயபேரிகை முழங்க, இவர்கள் ஒருவர்மேலொருவர் பாணங்களை ஏவி சில காலம் யுத்தம் செய்த பிறகு விஷ்ணு பகவான் சக்ராயுதத்தை எடுத்தார். உடனே விருஷபாசுரன் விஷ்ணுவிற்கு நமஸ்கரித்து ஸ்வாமீ! இந்த சுதர்ஸனத்தின் மகிமையை நான் அறிவேன் இந்த சுதர்ஸனத்தால் ஹதம் செய்யப்பட்டு சுவர்கலோக மடைவேன் ஆனால் இந்தப்பிராணட்பிரயா சமயத்தில் எனக்கு ஒரு வரம்கொடு என்று கேட்டான். அபபோது தயா சுபாவமுள்ள பகவான் விருஷபாசுரனை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு, உனக்கு என்ன வரம் வேண்டுமோ கேள் என்று கேட்டார். பிறகு விருஷபாசுரன் பகவானுக்கு நமஸ்கரித்து நீங்கள் வசித்துவரும் இந்த பர்வதத்திற்கு என் பெயரிருக்க வரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான் விஷ்ணு விருபாசுரனுக்கு அப்படியே ஆகக் கடவதென்று சொல்லி, இந்த பர்வதத்திற்கு "விருஷபாத்ரி" யென்று பெயர்வைத்து அவனுக்கு மோக்ஷம் தந்தார். இக்காரணத்தால் கிருதா யுகத்தில் "விருஷபாத்ரி" என்று பெயர் உண்டாயிற்று.

திரேதாயுகத்தில் தசரதன் தவம்செய்து புத்திரர்களைப் பெறுதல்

(ராமாவதார மஹிமை)

திரேதாயாம் ரகுநந்தனு

திரேதாயுகத்தில் ஹிரண்யாக்ஷ, ஹிரண்யகஸ்யபர்கள், ராவண, கும்பகர்ணர்களாய் பிறந்து இந்திராதி தேவர்கள் முதலான அஷ்டதிக்பாலகர்கள், ரிஷிகள், கந்தர்வர்கள், கின்னர, கிம்புருஷர்கள், சித்த வித்யாதரர் முதலான தேவர்களையும், மானவர்களையும், அநேக விதங்களில் இம்சிக்க தொடங்கினர் இவர்கள் இம்சையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வழி காணுமல் கஸ்யபர், கௌதமர், அகஸ்தியர், வாமதேவர், சதானந்தர், ஸனகஸநந்தனுதி முனிவர்கள் இந்த ராக்ஷஸர்களுடைய பாதையை விஷ்ணுவுக்கு தெரிவிக்க வைகுண்டத்திற்குச் சென்றனர். ஆனுல் விஷ்ணு வைகுண்டத்தில் இல்லையென்று தெரிந்து விஷ்ணு இருக்குமிடம் தெரியாமல் தேடித்தேடி பிறகு க்ஷீரஸாகரத்திற்கு வடக்கு தீர்த்தத்தில் சென்று விஷ்ணுவைக்குறித்து தியானம் செய்தனர். சில காலத்திற்கு பிறகு ஒரு மஹாபுருஷன் பிரத்யக்ஷமாய் விஷ்ணு இவ்விடமில்லை என்றும் பூமியின்மேல் ஏதோ ஒரு பர்வதத்தில் ராமாசமேதராய் வசித்து வருவதாய்ச் சொல்லி மாயமானுர். பிறகு அவர்கள் தியானித்து நின்றெழுந்து பூலோகத்திற்க்கு வந்துகொண்டிருந்தனர் வழியில் நாரதர் அவர்களை சந்தித்து நான் வைகுண்டத்திற்குச் சென்று மஹாவிஷ்ணுவை காணுமல் திரும்பி வந்துக் கொண்டிருக்கிறேன் விஷ்ணு இருக்குமிடம் சதுர்முகனுருவனுக்குத் தெரியுமே தவிர நமக்கு தெரியாதென்று சொல்லி நாமெல்லோரும் சத்யலோகம் சென்று ராவணுதி அரக்கர்களின் உபாதைகளை பிரம்மாவுக்கு தெரிவிக்க வாருங்களென்று சொல்லி அவர்களை அழைத்துக் கோண்டு சத்ய லோகம் சென்று சதுர்முகனுக்கு சாஷ்டாங்க தண்டம்செய்து ராவணுதி அரக்கர்களால் தாங்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதையை

நிவர்த்திக்க பிரார்த்தனர். அப்போது சதுர்முகன் அவர்களை சமாதானப்படுத்தி, ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே! இராவணன் சிவனைக் குறித்து தவம் செய்து தேவர்களால் அவனுக்கு மரணமில்லாதபடி வரம் பெற்றுள்ளான் அவனைக் கொல்ல தேவர்களால் முடியாது நாமெல்லோரும் சேஷாத்ரி சேர்ந்து, ராமசமேதரான விஷ்ணுவைப பிரார்த்தித்து அவரால் இந்த ராக்ஷஸ வம்சத்தை நிர்மூலிக்கும்படி பிரார்திக்க வாருங்களென்று அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு சேஷாசலம் சேர்ந்து ஸ்வாமிபுஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்து யெல்லோரும் சேர்ந்து மஹாவிஷ்ணுவை பிரார்த்தனர்.

அயோத்தியைப் பரிபாலித்து வந்த தசரதராஜன் தனக்குப் புத்திர ஸந்தானமில்லாத காரணத்லால் தன் குருவான வசிஷ்ட முனிவரின் உபதேசத்தால் சேஷாத்ரி சேர்ந்து பகவானைக் குறித்து தவம்செய்து வந்தார். இப்படி தவம் செய்யும்போது வசிஷ்டர் தசரதனைப் பார்த்து தசரதா! இவ்விடம் பிரம்மாதி தேவர்கள் விஷ்ணுவைக் குறித்து தியானித்து வருகின்றனர் அவர்களுக்கு பகவான் தவருமல் தரிசனம் தருவார் உனக்கும் மஹா மந்திரம் உபதேசிக்கிறேன். நீயும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பகவானை துதிசெய் என்று சொல்லி தசரதனுக்கு மந்திரோபதேசம் செய்தார். அப்போது தசரதன் தன் குருவின் கட்டளைப்படி மந்திரோபதேசம் பெற்று, பிரம்மாதி தேவர்களுடன் சேர்ந்து விஷ்ணுவைப் பிரார்திக்கத் தொடங்கினர்.

இப்படியாக எல்லோரும் சேர்ந்து பகவனைத் தியானிக்கும் சமயத்தில் அவ்விடம் பெரிய சப்தம் கேட்டது அப்போது சப்தம் வந்த திசையைப் பார்த்து தியானித்து நின்றனர் கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் அவ்விடம் தங்கமயமான ஒரு விமானம் தோன்றிற்று. எல்லோரும் அதைப் பார்த்து தியானித்தனர். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அந்த விமானத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் சதுர்புஜங்களுடன் சங்கு, சக்ர, கதா பத்மங்களை தரித்தவராய் லக்ஷ்மீசமேதராய் பிரத்யக்ஷமானர். அப்போது பிரம்மாதி தேவர்கள் கைகூப்பி

தண்டமிட்டவர்களாய் அநேக விதங்களில் தியானித்து ராவணுதி அரக்கர்களால் அவர்களுக்குண்டான உபாதிகளை நிவர்த்திக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டனர். இப்படி வேண்டிய தேவர்களைப் பார்த்து இராவணன் சிவனிடம் அநேக வரங்கள் பெற்றுள்ளான் தேவர்களால் அவனுக்கு மரணமில்லை மானவ அவதாரத்தில் அவனை சம்ஹரிக்க வேண்டும் நீங்கள் சில காலம் இக்கஷ்டத்தை சகித்துக் கொண்டிருங்களென்று தேவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி அவரவர்களுடைய நிஜஸ்தானங்களுக்கு அனுப்பி தசரதனைப் பார்த்து தசரதா ! உன் மனோபாவத்தை நானறிவேன் நீ அயோத்தியா சென்று புத்திர காமேஷ்டி யாகம் செய்வாயாக! உனக்கு மிக பலசாலிகளான நான்கு புத்திரர்கள் பிறப்பார்கள் அவர்களால் துஷ்டசம்ஹாரமும், சிஷ்டபரிபாலனமும் நடப்பதாய்ச் சொன்னூர். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் தசரதன் சந்தோஷமடைந்தவனுய் அயோத்தியா சென்று புத்ரகாமேஷ்டி யாக செய்து ராம, லக்ஷ்மன, பரத, சத்துருக்னன் என்கிற நான்கு புத்திரர்களை அடைந்தான். ஸ்ரீராமன் தாடகையை சம்ஹரித்து, அஹல்யையினுடைய சாபத்தைப் போக்கி, சிவன் வில்லை முறித்து, சீதாதேவியைக் கல்யாணம் செய்துக் கொண்டு, தந்தை வாக்கியத்தைப் பாலிக்க, தம்பியுடன் வனவாசம் சென்று மாரீசனைக் கொன்ற பிறகு மாயாவேடத்தில் இராவணன் சீதையைக் கொண்டு செல்லும் போது, லோகமாதாவான சீதையை ரக்ஷிக்க நினைத்து அக்னிதேவன் இராவணனை சந்தித்து, ஓ ராவணு! இந்த மாயா சீதையை ஏனெடுத்துச் செல்லுகிருய்? உனக்கு பயந்து நிஜசீதையை ராமன் என்னிடம் மறைத்து வைத்திருக்கிருன் இவள் மாயா சீதை இவளை விட்டுவிடு நிஜமான சீதையை உன்னிடம் கொடுப்பேனென்ருன் இது கேட்டு இராவணன் நிஜமான சீதையை விட்டு அக்னி பகவான் கொடுத்த மாயா சீதையை எடுத்துச் சென்ருன். அக்னிதேவன் லோகமாதாவான சீதாதேவியை தன் பாரியாவான ஸ்வாஹாதேவியிடம் வைத்திருந்தான்.

பத்மாவதி பூர்வஜன்ம விருத்தாந்தம்

ராவணாசுரன் கொண்டு போன மயாசீதை வேதவதி யென்கிற ஓர் பதிவிரதை ஒரு சமயம் இவள் தவம் செய்யும் போது ராவணன் தன்னை விவாஹம் செய்து கொள்ளும் படி நிர்பந்தப்படுத்தினான் அப்போது வேதவதி தான் மகா விஷ்ணுவை விவாஹம் செய்துக்கொள்ள தவம்செய்து வரு கிறேன் என் தந்தையின் மனோபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னாள். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட ராவணன் மிக்க கோபம் அடைந்தவனாய், அவளை கற் பழிக்க யெண்ணி தன் கரங்களால் அவளை கூந்தலைப் பிடித் துக் கொண்டான். அப்போது அந்த பரம சாத்வி விஷ்ணுவை நினைத்து தன் பதிவிரதா மஹிமையால் வலக் கரத்தை கூரான கத்தியாக மாற்றி ரவணன் பிடித்திருந்த கேசங்களை தன் சிரசில் மிகுதியில்லாமல் துண்டித்து விட்டாள் ராவணன் இதைப் பார்த்து ஆச்சர்யபட்டு ஓ மூடனே ! உன் மாயைக்கு பயந்துவிடமாட்டேன் என்று சொல்லி அவளை பலாத்கரிக்கத் தொடங்கினான். அப்போது ராவணனுக்கும் வேதவதிக்கும் மத்தியில் அக்னிஜுவாலை கள் உண்டாயிற்று ராவணன் தன் வஜ்ராயுதத்தால் அந்த ஜுவாலைகளை அணைக்க முயன்றான். அப்போது அந்த வேத வதி ஒன்றும் செய்யத் தோன்றாமல் ஓ ராவணா உன்னால் நாநிந்த அக்னியில் விழுந்து உயிரை மாய்த்துக கொள் கிறேன். என் போல் ஸதிரீயினால் உங்கள் ராக்ஷஸ வம்சமே க்ஷீணிக்குமென்று சொல்லி அந்த அக்னியில் விழுந்தாள் அவளே இந்த வேதவதி என்கிற மாயசீதை ராவணன் சீதையை கொண்டு சென்ற பிறகு ராமன் சீதையை காணா மல் பரிதவித்துக்கொண்டு ஜடாயுவின் மூலம் சீதையின் விருத்தாந்தத்தை தெரிந்துக் கொண்டு சுக்ரீவனுடன் சேர்ந்து வாலியைக் கொன்று வானர சைன்யத்துடன் கலந்து சமுத்திரத்திற்கு சேதுபந்தனம் சேய்து இலங்கைக் குள் பிரவேசித்து, இராவண கும்பகரணாதி ராக்ஷஸர் களைக்கொன்று விபீஷணனுக்கு லங்காபுரியை பட்டாபிஷே கம் செய்துவைத்து சீதாலக்ஷ்மணசமேதராய் புஷ்பகவிமான

மேறி பரத்வாஜ ஆஸ்ரமம் சேர்ந்து, தன்னை ஆலிங்கனம் செய்துக் கொள்ள நினைத்த முனிவர்களைப் பார்த்து நான் ஏகபத்தினி விரதமுடையவன், துவாபர யுகத்தில் உங்களை ஆலிங்கனம் செய்துக் கொள்கிறேனென்று சொல்லி, சீதை சில காலம் இலங்கையில் இருந்த காரணத்தால் அக்னியில் பிரவேசிக்கச் செய்த போது அக்கினி பகவான் ஸ்ரீராமனுக்கு இரண்டு சீதைகளை சமர்பித்தான். அப்போது இராமன் சந்தேகித்து அக்கினி தேவனால் வேதவதியின் விருத்தாந்தத்தையும் சீதையால் அக்கினிதேவன் செய்த மாயையும் தெரிந்துக் கொண்டு கலியுகத்தில் வேதவதியை விவாஹம் செய்துக் கொள்வதாய் அவளுக்கு வரம் கொடுத்து, பரதனின் தீக்ஷையை போக்கி, அயோத்தியை சேர்ந்து பட்டாபிஷேகம் செய்துக் கொண்டு அந்த நகரை பரிபாலித்திருந்து திரேதாயுகம் சமாப்தி காலத்தில் ஸ்ரீராமசந்திரன், லக்ஷ்மண சமேதமாய் நிர்யாணமடைந்து, லக்ஷ்மீ சமேதராய் வைகுண்டம் சேர்ந்தார். திரேதாயுக விருத்தாந்தம் சமாப்தி.

திரேதாயுகத்தில் அஞ்சனாத்ரி என்ற பெயர் உண்டாகுதல்

கேஸரியின் மனைவி அஞ்ஜனாதேவி புத்திர சந்ததியில்லாத காரணத்தால் மதங்க மஹரிஷி ஆஸ்ரமம் சென்று தனக்குள்ள குறையைக்கூற அதற்கு அம்முனிவர் அஞ்ஜனாதேவியைப்பார்த்து பம்பா தீர்த்தின் கிழக்கு பாகத்தில் அறுபது யோஜனை தூரத்தில் சேஷாத்ரி என்கிற புண்ணியக்ஷேத்திர முள்ளது. அவ்விடம் ஆதிவராஹமூர்த்தி வசித்துவருகிறார். அவ்விடத்திற்கு இரண்டு மைல் தூரத்தில் ஆகாசகங்கை என்கிற புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து பகவானைக் குறித்து தவம் செய்தால் மிக பராக்ரமசாலியான, பரமபக்தனை புத்திரனைப் பெறுவாய் என்றார்.

அஞ்சனாதேவி முனிவரின் சொல்லைக் கேட்டு, பர்த்தாவின் அனுமதிப் பெற்று சேஷாசலம் அடைந்து புஷ்கரணி

பில் ஸ்நானம் செய்து வராஹமூர்த்தியை தரிசித்து பிறகு ஆகாசகங்கை கரையடைந்து உண்ணாவிரதத்துடன் பகவானைக் குறித்து ஒரே மனதுடன் தவம்செய்துக் கொண்டிருக்கும்போது மஹா பலவந்தரான வாயுபகவான் பலமொன்றை அவளுக்கு கொடுத்தார். அந்த பலத்தை உட்கொண்டதும் அவளுக்கு வாயுசமான பலமுள்ளவனும் பரமபக்தனுமான ஆஞ்ஜநேயனை புத்திரனாய்ப் பெற்றாள். அக்காரணத்தால் இந்த பர்வதத்திற்கு "அஞ்ஜநாத்ரி" என்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

கிருஷ்ணாவதார மஹிமை

துவாபரே வாஸுதேவஸ்ய

துவாபர யுகத்தில் இராவண, கும்பகர்ணர்கள், சிசுபால, தந்தவக்த்ரர்களாய்ப் பிறந்தனர். மஹாவிஷ்ணு ராமாவதாரத்தில் ரிஷிகளுக்கு கொடுத்த வரங்களை நிறைவேற்றவும் சிசுபால, தந்தவக்த்ரர்களை சம்ஹரிக்க தேவகி வசுதேவர்களுக்கு புத்திரனாய்ப் பிறந்து, பூதனையைக் கொன்று, கம்ஸனை சம்ஹரித்து, கௌரவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்ட பாண்டவர்களின் பக்ஷபாதியாய், துர்யோதனாதிகளால் மானபங்கம் செய்யப்பட்ட திரௌபதிக்கு அக்ஷயமான வஸ்திரமளித்து, வனவாசத்தில் பாண்டவர்கள் கஷ்டங்களிலிருந்து காப்பாற்றி, அஞ்ஞாதவாசத்தில் சேவகனாக் கொள்வித்து பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக தூதுசென்று சிசுபால, தந்தவக்த்ரர்களைக் கொன்று கௌரவர்களைக் கொல்ல, அர்ஜுனனுக்கு கீதோபதேசம் செய்து அர்ஜுனனால் துர்யோதனாதி துஷ்டர்களைக் கொன்று, ஹஸ்தினாபுரத்தை பாண்டவர்களுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து, பாண்டவர்கள் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துக் கொண்டிருக்க, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோபிகா ஸ்திரிகளுடன் அனேக லீலா விநோதங்களை செய்து, ராமாவதாரத்தில் ரிஷிகளுக்கு கொடுத்த வரங்களை நிறைவேற்றி வாலிக்கு கொடுத்த வரத்தினால் வேடனால் விடப்பட்ட பாணத்தினால் பூமியில் விழுந்து துக்கிப்பதை கண்ட அர்ஜுனன் துவாரகா வாசிகளுக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள் கிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் கண்டு துக்கித்தனர்: அப்போது

கிருஷ்ணன் துவாரக வாசிகளைப் பார்த்து இன்னும் சில காலத்தில் கலிப்பிரவேசமாகும், அப்போது நீங்கள் என்னை தியானித்து என் பாதாரவிந்த மடைவீர்களென்று சொன்னார் இதற்குள் யசோதாதேவி கிருஷ்ணனைப் பார்த்து கிருஷ்ணா! உன்னை எத்தனை ஜன்மங்களில் சேவித்தாலும் எனக்கு திருப்தி ஏற்படாமலிருக்கிறது நீ எவ்விடமிருந்தாலும் உன் சேவையைச் செய்ய ஆவலுடையவளாயிருக்கிறேனென்றனள். அப்போது கிருஷ்ணன் யசோதாதேவியைப்பார்த்து அம்மா! நீ இந்த சரீரத்தைவிட்டு வகுளமாலிகையாய் சேஷாசலம் சேர்ந்து அவ்விடம் ஆதிவராஹ ஸ்வாமிக்கு சேவை செய்து வரவும் கலியுகத்தில் நான் அவதரிப்பேனென்று சொல்லி அர்ஜுனனைப் பார்த்து அர்ஜுனா! நீ இந்த கோபியர்களை சிறிது நேரம் காப்பாற்ற வேண்டும் பிறகு இந்த பதினாறாயிரம் கோபியர்களுக்கும் நிஜஸ்வரூபமுண்டாகும் அதுவரை இவர்களைக் காப்பாற்று மென்று சொல்லி கோபியர்களைப் பார்த்து சிறிது நேரத்தில் உங்களுக்கு நிஜஸ்வரூ முண்டாகும். அதுவரையில் உங்களை அர்ஜுனன் காப்பாற்றுவானென்று சொல்லி கிருஷ்ணன் தன் சரீரத்தைவிட்டு லக்ஷ்மீ சமேதராய் வைகுண்டம் சென்றார். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கோபிகா ஸ்திரீகளுக்கு அவரவர்களுடைய நிஜஸ்வரூபம் உண்டாயிற்று கமண்டலங்களையும் கையிலுடையவர்களாய் முனிவர்களெல்லோரும் சேஷாசலம் சேர்ந்து தவம் செய்யச் சென்றனர். இதற்குள் கலிப்பிரவேசம் உண்டாயிற்று தர்மராஜா கலிப்பிரவேசமானதை தெரிந்து கொண்டு, தன் தம்பிமார்களுடன் திரௌபதியையும் அழைத்துக் கொண்டு, வைகுண்டத்தை நோக்கி செல்லும் போது திரௌபதியுடன் நாலு தம்பிமார்களும் வழியிலேயே சரீரங்களைவிட்டு ஸ்ரீவிஷ்ணு பாதாரவிந்தத்தை அடைந்தனர் தர்மபுத்திர மாத்திரம் தர்மதேவதையுடன் வைகுண்டம் சேர்ந்தார்

துவாபர யுகத்தில் இந்த பர்வதத்திற்கு சேஷாசலம் என்ற பெயர் உண்டாவதற்கு காரணம்

கிருஷ்ணாவதாரம் முடிந்த பிறகு மஹா விஷ்ணு வைகுண்டத்தில் லக்ஷ்மீ சமேதராய் ஸயனித்திருக்கும்போது ஆதிசேஷன் வைகுண்ட வாயிலைக் காத்துவந்தான் வாயு பகவான் ஸ்ரீ விஷ்ணுவை தரிசிக்க மிக வெகமாய் போய்க் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஆதிசேஷன் வாயுதேவனை ஆக்ஷேபித்தான் வாயுபகவான் ஆதிசேஷனைப் பார்த்து 'அவசர கார்யமாய் வைகுண்டவாசனைத் தரிசிக்க போய்க் கொண்டிருக்கிறேன் என்னை ஆக்ஷேபித்தால் கிருதாயுகத்தில் துவாரபாலகர்பளுக்கு உண்டானதுபோல் உண்டகுமென்று கடிந்து கொணடார். இந்த வாக்கு வாதங்களைக் கேட்டு லக்ஷமி தன் நாதனுக்குத் தெரிவித்தனள் அப்போது ஸ்ரீமந் நாராயணன் வாயுபகவானைப்பார்த்து அந்த கர்வியுடன் உனக்கேன் வாக்குவாதமென்று கேட்டார். அப்போது ஆதிசேஷன் தன் பலத்தை வாயுதேவனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான், மஹாவிஷ்ணு ஆதிசேஷனைப் பார்த்து வெறும் வார்த்தைகளால் பிரயோஜனமில்லை காரிய ரூபத்தில் நிறைவேற்ற வெண்டும். நீங்கள் உங்களுடைய பலாபலன்களை நிருபிக்க மேரு புத்திரனை ஆனந்தன் என்ற பர்வதம் மேரு பர்வதத்திற்கு வடக்கு பாகத்திலுள்ளது. அந்த பர்வதத்தை நீ சுற்றிக்கொள் வாயுதேவன் அப்பர்வதத்தை தன் பலத்தால் பெயர்க்க வேண்டும் வாயு அப்பர்வதத்தைப் பெயர்த்தால் வாயுதேவன் மிகவும் பலமானவன் இல்லையேல் நீயே பலமுள்ளனென்று கூறினர்.

அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சேஷன் அப்படியே செய்வதாய்ச் சொல்லி, மிக வேகமாய்ச் சென்று அந்த பர்வதத்தைச் சுற்றிக்கொண்டான், வாயுதேவன் அதிககோபமுடையவராய் அப்பர்வதத்தைப் பெயர்க்க தன் பலத்தையெல்லாம் உபயேகித்தார். ஆனல் பிரயோஜனம் இல்லாமல்

போய்விட்டது அப்போது வாயுபகவான் மிகவும் கோப படைந்லவராய் தனக்குள்ள பலம் முழுவதையும் உபயோகித்தார். அப்போது பதினான்கு லோகங்களும் நடுநடுங்கின தேவர்களும் மானவர்களும் திகிலடைந்தனர்கள். அதனால் ஆதிசேஷன் பர்வதத்தை விடாமல் இருக்கப் பிடித்துக் கொண்டான் அப்போது தேவர்களும், மானவர்களும் வாயு தேவனை அநேகவிதங்களில் பிரார்த்தித்தனர். வாயு அவர்களுடைய வேண்டுகோளைக் காதில் கேளாதிருந்தான். பிறகு அவர்கள் ஆதிசேஷனைப் பார்த்து நீயாகிலும் இச் சமயதகில் எங்கள் பிரார்த்தனைகளை ஏற்று, இந்த பூநான்கு லோகங்களையும் நிலை நிறுத்தவேண்டும் இல்லாவிட்டால் பிரளயம் தப்பாது என்று பிரார்த்தித்தனர். அப்போது சேஷன் அவர்களுடைய பிரார்த்தனைகளைக் கேட்டு தன் தலைகளிலொன்றை நீக்கினான். அப்போது வாயுபகவான் அந்த பர்வதத்தை ஆகாயமார்கத்தி லெடுத்துச் செல்லும் போது மேரு பர்வதம் தன் குமாரனுக்கு நேர்ந்த ஆபத்தைக்கண்டு பயந்து வாயுதேவனைப் பிரார்த்தித்தான் வாயு தேவன் தன்னுடைய பிரதிக்ஞை நிறைவேறிற்றென்று சந்தோஷித்து, மேருவினுடைய பிரார்த்தனைகளை நிறைவேற்ற ஆனந்தன் என்ற பர்வதத்தை சுவர்ணமுகி வடக்கு பாகத்தில் ஆதிவாஹ க்ஷேத்திரமான சேஷாசலத்தில் நிதானமாய் வைத்தான். அப்போது தேவர்களை வாயுபகவானை பார்த்து இந்த பர்வதம் சேஷாம்ஸ சம்பூதபானது பகவான் நிவாசத்திற்காக உங்களை இவ்விதமாகத் தூண்டிவிட்டு தன் காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டார். வீணாக நீங்களிருவரும் விரோதம் கொள்ளக் கூடாதென்று வாயு தேவனையும், ஆதிசேஷனையும் சமாதானப்படுத்தினர். அப்போது வாயுதேவனும், ஆதிசேஷனும்நிஜத்தை தெரிந்துக் கொண்டவர்களாய் பகவான் செய்த இந்த மஹத்தான காரியத்தை கொண்டாடி அவர்கள் இருவரும் சந்தோஷத்துடன் அவரவர்களுடை நிவாஸஸ்தானங்களுக்கு சென்றனர். இக்காரணத்தால் துவாபர யுகத்தில் இப்பர்வதத்திற்கு "ஆனந்தாத்ரி" என்று பெயர் உண்டயிறறு.

கலௌ வேங்கட நாயக:

கலியுகத்தில் கலிப்பிரவேசித்து மானவர்களுக்கு பக்தி சூனியமாய் அவரவர்களுடைய குலாசாரப்படி தருமங்களை தவறி நடந்துவரும் விருத்தாந்தத்தை திருலோக சஞ்சாரியான நாரத முனிவர் தெரிந்துக் கொண்டு தந்தையான பிரம்மாவிடம் சென்று சொல்லுகிறார். விஷ்ணுமூர்த்தி கிருஷ்ணவதாரம் முடித்துக் கொண்டு, வைகுண்டம் போய் சேர்ந்த பிரகு பூலோகத்தில் கலிப்பிரவேசித்து மனிதர்களுக்குட் பகவான் என்றதை மறைத்து புத்ர, மித்ர, பந்துக்களென்னும் மாயையில் பிரவேசிக்கச் செய்து, அவர்களை கடைசியில் நரகத்தில் விழச் செய்து வருவதாய்ச் சொன்னார் பிரம்மா நாரதரின் சொல்லைக் கேட்டு, நாரதா! ஸ்ரீமன் நாராயணன் பூலோகத்தில் இல்லாவிட்டால் மானவர்கள் பக்தியற்றவர்களாய் மடிவார்கள் பகவானை பூலோகத்தில் வசிக்க ஓர் உபாயம் செய்யென்று சொல்லினார், அப்போது நாரதர் தன் தந்தையின் அனுமதி பெற்று சத்யலோகத்தை விட்டு பூலோகம் சேர்ந்து ஜான்ஹவீதீரத்தில் யாகங்கள் செய்து வந்த கஸ்யபாதி முனிவர்களைப் பார்த்து "நீங்கள் செய்து வரும் யாகத்தின் பலனைப் பெறும் செய்வல் யார்?" என்று கேட்டார்: அவர்கள் அதைகேட்டு சந்தேகமுற்றவர்களாய் ஏதும் சொல்லத் தோன்றாமல் விழித்தனர் அப்போது நாரதர் அம்முனிவர்களைப் பார்த்து திருமூர்திகளில் ஸத்வகுண ஸம்பன்னரும், சகல பூதங்களுக்கும் ஆதாரமானவரும், ஸத்வகுணங்களுடன் மோக்ஷப்பிரதமான பகவான் யார்? என்று தெரிந்து நீங்கள் செய்யும் யாக பலத்தை அவருக்கு சமர்ப்பிக்கும்படிச் சொல்லிப் புறப்பட்டு சென்றார்.

பிருகுரிஷி திருமூர்த்திகளை பரீக்ஷிக்கும்போது விஷ்ணுவின் மார்பில் உதைத்தல்

கஸ்யபாதி முனிவர்கள் திருமூர்த்திகளில் ஸத்வகுண ஸம்பன்னர் யாரோ தெரிந்துவர பிருகு மஹரிஷியை அனுப்ப பிருகு உடனே புறப்பட்டு சத்யலோகம் சேர்ந்து அங்கு சதுர்முகன் பத்மாஸனத்தில் பிரகாசித்திருக்க வேத சாஸ்திரங்களை சாவித்ரி, காயத்ரி, ஸரஸ்வதி, அஷ்டதிக் பாலகர்கள் சேவித்து வந்தனர். அப்போது பிருகு முனிவர் சதுர்முகனுக்கு சாஷ்டாங்கதண்டங்கள் சமர்பிக்க சதுர்முகன் அதைப் பார்க்காமல் பாராமுகபாய் யிருந்தான். அப்போது பிருகு அந்த பிரம்ம சபையிம் ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தார். பிரகு சதுர்முகன் கண் திறந்து பார்க்க பிருகு தன் அநுமதியில்லாமல் சுகாஸனத்தில் வீற்றிருக்கக் கண்டு ஒன்றும் பேசாமலிருந்தார். ஆனதால் பிரம்மா உலகத்தில் பூஜிக்கத் தகுதியற்றவனென்று தெரிந்துக்கொண்டு சத்ய லோகம் விட்டு கைலாஸத்திச்குப் போய் சேர்ந்தார். அப்போது சங்கரன் மோகபீடிதராய் பார்வதியுடன் சரசமாய் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவ்விடம் வந்த பிருகுரிஷியைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லை, பார்வதி பிருகுவைப் பார்த்து லஜ்ஜையுடன் பிருகு வந்ததை தன் கணவனுக்குத் தெரிவித்து, தன்னை விடும்படி சங்கரனைக் கோரினாள் சங்கரன் பார்வதியைவிட்டு மிக கோபமுடன் பிருகுவை சிக்ஷக்ஷிக்கப்பார்த்தார். அப்போது பிருகு சிவனுக்கு பூலோகத்தில் அங்கபூஜையில்லாமல் சாபம் கொடுத்து கைலாசத்தைவிட்டு வைகுண்டம் போய்ச் சேர்ந்தார். அச்சமயத்தில் ஸ்ரீமன் நாராயணன் லக்ஷ்மீசமேதராய் ஹம்ச தூலிகையில் சயனித்திருந்தார். சயனித்திருந்த பகவானைப் பார்த்து பிருகு தன் பாதத்தால் பகவானின் வக்ஷஸ்தலத்தில் (மார்பின்மீது) உதைத்தார். அப்போது விஷ்ணு உடனே எழுந்து பிருகுரிஷியைப்பார்த்து அவர் பாதங்களை

பிடித்துக் கொண்டு, தங்கள் வரவை கவனிக்காமல் சயனித்திருந்ததற்கு மன்னிக்கவேண்டுமென்று பிருகுவின் காலை ஒத்ததொடங்கினார். அப்போது ஸ்ரீமந் நாராயணனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் (ஹிருதயத்தில்) வசித்துவந்த லக்ஷ்மி தேவி, பகவானுக்கு பக்தர்கள் மேலுள்ள அன்பை தெரிந்துக் கொள்ளாமல் கோபித்துக்கொண்டு, தூரமாய் சென்று நின்றுக் கொண்டிருந்தாள். பிருகு முனிவர் ஸ்ரீமந் நாராயணன் பாதங்களுக்கு தண்டப்பிரணமங்கள் செய்து ஓ தேவா பிரம்மானஸ புத்திரனை நாரதமுனிவர் ஜ்ஞான் ஹவிதிரத்தில் யாகங்கள் செய்துவந்த கஸ்யபர் முதளான முனிவர்களைப் பார்த்து இந்த யாகத்தின் பலனை யாருக்கு கொடுப்பீர்களென்று வினவ அப்போத கஸ்யபர் முசலான முனிவர்கள் சந்தேகத்துடன் வீற்றிருக்க அதைக்கண்டு நாரதமுனிவர் திருமூர்த்திகளில் சத்வகுணசம்பன்னர் யாரோ தெரிந்து கொண்டு யாகத்தின் பலனை அவருக்கு சமர்ப்பிக்கும்படி சொல்லி புறப்பட்டுச்சென்றார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு கஸயபர் முதலான முனிவர்கள் என்னை பார்த்து திருமூர்த்திகளில் சத்வகுண சம்பன்னரை அறிந்தவர் அனுப்பினார் நான் சத்யலோகம் சேர்ந்து பிரம்மதேவனை பரீக்ஷித்து, கைலாசத்திற்குச் சென்று சங்கரனை பரீக்ஷித்து, கடைசியில் வைகுண்டவாசனை தங்களை பரீக்ஷித்ததில் சம்பன்னனும் பக்தி முக்தி பிரதானனும், சகல பூதங்களுக்கும் ஆதாரமானவனும், திருமூர்த்திகளுக்கும் ஆதாரமானவனும் சகலத்திற்கும் ஆதாரமாய், சகல புவனங்களுக்கும் கர்த்தாவாய் பக்தர்களின் மனோபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றும் சத்தகுண சம்பன்னனென்று தெரிந்துக் கொண்டேன். இதில் என் காததவ்யமில்லை யென்று அநேக விதங்களில் விஷ்ணுவைப் பிரார்த்தித்தார், உடனே விஷ்ணு பிருகுவை ஆலிங்கனம் செய்தக் கொண்டு ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார். பிருகு பரமானந்தமடைந்தவராய் ஜ்ஞான் ஹவிதிரம் சேர்ந்து, அவ்விடமுள்ள கஸ்யபர் முதலான முனிவர்களைப் பார்த்து நடந்த விருத்தாந்தத்தை தெரிவித்தார். அதைக்கேட்டு அம்முனிவர்கள் சந்தோஷமுற்றவர்கள் யக்ஞ பலத்தை சத்வ குண சம்பன்னரான ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவுக்கு சமர்ப்பித்து ஸந்துஷ்டரானார்கள்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி
விஷ்ணுவின்மேல் கோபம் கொண்டு கொல்லாபுரம் சேருதல்

மஹா விஷ்ணுவை பிருகுரிஷி பரீக்ஷிக்கும் போது பகவானின் வக்ஷஸ்சலத்தில் நிவசிக்கும் லக்ஷ்மி தனக்கு உண்டான அவமானத்தைச் சகிக்காமல் கணவனைப்பார்த்தும் பிராணவல்லபா! துஷ்ட காரியம் செய்த பிருகுவை சிக்ஷிக்காமல் அவரை ஆதரித்ததினால் எனக்கு உண்டான அவமானத்தைச் சகிக்கமாட்டேன். நான் வைகுண்டத்தை விட்டு பூலோகம் போய் உன் திருவடிகளை தியானித்துக் காலம் கழிப்பேனென்று சொன்னாள் இப்படி கோபத்தால் துடிக்கும் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து ஒ கமலாக்ஷி (பிருகு என் வக்ஷஸ்தலத்தில் உதைத்தால் மிகவும் சுபகார்யமாயிற்று அதற்கு நீ கோபிக்க வேண்டியதில்லை யென்று சொன்னார். இவ்வார்த்தைகளை கேட்டு லக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து புருஷோத்தமா! நீ சராசரங்களைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு ஆத்மாக்களுக்கு ஆத்மாவாய் திருமூர்த்திகளுக்கும் ஆதி காரணமாய் பதினான்குலோகங்களையும் உன் குக்ஷியில் வைத்துக் கொண்டு சர்வ காலங்களிலும் பக்தர்களுக்கு ஆப்தனாய் அவர்களுக்கு மோக்ஷங்களை கொடுத்து பரிபாலித்துவரும் பரமாத்மாவான உம்மை பிருகு காலால் உதைக்க அதற்கு நீங்கள் சம்மதித்து, அவரை ஆலிங்கனம் செய்துக்கொண்டு ஆசிர்வதித் அனுப்பினீர். அந்த வக்ஷததில் வசித்துவரும் எனக்குண்டான அவமானத்தை தாங்கள் பொருட்படுத்தவில்லை ஆனதத்தால் எனக்கு இவ்விடமிருக்க இச்சையில்லை யென்று கோபமாய் சொன்னாள். அப்போது பரந்தாமன் ஸ்ரீலக்ஷ்மியைப் பார்த்து பிருகுவை யாரென்று நினைத்தாய்' அவன் உன் குமாரனாவான் அவன் காலால் உதைத்த மாத்திரத்தில் நீ வைகுண்டம் விட்டு போவது பலர் உன்னை நிந்திப்பார்கள் ஆனதால் நீ போகக் கூடாதென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட லக்ஷ்மி மிகவும் கோபத்துடன் தன் பிராணநாதனை விட்டுபோக வேண்டும்

றொன்ற பயத்தாலும், தன் நாதன்மேலுள்ள பிரேமையா. லும் கணவனைப் பார்த்து; நீங்கள் ஸதவகுண சம்பன்ன ரென்று பிருகு உங்களை புகழ்ந்ததால் அவரை மன்னித்ததி ஞல் பசுபாலகனும் அடிக்க வல்லவனுவான் பூமிவாசிகள் உப்மை நல்லால் அடிக்க வல்லவராவார் மிலேச்சர்கள் உங்களை மதிக்காமல் உங்கள் குணங்களைக் கைபற்றுவார். எனக்கு அவமானத்தை உண்டாக்கிய பிராம்மண வம்சத் தார் பிச்சைக்காரர்களாய், தன் மனைவி, பிள்ளைகளை போஷிப்பார்கள். நித்ய கர்மங்களை விட்டு நீசர்களை அணுகு வார்கள்; ஏழைகளாய் ஜீவனத்திற்கு வித்தைகளை விற்று ஜீவிப்பார்கள் என்று சொல்லி வைகுண்டத்தைவிட்டு வேங்டாசலத்திற்கு சுமார் இருபதுயோஜனை தூரத்திலுள்ள கரவீரபுரம் என்கிற (கொல்லாபுரத்தில்) போய்ச் சேர்ந்தாள் அப்போது லக்ஷ்மீவல்லபன் தன் மனைவி விட்டுச் சென்ற மனோவியாகூலத்தை தாங்காமல் இப்படியாக யோசிக்கலா ஞர். லக்ஷ்மியில்லாத வைகுண்ம் சௌந்தர்ய மற்றதாயும். லக்ஷ்மீ கடாக்ஷமில்லாதவனை யெல்லோரும் நிந்திப்பார்க ளென்றும் லக்ஷ்மி இல்லாதிருந்தால் இந்த வைகுண்டம் சௌந்தர்யமற்று போக பாக்கியங்கள் நசித்துவிடும். லக்ஷ்மி பூலோகத்தில் போய்ச்சேர்ந்து தன்னை ஆராதிப்பவர்களுக்கு தனரூபமாயும், தான்யரூபமாயும், தனகனக வஸ்துவாஹன ரூபங்களிலும். அவர்களுக்கு சர்வ சௌகர்யங்களையும் கொடுத்து மூடனை ராஜனுக்கி, மூடனை முக்தனுக்கி கடைசி யில் கர்வமுள்ளவனுக்கி, நீசனுைலும் தனமுள்ளவனே பக்தனென்று, சொல்வித்து அவனையே பகவானென்று தன மதத்தால் கர்வமுள்ளவனுய் துரோஹியாய், குடி வெறிய னுய், மாம்சாஹாரனுய், குருத்துரோஹியாய், தாய் தந்தை யர்களை பூஜிக்காமல், பெரியோர்களையும் குருதெய்வங்களை யும், நியாய அநியாயங்களையும் மறந்து குரூரர்களாய் என் பக்தர்களை லக்ஷியம் செய்யாமல் மற்றும் ஆதரிக்காமல் கடைசியில் பாபிகளாய் நரகவேதனை யனுபவிப்பார்களே யென்று யோசிக்கலானுர்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு வைகுண்டத்தை விட்டு ஓர் புற்றில் வசித்தல்

ஸ்ரீமந் நாராயணன் வைகுண்டத்தைவிட்டு பூலோகத்திலுள்ள காடு, மலை, வனம், வனாந்திரங்களைச் சுற்றி தன் நிவாசத்திற்கு யோக்கியமானதும், பவித்திரமானதாகவும் ஓர் இடத்தைத் தேடிக் கொண்டு தனிமையாய் திரிந்து வந்தார் இப்படி திரிந்து கங்கா நதிக்கு தெற்கில் மூன்று யோஜனை தூரத்தில் சுவர்ணமுகி நதிக்கு வடக்கில், மூன்று யோஜனை அகலமும, முப்பது யோஜனை நீளமுள்ளதும், தலை பாகத்தில் வேங்கடாத்திரியும், மத்யபாகத்தில் நருஸிம்ம மூர்த்தியும், கடைசி பாகம் ஸ்ரீசைலமும் உடையதாய் பிரம்மாதி தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் யோக்கியமாய், மிகவும் கவர்ச்சிகரமான தபோவனங்களுடனும், பவித்திரமான புண்ணிய தீர்த்தங்களுடனும்,நிறைந்த ஆதிவராஹ க்ஷேத்திரமென்கிற சேஷாசலம் சேர்ந்து, க்ஷேத்திர மூர்த்தியான ஆதிவராஹ சுவாமியிடம் சென்று தன் நிவாஸத்திற்காக ஸ்தலத்தை வேண்டினார். அப்போது ஆதிவராஹ மூர்த்தி மஹாவிஷ்ணுவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஏழைக்கு ஆசை காட்டக் கூடாது பலவானுக்கு இடம் கொடுக்கலாகாது என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருப்பதால் உன் விருத்தாந்தத்தை விபரமாய் தெரியபடுத்தினால் ஒழிய உனக்கு இடம் கொடுப்பதற்கு ஸந்தேகிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனதால் உன் விருத்தாந்தத்தை விபரமாய் சொல்லென்று வினவ அப்போது மஹாவிஷ்ணு நடந்த விஷயத்தை விபரமாய் வராஹமூர்த்யிடம் சொன்னார். ஆதிவராஹமூர்த்தி விஷ்ணுவைப் பார்த்து நாமிருவரும் ஒரே அம்சமுடையவர்களானதால் எனக்குள்ள ஸர்வமும் உனக்கு அர்மணம் செய்கிறேன் உன்னிஷ்டம்போல் நடக்கும்படி சொல்லி, தனக்குள்ள ஸர்வமும் வினயமாய் சமர்ப்பித்தார். அப்போது பகவான் சந்தோஷித்து நான் தன்யனானேன் நீ இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு அதிபதியானதால் கலியுகத்தில் என்னைப் பார்க்கவரும் பக்தர்கள் முதலில் உன்னை

ஆராதித்து, தரிசித்து பிறகு என்னை ஆராதித்து, தரிசிப் பார்களென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு வராஹமூர்த்தி சந்தோஷமுற்றவராய் இருவரும் பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து ஆதரித்து வந்தனர்.

பகவான் சேஷாசலத்தில் இருக்கும் விஷயத்தை சதுர்முகன் தெரிந்துக் கொண்டு, புஷ்கரணி தெற்கு பாகத்தில் தசரதன், வசுதேவர்கள் கவணத்திற்கு வரும்படி ஒரு திந்திரிணீ விருக்ஷத்தை நிமிர்த்து அந்த விருக்ஷத்தின்கீழ் கௌசல்யா, தேவகி, தேவியின் அம்ஸமாய் ஒரு புற்றையும் நிர்மித்தார். மஹாவிஷ்ணு சேஷாத்திரியில் சுற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது ஒரு நாள் பிரம்மதேவனால் நிர்மிக்கப்பட்ட திந்திரிணீ விருக்ஷமும், அந்த விருக்ஷத்தின் கீழ் புற்றையும் பகவான் பார்த்தார். அந்த விருக்ஷத்தையும் புற்றையும் பார்த்தவுடன் திரேதாயுகத்தில் ராமாவதாரம் துவாபர யுகத்தில் கிருஷ்ணாவதாரமும் நினைவிற்கு வந்தது அப்போது பகவான் புற்றின் சமீபம் சென்றுக் கொண்டிருக்கும் போது அந்த புற்றிலிருந்து கருட, கந்தர்வ, கின்னர, கிம்புருஷர்களால் தான் கேட்டுவந்த வீணை முதலான வாத்தியங்களின் நாதங்கள் கேட்டது போலிருந்தது. அந்த மதுர வாத்திய கோஷங்களைக் காதாரக் கேட்டு அந்த புற்றின் சமீபம் சென்று பார்க்க புற்றின் முகத் துவாரம் சோபானம் போல் காணப்பட்டது. அந்த மார்க்கமாய் புற்றில் பிரவேசித்து, புற்றினுள் சென்று பார்த்து இப்படியாக யோசிக்கலானார். பூர்வம் தனக்கு வைகுண்டத்தில் படுக்கை யாயிருந்த ஆதி சேஷனை யென்று நினைத்து சந்தோஷித்து, அந்த புற்றே தனக்கு வாசஸ்தலமாய் ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவ்விடம் வசிக்கலானார். இப்படி புற்றில் வசித்துவரும் விஷ்ணுவை பூலோகத்தில் பிரத்யக்ஷ தெய்வமாய் பக்தர்களின் பாபங்களை போக்கி லோக கல்யாணமாக்க நினைத்தவராய் சதுர்முகன் கைலாசம் சென்று சங்கரனைப் பார்த்து சொல்லுகிறார். ஸ்ரீமந் நாராயணன் வைகுண்டத்தைவிட்டு பூலோகத்தில் ஆதிவராஹ க்ஷேத்திரமான சேஷாத்திரியில் புற்றினுள் வசித்து வருகிறார் அவரை திருப்தி செய்ய உன்னிடம் வந்தேனென்று சொல்ல சங்கரன் அதற்கு சம்மதித்தார்.

லக்ஷ்மி பசு, கன்றுகளை சோழராஜனுக்கு விற்றல்

சங்கரன் பிரம்மதேவரிருவரும் புறப்பட்டுக் கொல்லா புரத்தில் வசித்துவரும் லக்ஷ்மியிடம் போய் அம்மா! நீ வைகுண்டத்தை விட்டு வந்தவுடன் மஹாவிஷ்ணுவும் வைகுண்டத்தை விட்டு அரண்யங்களில் சுற்றிக் கொண்டு, அநேக கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு கடைசியில் சேஷாத்ரியில் ஒரு புற்றில் வசித்துக் கொண்டு அன்ன ஆகாரமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவரை நாம் எப்படியாகிலும் திருப்தி செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து உன்னிடம் வந்தோமென்று சொன்னார்கள். அப்போது லக்ஷ்மி அவர்களைப் பார்த்து நான் சிலகாலம் கொல்லாபுரத்தில் வசிக்க காரணங்களிருப்பதினால் இவ்விடம் வசித்து வருகிறேன் தவிர வேறொன்றுமில்லை, நீங்கள் அவரை திருப்தி செய்ய எண்ணினால் உங்களுக்கு என்னாலாக வேண்டிய சகாயம் செய்வேன் உங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை தெரிவியுங்களென்று கேட்டனள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர்கள் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து, அம்மா! நாங்களிருவரும் பசு, கன்றுகளாய் மாறுகிறோம், நீ கோபிய ஸ்திரீயாக மாறி இந்த பசு, கன்றுகளை சோழராஜனுக்கு விற்க வேண்டுமென்று கூறினர். அதற்கு சம்மதித்து லக்ஷ்மி கோபிய ஸ்திரீயாகவும், பிரம்ம, ருத்திரர்கள் பசு, கன்றுகளாகவும் மாறினர். அப்போது இடைச்சி ரூபத்திலுள்ள மஹாலக்ஷ்மி அந்த பசு கன்றுகளை ஓட்டிக் கொண்டு சோழ ராஜனுடைய அரண்மனையிருக்கும் சந்திரகிரியை சேர்ந்து பசு, கன்றுகளை சோழ ராஜனுக்கு விற்று, தன் நிவாசஸ்தானமான கொல்லாபுரம் போய்ச் சேர்ந்தாள்.

சோழராஜன் அந்த பசு, கன்றுகளை கோபாலகனிடம் ஒப்படைத்து தன் பசுக்களுடன் சேர்ந்து மேய்க்க உத்திர விட்டான் உடனே கோபாலகன் தன் வசமுள்ள இரண்டாயிரம் பசுக்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டான் அந்த பசு பிரதி தினமும் பசுக்களுடன் சேர்ந்து சேஷாத்ரிக்கு சென்று புற்றில்

வசித்துவரும் மஹாவிஷ்ணுவிற்கு பால் கொடுத்து வந்தது. இப்படி சில காலம் கடந்த பிறகு ஒரு நாள் சோழராஜனின் மனைவி பசுவினிடம் பாலில்லாததால் கோபாலகனைப் பார்த்து, நீ இந்த பசுவின் பாலைக் குடித்துவிடுகிறாயா? யென்று கோபமாய் கேட்டாள் அப்போது கோபாலகன் பயமுற்றவனாய் அம்மா! நான் அந்த பசுவின் பாலை குடிக்கவில்லை நான் பிரதி தினமும் பசுக்களுடன் சேஷாசலம் சென்று பசுக்களை சிரத்தையாய் மேய்த்து வருகிறேன் நான் இந்த பசுவின் பாலை குடிக்கவில்லை யென்று சொன்னான். அப்போது சோழராஜனின் மனைவி கோபாலகனைப்பார்த்து உன் வார்த்தைகளை நம்பமாட்டேன். நாளை முதல் பசுவிடம் பாலில்லாவிட்டால் உன்னை கடுமையாய் தண்டிப்பேனென் கூறினாள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு கோபாலகன் பயத்துடன் அப்படியே யென்று கூறி புறப்பட்டுச் சென்றான்.

கோபாலகன் கோடாலியால் ஸ்ரீனிவாசனை அடித்தல் சோழ ராஜனுக்கு சாபம்

கோபாலகன் மறுநாள் காலை வழக்கம்போல் பசுக்களை ஓட்டிக் கொண்டு கோடாலியை பிடித்துக் கொண்டு மந்தையுடன் சென்றான். அன்று பசுக்களும் வழக்கம்போல் சேஷாத்ரி பர்வதமேறிச் சென்றுக் கொண்டிருந்தன அப்படி போய்க் கொண்டிருக்கும் போது இந்த பசு மாத்திரம் கொஞ்ச தூரம் பசுக்களுடன் சென்று பிறகு அவைகளை விட்டு பிரிந்து ஸ்ரீனிவாசன் வசித்துவந்த புற்றினிடம் சென்று வழக்கம்போல பகவானுக்கு பால் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. கோபாலகன் அதைப்பார்த்துமிக கோபாவேசத்துடன் தன் கையிலுள்ள கோடலியால் பசுவைக் கொல்ல வந்தான் கருணாமூர்த்தியான பகவான் அந்த பசுவை ரக்ஷிக்க யெண்ணியவராய் வல்மீகத்திலிருந்து (புற்றிலிருந்து) வெளியேவர தன் தலையை வெளியேயெடுத்தார் அச்சமயம் கோபாலகன் அடித்த கோடாலியின் அடி

ஸ்ரீனிவாசனின் தலையில்பட இரத்தம் பிரவாஹமாய் வந்தது கோபலகன் அந்த இரத்தப் பிரவாஹத்தைப் பார்த்து பூமியின்மேல் விழுந்து மூர்ச்சித்தான் அப்போது அந்த பசு மிகவும் துக்கத்துடன் புற்றைவிட்டு தன்மேல் விழுந்த இரத்தக் கறைகளுடன் புறப்பட்டுச் சோழராஜனின் சபையைச் சேர்ந்து பூமியின்மேல் விழுந்து புரண்டு துக்கிற்றது அதைக் கண்டு அச்சபையோரெல்லாம் திகிலடைந்து இந்த பசு இரத்தக் கறைகளுடன் இச்சபையைச் சேர்ந்து துக்கமடைய காரணமென்ன வென்று ஒருவரை வொருவர் பார்த்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தனர். இதற்குள் சோழராஜன் ஒரு சேவகனைக் கூப்பிட்டு நீ இந்த பசுவுடன் சென்று காட்டில் என்ன நடந்ததோ தெரிந்துவா வென்று சென்னார். அப்போது அந்த பசு சோழராஜனின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, வேகமாய் புறப்பட்டுச் சேஷாசலம் ஏறத் தொடங்கிற்று சேவகனும் பசுவின் பின் தொடர்ந்தான் சோழராஜன் தன் சபையிலுள்ள மந்திரிகளைப் பார்த்து இந்த பசு பசுக்களை விட்டு தனியாய் இரத்தக் கறைகளுடன் நம்முடைய சபைக்கு வந்து சிந்திக்க காரணம் யாது வென்று யோசிக்கலானார் பசுவுடன் சேவகன் சேஷத்ரி பர்வதம் சேர்ந்து, புற்றினிடம் விழுந்துள்ள கோபாலகனையும், புற்றிலிருந்துவரும் இரத்தப் பிரவாஹத்தையும் பார்த்து பயமுற்றவனாய் ஓர் க்ஷணத்தில் சோழராஜன் சபையைச் சேர்ந்து அவ்விடம் நடந்துள்ள விஷயங்களை சோழராஜனுக்குத் தெரிவித்தான் உடனே ராஜன் பல்லக்கின்மீது புறப்பட்டு சேஷாத்ரி சேர்ந்து புற்றினிடம் மூர்ச்சையாய் விழுந்திருக்கும் கோபாலகனையும், புற்றிலிருந்து பிரவாஹிக்கும் இரத்தத்தையும் பார்த்து ஒன்றும் செய்யத் தோன்றாதவனாய் சிறிது நேரம் யோசித்து இந்த அரண்யத்தில் இப்படி கோரமாய் நடக்க காரணம் யாது? இந்த புற்றிலிருந்து இரத்தப் பிரவாஹிக்கும் காரணமும் தெரியவில்லையே! நான் என்ன செய்வேன் இந்த பாபகாரியத்தை செய்த துர்மார்க்கன் யாரோ? தெரியவில்லையே என்று கதறினான். இதற்குள் புற்றினுள்ளிருந்த பரமாத்மா இரத்த காயத்துடன் புற்றிலிருந்து வெளியே வந்து சோழராஜனைப் பார்த்து நீ பாபாத்மாவாய்

என்னை உன் சேவகனால் அடிக்கவைத்தாய்: உன் இராஜ்ஜியத்தில் பிரஜைகள் செய்யும் பாபங்களுக்கு நீயே கடமைப் பட்டவன்; நான் வைகுண்டத்தைவிட்டு தனிமையாய் இந்த அரண்யத்தில் புற்றில் வசித்துவர, என்னை உன் கோபாலகன் கோடாலியால் அடித்து காயமுண்டாக்கினான். பிரஜைகள் செய்யும் பாவங்களை பிரஜாபாலகர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியது ஆனதால் நீ பிசாசுருபமாகக்கடவாய் என்று சாபம் கொடுத்தார். அப்போது சோழராஜன் விஷ்ணுவின் பாதங்களின் மேல் விழுந்து அநேக விதங்களில் பிரார்த்தித்தான். அப்போது பகவான் கருணையுடையவராய் சோழராஜனைப் பார்த்து, என் பக்தர்களுக்கு கஷ்டமேற்பட்டால் நான் சகிக்கமாட்டேன் நான் கொடுத்த சாபம் வீணாகாது. நீ பிசாசுருபமாய் சில காலம் அனுபவித்து பிறகு இந்த சரீரத்தைவிட்டு சுதர்மனின் மகனாய் பிறந்து, ஆகாசராஜனாய் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து உன் புதல்வியை எனக்கு கன்னிகாதானம் செய்து கிருதார்த்தனாவாயென்று சொல்லி சாபத்தைக் குறைத்தார். சோழராஜன் பகவானை நமஸ்கரித்து கோபாலகனை காக்க வேண்டுமென்று கைகூப்பி துதித்தான். இதற்குள் கோபாலகன் மூர்ச்சை தெளிந்து குருடனாய் பகவானுக்கு நமஸ்கரித்து தன்னை மன்னிக்கும்படி அநேக விதங்களில் பிரார்த்தித்தான் பகவான் கோபாலகனைப் பார்த்து நீ இந்த அரண்யத்தில் சில காலம் குருடனாய் சஞ்சரிப்பாயாக! நான் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் அர்ச்சாவதாரம் எடுப்பேன்; அப்போது நீ என்னை தரிசித்தால் உனக்கு நேத்திரங்கள் வரும், அதுமுதல் என்னை பூஜித்து கிருதார்த்தனாவாய் நான் வைகுண்டத்தை விட்டு புற்றில் வசித்து வந்து முதல் தரிசனம் உனக்கு கொடுத்ததினால் அர்ச்சாவதாரம் எடுத்தது முதல் உன் வம்சத்தாருக்கு கலியுகத்தில் முதல் தரிசனம் கொடுப்பதாய் வரம் கொடுத்தார் சோழராஜன் பிசாசுருபம் பெற்று சதா பகவானை தியானித்துக் கொண்டு சில காலத்திற்கு சுதர்மனின் மகனாய் பிறந்தான் கோபாலகன் குருடனாய் சதா பகவானைத் துதித்து காலங்கழித்து வந்தான்.

ஸ்ரீனிவாசனை வகுளாதேவி சந்தித்தல்

ஸ்ரீனிவாசன் தனக்குண்டான காயத்துடன் புற்றில் வசித்துவர, பிருஹஸ்பதி புற்றிலுள்ள பரமாத்மாவைப் பார்த்து அவருக்கு ஏற்பட்ட காயத்தை ஆற்ற ஒரு ஔஷதத்தைச் சொல்லி புறப்பட்டுச் சென்றார். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் பிருஹஸ்பதி சொன்ன வனமூலிகையை தேடிச் சென்றார். அச்சமயம் வராஹமூர்த்திக்கு பணிவிடை செய்து வந்த வகுளாதேவி, இரத்த காயங்களுடன் செல்லும் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து குழந்தாய்! நீ யார்? இந்த காட்டில் இரத்த காயங்களுடன் திரியக் காரணம் யாது? யாரால் இந்த இரத்தகாய மேற்பட்டது? என்று கேட்டுக்கொண்டே ஸ்ரீனிவாசனின் சமீபம் சென்று தன் கமண்டலத்திலுள்ள ஜலத்தால் பகவானின் முகத்தை சுத்தப்படுத்தி தகுந்த ஔஷதம் கொண்டுவந்து காயத்திற்கு போட்டு, ஆகாரத்தையும் உண்ணச் செய்து, உன்னுடைய விருத்தாந்தத்தை எனக்கு தெரியப்படுத்தென்று வகுளாதேவி ஸ்ரீனிவாசனைக் கேட்டனள். அப்போது பரந்தாமன் அவளுடைய உதார சுபாவம் பார்த்து வகுளாதேவியிடம் அம்மா! நான் ஒரு அனாதை, அநேக அவதாரங்களெடுத்து பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து கடைசியில் இந்த அரண்யத்தில் வசித்துவரும் போது ஓர் கோபாலகனால் அடிபட்டு இந்த அரண்யத்தில் திரிந்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார். அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் வகுளாதேவி துவாபரயகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தனக்கு கொடுத்த வரத்தை நினைத்துக் கொண்டு குமாரா! நானும் ஓர் அனாதை எனக்கு சந்ததி இல்லை என்னை ஆதரிப்பவரில்லாத நானொரு அனாதைத்தாய் இந்த க்ஷேத்திரமூர்த்தியான வராஹமூர்த்திக்கு பணிவிடை செய்துக்கொண்டு அவரை அனுகி இவ்விடம் காலம் கழித்து வருகிறேன் நீ எனக்கு கிடைத்ததால் இந்த அனாதை தனயனைப் பெற்ற தாய்ப்போல் ஆனந்தமுடையவளானேன் உன்னை என் மகனைப் போல் நினைத்திருக்கிறேன். நீ இவ் விடமே வசித்துவர வேண்டும். இவ்விடத்தை விட்டு வேறெங்கும் செல்லக்கூடாதென்று சொன்னாள். அப்போது

ஸ்ரீனிவாசன் வகுளாதேவியைப் பார்த்து அம்மா ! அந்த திந்திரிணீ விருக்ஷத்தின்கீழ் ஓர் புற்றிருக்கிறது அந்த புற்றினுள் வசித்து வருகிறேன் நீ ஒரு தடவை அந்த புற்றை பார்க்க வரவேண்டுமென்று கூப்பிட்டார். உடனே வகுளாதேவி சந்தோஷித்து ஸ்ரீனிவாசனோடு புற்றினிடம் சென்று அந்த புற்றைப் பார்த்து சந்தோஷமுடையவளாய் தன்னுடைய ஜன்ம சாபல்ய மடைந்ததென்று நினைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணவதாரத்தில் யசோதாதேவியாய், உன்னுடைய சேவை செய்தேன் இந்த ஜன்மத்திலும் அந்த பரந்தாமனின் சேவைகிடைத்தால் தன் ஜன்மம் சபல்யமாய் விட்டதென்று சந்தோஷத்துடன் ஸ்ரீனிவாசனின் அனுமதி பெற்று எப்போதும் போல் வராஹமூர்த்திக்கு பணிவிடை செய்யப் போனாள். வராஹமூர்த்தி வகுளாதேவியைப் பார்த்து அம்மா ! இன்று நீ மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவள் போல் காணப்படுகிறாய் காரணமென்னவென்று கேட்டார் வகுளாதேவி ஸ்ரீனிவாசனுக்கும் தனக்கும் நடந்த விருத்தாந்தத்தை தெரிவித்தாள். அப்போது வராஹ ஸ்வாமி ஸ்ரீனிவாசனும் நானும் ஒரே அம்சமுடையவர்கள் நீ இன்று முதல் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு வேண்டிய சேவை செய்து கலியுக அந்தியத்தில் அவருடைய பாதாரவிந்தம் சேருவாயென்று சொல்லி, வகுளாதேவியை ஸ்ரீனிவாசனிடம் போகும்படி சொன்னார். அப்போது வகுளாதேவி வராஹஸ்வாமியின் அனுமதி பெற்று ஸ்ரீனிவாசனுக்கு சேவைகள் செய்துக் கொண்டு ஆனந்தமுற்றவளாய் இருந்தனள்.

ஸ்ரீ பத்மாவதி ஜனனம்

சேஷாசலத்திற்கு தென் கிழக்கு பாகத்தில் சுமார் ஒரு யோஜனை தூரத்தில் சுதர்மன் என்ற சந்திரவம்ச அரசன் தொண்ட ராஜ்யத்தை பரிபாலித்து வந்தார். அவருக்கு ஆகாசராஜன், தொண்டமானன் என்கிற இரு புத்திரர் களிருந்தனர். அவர்களில் மூத்தவரான ஆகாசராஜனுக்கு ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்து, சுதர்மன் தவம் செய்ய காட்டிற்குச் சென்றார். ஆகாசராஜன் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யும்போது பிரஜைகள் ராஜ்யபக்தி சத்தியம் பரோப காரமுள்ளவர்களாய் ராஜாக்ஞையை மீறாமல் நடந்து வந்தனர். ராஜாவும் அவர்களுக்கு யாதொரு குறையு மில்லாமல் தன் குழந்தைகளைப் போல் காத்து வந்தார். ஆனால் தனக்கு புத்திரசந்ததி யில்லாததால் மனக்குறை யுடையவராயிருந்தார். இப்படியாக சில காலம் சிந்தையுற்று ஒருநாள் தன் குருவான சுகமுனீந்திரரை அழைப்பித்து தனக்குள்ள குறையை தெரிவித்தார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சுகமுனிவர் ராஜனைப் பார்த்து நீ புத்திரகாமேஷ்டி யாகம் செய்தால் தவறாமல் சந்ததி உண்டாகுமென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைதனைக் கேட்டு ஒரு சுப தினத்தில் யாககுண்டமேற்படுத்த தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட கலப்பை யால் பூமியை உழ ஆரம்பித்தார். அப்போது பூமிக்குள் ளிருந்து ஒரு பெட்டி கிடைத்தது அப்பெட்டியை திறந்து பார்க்க அதில் ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் மத்தியில் தேஜோ மயமான ஒரு புத்திரிகா ரத்தினத்தைக் கண்டு, ராஜன் அப் பெண்ணை எடுத்துக் கொள்ளச் சென்றார் அப்போது ஆகாயவாணி ஓ ராஜா! உன் பூர்வஜன்ம பலத்தால் உனக்கு இப்புத்ரிகை கிடைத்தாள் இக்குழந்தையை உன் னுடைய குழந்தையைப் போல் நினைத்து வளர்த்து வரவும் இவளால் நீ அநேக ஜன்மங்களில் செய்த பூஜாபலன்களை அனுபவித்து, நீயும் உன் வம்சத்தவர்களும் இவளால்

மோக்ஷமடைவீர்களென்று கூறிற்று. ஆகாசராஜன் அந்த ஆகாயவாணி சொன்னதைக் கேட்டு மிகவும் ஆனந்தமுற்றவனாய் அந்த தங்ககமலங்களின் மத்தியிலுள்ள குழந்தையையெடுத்து, இவள் சாக்ஷாத் லக்ஷ்மியே; நம் பூர்வஜென்ம புண்யத்தால் நமக்கு கிடைத்தனள் என்றார். அப்போது தரணீதேவி அக்குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு அந்தப்புரம் போய் சேர்ந்தாள். ஆகாசராஜன் தன் சபையிலுள்ள பிராமணர்களை வரவழைத்து, அக்குழந்தைக்கு நாமகரணம் செய்விக்கும்படி கூறினார். பிராமணர்கள் அக்குழந்தைக்கு பத்மாவதியென்று நாமகரணம் செய்து அநேகவிதங்களில் ஆசிர்வதித்தார்கள். ஆகாசராஜன் அப்பிராமணர்களுக்கு வெகுமதிகளுடன் தாம்பூலங்களை சமர்ப்பித்து அவர்களை திருப்தி செய்வித்து அவரவர்கள் வாசஸ்தலங்களுக்கு அனுப்பினார். தரணீதேவி அக்குழந்தையை மிகவும் அன்புடன் வளர்த்து வந்தாள் அக்குழந்தை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு; வண்ணமாய் வளர்ந்து சில காலத்திற்குள் தகுந்தவயதடைந்து, தன் தோழிகளுடன் நந்தவனத்தில் சந்தோஷமாய் இருக்கும் போது நாரதமுனிவர் விருத்தப்ராயமான வேஷம் தரித்து பத்மாவதியை சந்தித்தார். அப்போது பத்மாவதி அந்த கிழவரைப் பார்த்து பயந்து தன் தோழியர்களுடன் அரண்மனைக்குப்போக பிரயத்தினித்தாள். அதற்குள் நாரதர் பதமாவதியை பார்த்து அம்மா! பயப்படாதே. நான் வேறு யாருமில்லை உங்களுடைய குலகுரு; உன்னுடைய கையைப்பார்த்து பலனைச் சொல்ல வந்திருக்கிறேனென்றார். அப்போது மாறுவேடம் பூண்டு வந்திருக்கின்ற நாரதரைப்பார்த்து நமஸ்கரித்து வெட்கத்தால் ஒன்றும் பேசாமல் நின்றிருந்தனள், நாரதர் புன்னகையுடன் அம்மா பயப்படவேண்டாம், உன்னுடைய கையைக் காட்டென்று சொல்லி உட்கார்ந்தார். அப்போது பத்மாவதி நாரதரின் சமீபம் சென்று தன் வலது கையை நீட்டி நாரதருக்கு காண்பித்தாள். நாரதர் தன் இடது கையால் பத்மாவதியின் கையை பிடித்துக் கொண்டு உன் கையில் அநேக சுப லக்ஷணங்களுடன் கூடிய ரேகைகளுள்ளன; இந்த ரேகைகள் சாமான்ய மானவர்களுக்கு இருப்பது துர்லபம்;

இந்த ரேகைகளால் உனக்கு சொல்ல வேண்டிய விஷயம் சிலவற்றை சொல்லுகிறேன். உன் கையில் மச்சம் போல வும், கூர்மம் போலவும், சத்ரசாமரம் போலவும் ரேகைக ளிருப்பதால் உன்னை விஷ்ணுவே விவாகம் செய்து கொள் வாரென்று சொல்ல வேண்டும் உன் சர்வாங்க லக்ஷணங்க ளைப் பார்த்து பகவான் உன்னைப் பிரேமிப்பார் என்று சொல்ல, பத்மாவதி முனிவரின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு வெட்கத்துடன கண்களை மூடியவாரே மனதில் விஷ்ணுவை நினைத்து தியானித்து. மாறு வேடத்திலுள்ள நாரதருக்கு நமஸ்கரித்து கண்களைத் திறந்து பார்த்தாள். அப்போது மாறுவேடத்திலுள்ள நாரதர் தன் நிஜஸ்வருபத்துடன் பத்மா வதிக்கு தரிசனம் தந்தார். நாரதரின் நிஜஸ்வருபம் பார்த்து பத்மாவதி மிக்க ஆனந்தமுடையவளாய் அவருக்கு பிரத க்ஷிண நமஸ்காரம் செய்தாள். நாரதர் பத்மாவதியை அநேக விதங்களில் ஆசிர்வாதம் செய்து புறப்பட்டுச் சென்றார். பதமாவதி எப்போதும் போல் தன் தோழிமார்களுடன் வனங்களைச் சுற்றி பகவானை ஸதா தியானிதது வந்தாள்.

ஸ்ரீனிவாசன் வேட்டையாடச் சென்று பத்மாவதியைப் பார்த்து மோகித்தல் பத்மாவதி கற்களால் அடித்தல்

சேஷாசலத்தில் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு வகுளாதேவி ஸர்வோபசாரங்களும் செய்துவர, புற்றில் சுகமாய் காலம் கழித்து வந்தார். இப்படி யிருக்க ஒரு நாள் ஸ்ரீனிவாசர் வகுளாதேவியைப் பார்த்து, அம்மா! எனக்கு வேட்டை யாட வேண்டுமென்று ஆவலாக யிருக்கிறது, நான் சென்று மிருகங்களை வேட்டையாடி இந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள பக்தர் களைப் பார்த்து அவர்களுக்கு துஷ்ட மிருகங்களால் ஏதா வது துன்பமிருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்து வருகிறே னென்றுசொன்னார். அப்போது வகுளாதேவி ஸ்ரீனிவாச னைப் பார்த்து நீ வேட்டையாடச் சென்று வெகு சீக்கிரத்தில் திருப்பி வரவேண்டுமென்று சொல்லி, அறுசுவையோடு போஜனமளித்து, பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய வஸ்திராப

பரணங்களை ஸ்ரீனிவாசனுக்குக் கொடுத்தாள் அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் வேடனும் வில்லுடனிருப்பதை வகுளாதேவி பார்த்து, ராமாவதாரத்தில் விஸ்வாமித்திரருடன் யாக சம்ரக்ஷணக்காக போகிறனு அல்லது கிருஷ்ணவதாரத்தில் துஷ்டனை களைகளை வதைக்க போகிறனு! என்று நினைத்து ஆச்சரியமாய் பகவானைப் பார்த்தனள் இதற்குள் ஸ்ரீனிவாசன் சகல ஆபரணங்களையும் தரித்து வெண்புரவிமேலேறி, வகுளாதேவியைப் பார்த்து வேட்டையாடப்போக அனுமதி கேட்பவர்ப் போல் நடித்தார். வகுளாதேவி ஸ்ரீனிவசனின் விருப்பத்தைத் தெரிந்து குமாரா! நீ வேகமாய்ச் சென்று க்ஷேமமாய்த் திரும்பிவா என்று பகவானை வேண்டிக்கொண்டாள் ஸ்ரீனிவாசன் அப்படியே என்று வகுளாதேவி பார்த்துக் கொண்டிருக்க, அரண்ய மார்க்கமாக புறப்பட்டுச் சென்றார்.

ஸ்ரீனிவாசன் சிறிது தூரம் சென்று அநேக குரூர மிருகங்களைக் கொன்று புண்ய தீர்த்தங்களில் வசித்த வந்த பக்தர்களின் க்ஷேமங்களை தெரிந்துக் கொண்டு புறப்பட்டுச் செல்லும் போது ஒரு மதயானையைக் கண்டார். அந்த மத யானையைப் பார்த்து அதை அந்த காட்டில் வெகு தூரம் துரத்திச் செல்ல அது கடைசியில் நாராயணபுரமென்கிற அகஸ்தியாஸ்ரமத்தினருகில் ஆகாசராஜனுடைய நந்தவனத்தில் பிரவேசித்து தன் தும்பிக்கையை மேலெடுத்து பகவானைப்பார்த்து நமஸ்கரித்து கம்பீரமாக கர்ஜனைசெய்து புறப்பட்டுச் சென்றது அப்போது பத்மாவதி தன் தோழிமார்களுடன் நந்தவனத்தில் புஷ்பங்கள் பரிக்க வந்து, இந்த யானையின் கர்ஜனையைக் கேட்டு மிகவும் பயந்தவர்களாய் தோழிகளெல்லோரும் பத்மாவதியைப் பார்த்து நாம் இனி அந்தப்புறம் போய் சேருவோமென்று பத்மாவதியினருகில் வந்தனர். இதற்குள் ஸ்ரீனிவாசன் யானையைவிட்டு நந்தவனத்தில் செல்லும் போது அவ்விடமிருந்த பத்மாவதியையும் தோழிமார்களையுப் பார்த்து அருகில் செல்லலானர். அதற்குள் பத்மாவதி வேடனுயிருக்கும் பகவானைப்பார்த்து தன் தோழிகளுடன் இந்த வேடன் யாரோ வேட்டையாடிக் கொண்டு இவ்விடம் வந்துக் கொண்டிருக்கிறன். நீங்கள்

சென்று அவன் விருத்தாந்தத்தை தெரிந்துக் கொண்டு இவ் வனத்தில் வேட்டையாடக் கூடாதென்று சொல்லிவரும்படி தோழிகளை யனுப்பினாள். அப்போது அவர்கள் ஸ்ரீனிவாச னிடம் சென்று நீ யார்? நீ இந்த வனத்திலுள்ள மிருகங்களை வேட்டையாடக் கூடாது நீ இவ்விடத்திற்கு என்ன காரிய மாய் வந்தீரென்று தெரிந்துவர எங்கள் தேவி அனுப்பி யிருக்கின்றனள். உன் பெயர் என்ன? நீ எவ்விடத்தி லிருந்து வருகின்றாயென்று தோழிகள் கேட்க பகவான் என் விருத்தாந்தத்தை உம்முடைய தேவிக்கு தெரிவிக்கிறே னென்று சொல்லி பத்மாவதியின் சமீபம் சென்று, நானொரு மதயானையை துரத்திக் கொண்டு வந்தேன். அது எங்கு சென்றதென்று பத்மாவதியைக் கேட்டார். அப்போது பத்மாவதி இவன் யாரோ பயத்தியக்காரன் என்று நினைத்து சிரித்தாள் தோழியர்களும் சிரித்தனர் ஸ்ரீனிவாசனும் சிரித்தார். பத்மாவதி பகவானைப் பார்த்து நீ யார்? எவ் விடத்திலிருந்து அந்த மதயானையை துரத்தி வருகிறாய்? உன் ஊர் யாது உன் பெயர் என்ன? உன் தாய் தந்தையர் யார்? என்று வினவினாள். அதற்கு ஸ்ரீனிவாசன் நான் சேஷாசலத்தில் வசிப்பவன், என்னுடையது க்ஷத்ரியகுலம் என் தந்தையின் பெயர் வசுதேவன், தாயின் பெயர் தேவகி தேவி, என் அண்ணன் பலராமன், என் தங்கை சுபத்ரை, பார்த்திபன் என் சிநேகிதன் பஞ்சபாண்டவர்கள் என் பந்துக்கள் நான் கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமியில் பிறந்ததினால் எனக்கு குருஷ்ணன் என்று பெயரிட்டனர். இது என் விருத்தாந்தம் இனி உன் குல, கோத்திரங்களையும், உன் தாய் தந்தைகளின் பெயர்களையும் நான் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பயித்தியக்காரன் போல் பேசினார். பத்மா வதி வேடனுருவத்திலுள்ள பகவானைப் பார்த்து நான் ஆகாசராஜன் மகள் என் பெயர் பத்மாவதி என் தாய் தரணீதேவி, நாங்கள் சந்திரவம்சத்தார்கள் எங்களுடை யது அத்ரி கோத்ரம் என்றாள் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வுடன் ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியை எப்படியாவது விவா ஹம் செய்துக் கொள்ள ஆவலுள்ளவராய் யோசித்து பத்மா வதியைப் பார்த்து, அப்படியானால் நான் உன்னை விவா

ஹம் செய்து கொள்ள நினைத்திருக்றேன்; நீ என்னை விவாஹம் செய்து கொள்வாயாயென்று கேட்டார், அதை கேட்டவுடன் பத்மாவதி மிகவும் கோபமுடையவளாய், ஓ மூர்க்கனே! என்னையா நீ விவாஹம் செய்துக் கொள்ளப் போகிருய்? நீ சிக்கிரம் இவ்வனத்தைவிட்டு வெளியே செல் என்றனள் அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியை சமீபித்து உன்னை வேண்டிக் கொண்டாவது மணந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்து உன்னுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேனென்ருர். அப்போது பத்மாவதி எங்கல் உத்திரவில்லாமல் இவ்வனத்தில் பிரவேசித்தால் என் தோழிகளிடம் சொல்லி உன்னை தண்டுக்க நினைத்தேன், உன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு உன்னை பத்தியக்காரனென்று நினைத்து இதுவரையிலும் பேசியதால் உனக்கு துற்புத்தி அதிகமாயிற்று; இனி நீ இவ்விடமிருந்தால் உன் பிராணமிருக்காது, புறப்பட்டு செல் என்று சொன்னுள். உடனே ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியைப் பார்த்து, என் பிராணன் போக அது உன்னிடமில்லை; நான் உன் பிராணுதாரன், என்னை நீ விவாஹம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ருர். பத்மாவதி எத்தனை நேரம் சொல்லியும் கேளாமல் பின் தொடர்ந்தார். அப்போது பத்மாவதி தன் தோழிமார்களிடம் சொல்லி, ஸ்ரீனிவாசன்மேல் கற்களை எறிந்தனள். ஸ்ரீனிவாசன் அக்கல்லடியின்று தப்பித்துக் கொண்டு அவ்வனத்தை விட்டு புறப்பட்டு போக நினைத்து தன்னுடைய நிஜருபத்தை பத்மாவதி கண்ணுக்கு காட்டிவிட்டு சேஷாசலம் வந்து சேர்ந்து மௌனமாய் புற்றில் சயனித்திருந்தார்.

ஸ்ரீனிவாசன்மேல் கற்களை வீசிய பிறகு பத்மாவதியும் தோழிமார்களும் மிக வேகமாய் அந்தப்புரம் போக புறப்பட்டனர். ஆனால் ஸ்ரீனிவாசன்மேல் கற்களை வீசியது முதல் அவளுடைய மனோபாவம் மாறிவிட்டது அதனல் அவள் நடக்கமுடியாதவளாய், ஒன்றும் பேசமுடியாமல் ஸ்ரீனிவாசனுடைய ருபத்தை அவள் மனதில் பிரதிபிம்பித்துக்கொண்டு ஸ்திரமாயிற்று பத்மாவதி ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமாயிருந்தால், தோழியர்கள் அவளைப் பார்த்து பயந்தவர்க

ளாய் ரதத்தின்மீது ஏற்றிக் கொண்டு சென்று தரணீதேவி யிடம் சேர்த்து, வனத்தில் நடந்த விஷயத்தை தெரிவித்த னர். தரணீதேவியால் இவ்விஷயத்தை ஆகாசராஜன் தெரிந்திக் கொண்டு, தன் குருவான சுகமுனிவரை அழைப் பித்து நடந்த விருத்தாந்தத்தை தெரியப்படுத்தினர். சுகமுனி வர் ராஜனைப் பார்த்து நந்தவனத்தில் பயமுற்றநிலை இம் மனோசஞ்சலம் உண்டாயிற்று. இதை நிவர்த்தி செய்ய சாந்தி செய்ய வேண்டும், சாந்தி செய்யும் விதம் தெரியப்படுத்து கிறேன் அதுபோல் சாந்தி செய்வித்தால் குணமாகுமென்று சொல்லி, அகஸ்தி யாஸ்ரமத்திலுள்ள சிவனுக்கு பதினோறு பிரம்மணர்களால் அபிஷேகம் செய்வித்து, தூப தீப நைவேத்யங்களுடன் பூஜித்து, அந்த அபிஷேக தீர்த்தத்தை பத்மாவதியின்மீது தெளித்தால் இப்பீடை பரிகாரமாகு மென்று சொன்னர். அப்போது ராஜன் பிராம்மணர்களை அழைப்பித்து. பூஜாவிதானத்தை அவர்களுக்கு கூறி, பூஜைக்கு வேண்டிய சாமக்ரியங்களை தன் சேவகர்களுடன் அகஸ்தியாஸ்ரமத்திற்கு அனுப்பி அவ்விடமுள்ள சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்ய ஆரம்பித்தார். இவ்விடமிப்படி நடந்துக் கொண்டிருந்தது.

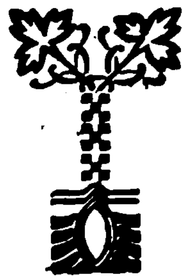
பத்மாவதி விருத்தாந்தப் வகுளா தேவிக்கு ஸ்ரீனிவாசன் தெரிவித்தல்

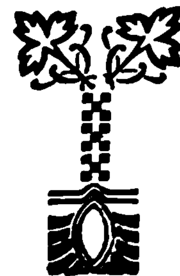
சேஷாத்ரியில் புற்றில் மௌனமாய் இருக்கும் ஸ்ரீனிவா சனுக்கு வகுளாதேவி அறுசுவையுடன் போஜனம தயா ரித்து ஸ்ரீனிவாசனின் சமீபம் சென்று, குமாரா! எழுந்து ஸ்நானம் செய் போஜனம் செய்ய நேரமாயிற்றென்று எழுந் திருக்கச் சொன்னாள். ஆனல் பகவான் ஒன்றும பதிலளிக் காமல் மௌனமாக இருந்தார். அப்போது வகுளாதேவி ஸ்ரீனிவாசா! நீ பகலில் நித்திரை செய்வதில்லையே யென்று ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்தனள்: பகவான் கண் திறந்து மறு வார்த்தை பேசாமலிருப்பதைக் கண்டு, ஏன் இப்படி மௌனமாயிருக்கின்றனை? வேட்டையாடச் சென்றபோது

யாருக்காவது அபசாரம் செய்தனேயோ! அல்லது பக்தர்களுக்கு குரூர மிருகங்களாலும் துன்பமுண்டாயிற்று? என்று வினவியும் பகவான் பதில் கூறவில்லை அப்போது வகுளாதேவி நீ யாரையாவது பார்த்து மோகித்தாயா? அல்லது உன்னை யாரவது பார்த்து மோகித்தனரா? என்று கேட்க அப்போது அவ்வார்த்தைகளுக்கு சம்மதித்தார் போல் தலையை அசைத்தார் அப்படியானால் எழுந்து ஸ்நானம் செய்து பசியாருவாயாக! நீ மோகித்த அந்த பாக்கியவதி யாரோ தெரிந்துக் கொண்டு உனக்கு விவாஹம் செய்து வைக்கிறேனென்றனள். அப்போது பகவான் சந்தோஷித்து ஸ்நானம் செய்து, போஜனம் செய்தார். பிறகு வகுளாதேவி ஸ்ரீனிவாசனைப்பார்த்து நீ மோகித்தகன்னிகை எவ்டமிருக்கிறாள்? அவள் குலகோத்திரம், பெயர் யாது? நீ எப்படி அவளை சந்தித்தாய்? அவ்விஷயத்தை விபரமாய் தெரிவிக்கும்படி கேட்டனள். ஸ்ரீனிவாசன் அவளுடைய கேள்விக்கேட்டு நகைப்பற்று, அம்மா! இவ்விடத்திற்கு ஒரு யோஜனை தூரத்தில் நாராயணபுரமென்கிற பட்டணம் உள்ளது. அப்பட்டணத்தை ஆகாசராஜன் என்ற சந்திர வம்ச ராஜன் பரிபாலித்து வருகிறார். அவருக்கு பத்மாவதி என்ற குமாரத்தி இருக்கிறாள், அவள் நந்தவனத்தில் புஷ்பங்கள் பறித்துக் கொண்டிருக்கையில் நானொரு மதயானை துரத்திக் கொண்டு அந்த வனத்தினுள் சென்றேன் அந்த யானை பின்னால் திரும்பி தன் துப்பிக்கையை மேலெடுத்து கர்ஜித்து நமஸ்கரித்து சென்றது நான் அவ்வனத்தினுள் செல்லும் போது பத்மாவதியைப் பார்த்து என் விருப்பத்தை அவளிடம் சொல்ல என்மேல் கற்களை வீசினாள், அவள்மேலுள்ள பிரேமையினால் அவர்களை ஒன்றும் செய்ய விரும்பாதவனாய் மெள்ள கல்லடியினின்றும் தப்பித்துக் கொண்டு சேஷாத்ரி வந்து சேர்ந்தேன். குதிரை மாத்திரம் கற்களாலடிப்பட்டு அவ்விடமே மூர்சித்து விழ்ந்தது என்று சொல்லி, அந்த பத்மாவதியை எப்படியாகிலும் எனக்கு விவாஹம் செய்விக்கவேண்டுமென்று கேட்டார் அப்போது வகுளாதேவி நீ அவளை பிரேமிக்க காரணம் என்ன? என்று கேட்டனள். அப்போது ஸ்ரீனிவசன் வகுளாதேவியைப்

பார்த்து, அம்மா! ராமாவதாரத்தில் ராவண கும்பகர்ணர்களைக் கொன்று லங்கையை விபீஷணனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து, சில காலம் சீதை இலங்கையிலிருந்ததினால் சீதை அக்கினி பிரவேசம் செய்த போது, அக்கினி தேவன் இரண்டு சீதைகளை எனக்கு சமர்பித்தான். நான் அக்கினி தேவனைப் பார்த்து இவள் யாரென்று கேட்டேன். அதற்கு அக்கினிதேவன் வேதவதியென்கிற பதிவிரதை: இவள் தன் தந்தையின் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற இமயமலைச் சாரலில் தவம் செய்து கொண்டு, விஷ்ணுதேவனை விவாஹம் செய்துக் கொள்ளக் கோரினாள், அச்சமயம் இராவணன் இவளிடம் வந்து தன்னை விவாஹம் செய்துக் கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தினான் இவள் அப்போது தன் மனதிலுள்ளதை இராவணனுக்கு தெரிவித்தாள். ஆனால் இராவணன் கேளாமல் பலாதகாரமாய் விவாஹம் செய்து கொள்ளும்படி கோரினான். அவள் அதற்கு சம்மதிக்காதாலால் அவன் அவளை பலாத்கரிக்கும் போது ஒன்றும் செய்யத் தோன்றாதவளாய் தன் தபோ மஹிமையால் அக்கினி குண்டத்தை உண்டாக்கி, ராவணனைப்பார்த்து என்னைப்போல் ஸ்திரீயினால் உன் வம்சம் நிர்மூலமாகுமென்று சாபம் கொடுத்து. அந்த அக்கினியில் பிரவேசித்தாள் நான் அப்போது அவளை என் மனைவியான சுவாஹாதேவினிடம் சேர்த்தேன் இராவணன் சீதையை யெடுத்துச் செல்லும் போது நான் ராவணனைப் பார்த்து, ராவணா! நிஜமான சீதை என்னிடம் இருக்கிறாள், நீ எடுத்துச் செல்வது மாயா சீதை, ஸ்ரீராமன் நிஜ சீதையை என்னிடம் வைத்திருக்கிறார், உனக்கு நிஜ சீதையை சமர்ப்பிப்பேன் அந்த மாயா சீதையைவிட்டுவிடு யென்று சொல்லி இந்த வேதவதியை ராவணனிடம் கொடுத்து நிஜமான சீதையை என்னிடம் மறைத்து வைத்திருந்தேனென்று சொன்னார். இதற்குள் சீதை எனக்கு நமஸ்கரித்து எனக்காக இலங்கையில் அனேக கஷ்டங்களையனுபவித்த இந்த வேதவதியை அனுக்கிரஹிக்க வேண்டுமென்றி கோரினாள் நான் அதற்கு சம்மதித்து, நான் இந்த அவதாரத்தில் ஏகபத்னிவிரதனானதால் கலியுகத்தில் வேத

வதியை விவாஹம் செய்து கொள்வதாய் சீதைக்கு வரம் கொடுத்தேன். ஆனதால் இவளை விவாஹம் செய்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றார், அப்போது வகுளாதேவி மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தவளாய் அப்படியானால் நான் தரணீ தேவியிடம் சென்று இக்காரியத்தை நிறைவேற்றிவைப்ப தாய் கூறி, ஸ்ரீனிவாசனின் அனுமதிபெற்று நாராயணபுரத் திற்கு சென்றுக் கொண்டிருக்கும் போது வழியில் அகஸ்தி யாஸ்ரமத்திலுள்ள சிவபெருமானுக்கு மஹா வைபவத்து டன் பூஜைகள் நடந்து கொண்டிருந்தது வகுளாதேவி அவ் விடமுள்ள ஜனங்களைப் பார்த்து இவ்விடம் என்ன விசேஷ மென்று கேட்டனள். அதற்கு அவர்கள் நாராயணபுரத்தை பரிபாலித்துவரும் ஆகாசராஜன் மகள் பத்மாவதி நந்தவ னத்திலிருக்கும் போது வேடனொருவன் வேட்டையாடிக் கொண்டு அவ்வனத்திலுள் பிரவேசித்து அவ்விடமிருந்த பத்மாவதியைப் பார்த்து பைத்தியக்காரன்போல் நடித்து: தன்னை விவாஹம் செய்துக் கொள்ளும்படி பத்மாவதியைக் கோரினன். அவள் கோபத்துடன் அவனைகற்கலால் அடிக்க வைத்தனள். அதுமுதல் புத்தி சுவாதீனமில்லாமல் இருப்ப தால் சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து, அந்த தீர்த்தத்தை பத்மாவதியின்மேல் தெளிப்பதற்கு, சிவனுக்கு பூஜைகள் செய்து வருவதாய் கூறி, அம்மா! நீங்கள் யார்? எவ்விடத் திற்கு சென்று கொண்டிருககிறீரென்று வகுளாதேவியைக் கேட்டனர். அப்போது வகுளாதேவி தரணீதேவியின் தரி சனர்த்தம் போவதாய் சொன்னாள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அம்மா! சிறிது நேரம் இவ்விடமே இளைப்பாருங் கள் நாங்கள் தரணீதேவியிடம் அழைத்துச் செல்கிறோமென் றனர். வகுளாதேவி அவர்கள் சொல்லைக் கேட்டு அவ் விடமே இளைப்பாரினாள்.

வகுளாதேவி நாராயணபுரத்தில் ஆகாசராஜனை சந்தித்தல்

வகுளாதேவி சேஷாசலத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஆகாச ராஜன் பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்த பிறகு ஸ்ரீனிவாசன் இப்படியாக யோசிக்கலானார்: வகுளாதேவி சென்ற காரியம் ஜெயமாகுமோ, ஆகாதோ வென்று, சேஷாசலத்தினின்று புறப்பட்டு நாராயணபுரம் சேர்ந்து குறத்தி வேஷம் தரித்து அந்நகரில் வீதிகள் தோறும் சுற்றிவந்தாள், இவ் விஷயத்தை தாதிகளால் தரணீதேவி தெரிந்துகொண்டு அந்த குறத்தியை தன் அரண்மனைக்கு அழைப்பித்து, ஓர் ஆஸனத்தில் அமர்த்தி, அம்மா! குறவஞ்சி எனக்கு ஒரு கோரிக்கை உள்ளது, அதை எனக்கு விவரமாய் சொல்ல வேண்டும் உனக்கு வேண்டிய வெகுமதி தருகிறேனென்று தெரிவித்தாள், அப்போது இக்குறவஞ்சி தரணீதேவியைப் பார்த்து அம்மா! கோரியவற்றை யெல்லாம் எங்கள் தேவதையினால் உனக்கு தெரிவிக்கிறேன், நீ ஒன்றும் சந்தேகபடாதே! எனக்கு என் குழந்தைக்கும் உணவளிக்கவும் நாங்கள் திருப்தியாய் சாப்பிட்டு, உன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கிறேனென்றாள் தரணீதேவிசந்தோஷித்து அவர்களுக்கு திருப்தியாய் உணவளித்தாள். அவர்கள் போஜனம் செய்து தரணீதேவியைப் பார்த்து நாங்கள் திருப்தியாய் போஜனம் செய்தோம், எங்களுக்கு தாம்பூலம் அளித்து நீ போய் மங்களஸ்நானம் செய்துவரும்படி தரணீதேவியை ஸ்நானத்திற்கு அனுப்பி, குறவஞ்சி தன்னிடமுள்ள தேவதாசாமான்களையும் மந்திரக் கோலையும் சித்தப்படுத்தினாள் இதற்குள் தரணிதேவி மங்கள ஸ்நானம் செய்து ஆடையணிந்து, குறவஞ்சியிடம் வந்தனள். அப்போது குறவஞ்சி வேஷத்திலுள்ள ஸ்ரீனிவாசன் தரணிதேவியைப் பார்த்து உங்கள் குலதெய்வம் யாரென்று கேட்டார். அப்போது தரணிதேவி குலதெய்வம் சேஷாத்ரிவாசன் என்று சொன்னாள்: இதற்குள் குறவஞ்சி அம்மா! உன் சொல் மெய்தான்: இதோ சேஷாத்ரிவாசன் உன்னெதிரிலுள்ளான்; இனி உன்

கோரிக்கையை தெரிவிக்கிறேனென்று சொல்லி, அம்மா! உன் புதல்வி நந்தவனத்தில் சுற்றிவரும்போது சேஷாத்ரிவாசனுன ஸ்ரீனிவாசன் வேட்டையாடிக்கொண்டு அந்த நந்தவனத்தில் பிரவேசித்தார். அப்போது தோழிமார்களுடன் புஷ்பங்கள் பரித்துவந்த பத்மாவதியைக்கண்டு மோகித்த, தன்னை விவாஹம் செய்து கொள்ளும்படி கேட்டார் பத்மாவதி அவனை யாரோ வேடனென்று நினைத்து தன் தோழிகளிடம் சொல்லி கற்களால் அடித்தனள் ஸ்ரீனிவாசன் அந்த கல்லடியின்று தப்பித்துக்கொண்டு நந்தவனத்திலிருந்து போகும்போது தன் நிஜஸ்வரூபத்தை பத்மாவதிக்குக் காட்டி புறப்பட்டுச் சென்றார். அது முதல் உன் மகள் ஸ்ரீனிவாசன்மேல் மோஹம் கொண்டு, தன்னை மறந்திருக்கிறுள் இவளை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு கொடுத்து விவாஹம் செய்தால் இம்மனோவியாதி தீரும், இல்லாவிட்டால் சில நாட்களில் மரணமடைவாள் என்றனள். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் தரணீதேவி பத்மாவதியால் நடந்த விருத்தாந்தத்தை தெரிந்துக் கொண்டு குறத்தியைப் பார்த்து ஸ்ரீனிவாசனுக்கு எப்படி விவாஹம் செய்து கொடுப்பேனென்றனள் அப்போது குறத்தி தரணீதேவியைப் பார்த்து சிறிது நேரத்திற்குள் சேஷாத்தியிலிருந்து ஒரு கிழவி கன்னிகையைக் கோரி இவ்விடத்திற்கு வருவாள், அவளால் உங்களுக்கு சகலமான காரியங்களும் கைகூடுமென்று சொல்லி வெகுமதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, குறத்தி வேஷத்திலிருந்து நிஜஸ்வரூபம் பெற்று சேஷாத்ரி போய்ச் சேர்ந்தார். இதற்குள் அகஸ்தியாஸ்ரமத்திலிருந்து சிவனுக்கு பூஜைசெய்து அபிஷேக தீர்த்தத்தை கொண்டுவந்து பத்மாவதியின்மேல் தெளித்தனர் தாதிகள் வகுளாதேவியை அழைத்துக கொண்டு தரணீதேவியிடம் வந்து, இவள் உங்கள் தரிசனார்த்தம் வந்திருப்பதாய கூறினர்.

தரணீதேவி அவளைப்பார்த்து க்ஷேம சமாசாரங்களை விசாரித்து, ஒரு ஆசனத்தில் அமர்த்தி, நீங்கள் எவ்விடமிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள்? உங்கள் வரவிற்கு காரணம் யாது? என்று கேட்டனள், அதற்கு வகுளாதேவி தரணீ

தேவியைப் பார்த்து உன் புத்ரிகையின் விவாஹகாரியமாய் வந்திருப்பதாய் கூறினள். வகுளாதேவியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அம்மா! நாங்கள் வேறே பிரயத்னமாயிருக்கின்றோம். ஆனாலும் உங்களுடைய நிவாசம், குலகோத்திர நாமதேயங்களை தெரிவிக்கும்படி கேட்டனள். அதற்கு வகுளாதேவி எங்களிருப்பிடம் சேஷாசலம்; சந்திரவம்ஸம்; வசிஷ்ட கோத்திரம்; இனி பந்துக்கள் தந்தை வசுதேவர், தாய் தேவகிதேவி. அண்ணன் பலராமன் பஞ்சபாண்டவர்கள் பந்துக்கள், பார்த்திபன்; சிநேகிதன், ஸ்ரவண நக்ஷத்திரம்; பெயர் ஸ்ரீனிவாசன்; பலசாலி; தனவான்; வித்யாவந்தன்; ஆச்சாரமுள்ள உத்தமன்; வயது இருபத்தைந்து என்றனள், இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் தரணீதேவி, வகுளாதேவியைப் பார்த்து, உன் சொற்படி யெவ்வன முள்ளவன், தனவான், பலவான், நற்குணமுள்ளவன் சரி; இதுவரை அவனுக்கு விவாஹம் ஆகாததற்கு காரணமென்னவென்று கேட்டனள். அப்போது வகுளாதேவி, அம்மா! அவனுக்கு சிறு வயதிலேயே விவாஹமாயிற்று, குழந்தைகளில்லாததினால் மறு விவாஹம் செய்து கொள்ள விருப்பம், அவ்வளவே தவிர அவனிடத்தில் வேறொரு தோஷமுமில்லையென்று சொன்னாள் அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு சந்தோஷித்து தன் கணவரான ஆகாசராஜனிடம் சென்று குறத்தி சொன்ன வார்தைகளையும். வகுளாதேவி வந்த விஷயத்தையும் தெரியபடுத்தினள். அப்போது ஆகாசராஜன் சந்தோஷமுற்றவராய் தன் புத்ரியை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு கொடுத்து பாணிக்ரஹணம் செய்விக்க தன் மனதில் நிச்சயித்துக் கொண்டு, பிருஹஸ்பதியை அழைப்பித்து ஸ்ரீனிவாசனின் விருத்தாந்தை கேட்டார். பிருஹஸ்பதி ராஜனைப் பார்த்து ஸ்ரீனிவாசன் விருத்தாந்தம் எனக்கு தெரியாது. சுகமஹரிஷி சதா இந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசித்து வருவார். ஆதலால் அவரிடம் ஸ்ரீனிவாசனுடைய விருத்தாந்தத்தை விபரமாய்தெரிந்து கொள்ளலாமென்றார். அப்போது இராஜன் தன் சகோதரனை தொண்டமானனைப் பார்த்து, நீ சுகாஸ்ரமம் போய் ஆகாசராஜன் தன் மகள் பத்மாவதி

விவாஹ விஷயமாய் பேச உங்களை அழைத்து வரும்படி சொன்னாரென்று சொல்லி அழைத்துவா வென்றனுப்பினர். தொண்டமானன் சுகாஸ்ரமம் சேர்ந்து, சுகமுனிவருக்கு நமஸ்கரித்து, ஆகாசராஜன் தன் மகள் பத்மாவதி விவாஹ விஷயமாய் தங்களுடன் பேச தங்களை அழைத்து வரும்படி என்னை அனுப்பினரென்று சொல்லி, அவரை அழைத்துக் கொண்டு ஆகாசராஜ கொலுவிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

ஆகாசராஜன் சுக முனிவருக்கு தண்டப்பிரணமங்கள் செய்து ஓர் ஆஸனத்தில் அமரச் செய்து, பத்மாவதியை சேஷாத்ரிவாசனை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு சன்னிகாதானம் செய்ய நிச்சயிப்பதற்கு உங்களை அழைத்தேன்; ஸ்ரீனிவாச னின்; விருத்தாந்தம் தங்களால் கேட்டறிய விருப்பமுள்ளவ னாய் இருக்கிறேனென்றார், சுகமுனிவர் இராஜனைப் பார்த்து ஸ்ரீனிவாசன் பரப்பிரம்ம, சொரூபன்; பரமாத்மா! அவரை தரிசிக்க மஹான்கள் யக்ஞங்கள் செய்து, தவங்கள் செய்து அநேக ஜன்மங்களெடுத்து சதா அவரையே தியானித்து சம்சார சாகரமென்கிற சமுத்திரத்தில் விழாமல், காமக் குரோத, லோப, மோஹ, மதமாஸ்சர்யங்களென்ற பாபங் களில் விழாமல் கந்தமூலங்கள் புசித்து அவரை தியானிப் பவர்களும்கூட அவரை தரிசிக்க முடியாது, அப்படிப் பட்ட பகவான் உனக்கு மருமகனாய் வர நீ அநேக ஜன் மங்களில் செய்த பூஜா பலன் அல்லாமல் வேறில்லை; இந்த ஜன்மத்தில் உன் புத்திரியை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு கன்னிகாதா னம் செய்தால் மாண்டுபோன உன் வம்சத்தாரும் இனி பிறப்பவர்களும் அந்த பகவானின் கிருபைக்கு பாத்திரரா வார்கள். உன் புத்திரியை பத்மாவதியை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு கல்யாணம் செய்வித்து உன் ஜன்மத்தை சாபல்ய மாக்கிக் கொள உன் மூலமாய் உன் பிருதுக்கள் வைகுண்டவாச மடைவார்கள் தாமதம் செய்யாமல் உன் பந்துமித்திரர்களை அழைப்பித்து இக்காரியத்தை நிறைவேற்றவும்; உன்னால் நாங்களும் பகவானை தரிசிப்போமென்று கூறினர். அப் போது இராஜன் பந்துமித்திரர்களை அழைப்பித்து அவர் களைப் பார்த்து, என்னுடைய பந்துக்களான உங்களுடைய

அனுமதி பெற்று என் மகளான பத்மாவதியை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு கொடுத்து கன்னியாதானம் செய்ய நிச்சயித்துள்ளேன் நீங்கள் அனுமதித்தால் நான் வாக்தானம் செய்வேனென்று சொன்னார். அப்போது பந்துக்கள் சந்தோஷத்துடன் இராஜனைப் பார்த்து உங்களிஷ்டப்படி எங்கள் அனைவருக்கும் சந்தோஷமென்று உரைத்தனர். அப்போது ராஜன் சபையில் "என் புத்திரியை பத்மாவதியை சேஷாசலவாசனான ஸ்ரீனிவாசனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுப்பேன்" என்று பிரதிக்ஞை செய்தார். அப்போது பந்துமித்ர பரிவாரங்களனைவரும் சந்தோஷமடைந்து தங்களுடைய இருப்பிடம் சென்றனர். ஆகாசராஜன் அந்தப்புறம் சென்று தரணிதேவியைப் பார்த்து, சேஷாசலத்திலிருந்து வந்துள்ள வகுளாதேவியிடம் இச்சுபச் செய்தியை சொல்லி அவளை சேஷாத்ரிக்கு அனுப்பும்படி சொன்னார். தரணிதேவி வகுளாதேவியைப்பார்த்து நீ வந்த காரியம் முடிந்தது, நீ சேஷாசலம் சேர்ந்து இச்சுபசெய்தியை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு தெரியப்படுத்தென்று சொல்லி அவளை அனுப்பி வைத்தனள்.

ஆகாசராஜன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு மண ஓலை எழுதி அனுப்புதல்

ஆகாசராஜன் சுக மஹாரிஷியைப்பார்த்து, சேஷாத்ரிவாசனுக்கு ஒரு மண ஓலை எழுதியனுப்பும்படி சொன்னார்: சுக முனிவர் மண ஓலையை இவ்வாராக எழுதி அனுப்பினார்.

ஸ்ரீவேங்கடாசல வாசியான ஸ்ரீனிவாசனுக்கு ஆகாசராஜன் செய்யும் ஆசிர்வாதங்கள். உங்கள் பந்துமித்திரர்களுடைய க்ஷேமங்களைக் கோரி எழுதுவது, உங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தால் க்ஷேமமாயிருக்கின்றோம் உம்முடைய சுக க்ஷேமங்களை எழுதக் கோருகின்றோம். இச்சுபச்செய்தி சைத்ரசுத்த திரயோதசி தினத்தன்று எழுதினது என்புத்திரி பத்மாவதியை உனக்கு கொடுத்து கன்னிகாதானம் செய்ய வேண்டுமென்று என் விருப்பம், நீ இதற்கு சம்மதித்து

வைசாகமாதம் சுக்லபக்ஷ தசமி சுபதினத்தில் நீ இச்சுபச் செய்தியை பெற்று சுக முனிவர் சொற்படி செய்வும்.

இப்படிக்கு:

ஆகாசராஜன்.

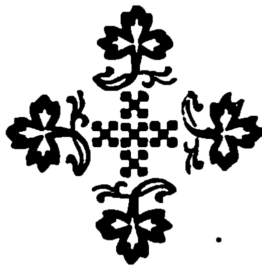
இப்படியாக ஓலை எழுதி சுகமுனிவரிடம் கொடுத்து சிறிது தூரம் சுகமுனிவருடன் சென்று எப்படியாகிலும் ஸ்ரீனிவாசனை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்து இக்காரியத்தை நிறைவேற்றுவது உங்களைச் சேர்ந்ததென்று சொல்லி சுக முனிவரை வழியனுப்பினார். சுகமுனிவர் மண ஓலையுடன் சேஷாசலம் சென்று, ஸ்ரீனிவாசனை சந்தித்தார், ஸ்ரீனிவா சன் சுகமுனிவரைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து, ஆலிங்கனம் செய்துக் கொண்டு காரியம் ஸபலமாயென்று கேட்டார். சுக முனிவர் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து, ஸகலத்தையும் ரக்ஷிக்க வல்லவரான உன் காரியம் ஸபலமாகமல் விபல மாகுமா? யென்று சொல்லியவாரே ஆகாசராஜன் கொடுத்த மண ஓலையை ஸ்ரீனிவாசனிடம் கொடுத்தார். பகவான் மண ஓலையைப் பார்த்து சந்தோஷித்து, சுகமுனி வரை தன் நிவாசத்திற்கு அனுப்பினார் பிறகு சிறிது நேரத் திற்கெல்லாம் வகுளா தேவியைப் பார்த்து போன காரியம் என்ன வாயிற்றென்று வினவினார்: குமாரா! அதிபிராயசை யுடன் போன காரியம் பலித்ததென்றாள். பகவான் வகுளா தேவியைப் பார்த்து அம்மா! இனி விவாஹத்திற்கு வேண் டிய வேலைகளைச் செய்ய உனக்கு மிகவும் கடினமாயிருக்கும், நான் பிரம்மாதி தேவர்களை அழைப்பித்து இந்த விவாஹ காரியங்களை முடிக்க எண்ணி யிருக்கிறேனென்று சொல்லி, சேஷ கருடர்களை அனுப்பி பிரம்மாதி தேவர்களை அழைத்து அவர்களைப் பார்த்து ஆகாசராஜன் புத்திரியை நான் விவாஹம்செய்து கொள்ள நிச்சயித்திருக்கிறேன்: நம்பந்து மித்திர பரிவாரங்களுடன் ஆகாசராஜன் பட்டணம் போக வேண்டும். இவ்விடம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை

நிறைவேற்றிக் கொண்டு இந்த சைத்ர சுத்த திரயோத சிக்கு முன் நாம் அவ்விடம் சேர வேண்டுமென்று சொல்லி பிரம்மதேவனைப் பார்த்து இவ்விவாஹத்திற்கு என்னிடம் தனமில்லை, நீ இந்த காரியத்தை பூர்த்தி செய்ய பணம் கடனாக கொண்டுவர வேண்டுமென்றார். அப்போது தேவர்கள் சந்தோஷமடைந்தனர். பிரம்மதேவன் குபேரனை பார்த்து இவ்வாஹத்திற்கு வேண்டிய தனம் கடனாக ஸ்ரீனிவாச னுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க, குபேரன் பிரம்ம தேவனைப் பார்த்து வெறும் வாய்பேச்சில் பணம் கொடு என்று கேட்பது சுலபம், ஆனால் கொடுப்பவர்களுக்கு கஷ்ட மாயிருக்கும். கடனுக்கு பொன் அல்லது கிருஹங்கள் பூமி முதலியவைகள் ஈடாக வைக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார். அப்போது பிரம்மதேவன் ஸ்ரீனிவாசனிடம் தனகனக வஸ்து வாஹ னங்கள் நிதிகள் எதுவும் கிடையாது; கடன் பத்திரத்தின் மேல் ஒரு கோடி பதினான்கு லக்ஷம் வராகன்கள் கடன் கொடுக்க வேண்டும். அம்மொத்தத்திற்கு ஒவ்வொரு வரு ஷமும் வட்டி மாத்திரம் லக்ஷம் வராகன்கள் செலுத்திக் கொண்டு, கலியுக அந்தியத்தில் அசல் உனக்கு கொடுத்து விடுவதாய்ச் சொல்லி, கடன் பத்திரம்யெழுதி அதில் பிரம்ம தேவன் ஒரு சாக்ஷியாயும், புஷ்கரணியின் கரையிலுள்ள இரண்டு அஸ்வத்த மரங்களும் இரண்டாவது சாக்ஷிக ளாய் நியமித்து ஒரு கோடி பதினான்கு லக்ஷம் வராகன் கள் பெற்று. விவாஹத்திற்கு வேண்டிய எல்லா வற்றையும் சித்தப்படுத்தினார்கள். ஆனாலும் லக்ஷ்மிதேவி இல்லையென்று சிந்தனை மாத்திரம் ஸ்ரீனிவாசனை வேதனைபடுத்தி வந்தது. இவ்விஷயமாய் பிரம்மா தெரிந்து கொண்டு, தேவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கு நியமித்து, ஸ்ரீனிவாசனுக்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்விக்க யாரையும் நிர்மிக்கவில்லை. பிரம்மதேவன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து, சர்வமும் சித்தமாயிருக்கின்றது. இனி நீ மங்கள ஸ்நானம செய்யென்று கேட்டுக் கொண்டார். அப்போது ஸ்ரீனிவா சன் லக்ஷ்மியைக் குறித்து சிந்தனை அடைந்தார். பிரம்ம

தேவன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து, எதற்காக இப்படி சிந்திக்கிருய்; நான் இருக்கிறேன் மங்கள ஸ்நானம் செய்விக்கிறேனென்று கூற, பிரம்மா தன்னை பரிகசிக்கிருனென்று நினைத்து, சூரியனை அழைத்து நீ கரவீரபுரம் சென்று அங்கு வசித்துவரும் லக்ஷ்மியிடம் ஸ்ரீனிவாசன் தேக அசௌக்ய முற்று பரிதவிக்கிருரென்று சொல்லி லக்ஷ்மியை அழைத்து வரும்படி கூறினர். சூரியன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து, அவள் லோகமாதா; அவளிடம் நான் எப்படி பொய்ச் சொல்லுவேன்; சௌக்கியமாயுள்ளவரை அசௌக்கிமா யிருக்கிருரென்று எப்படிச்சொல்லுவேன் என்று சொல்ல உனக்கேன் அந்த ஸம்ஸயம் அவள் இவ்விடம் வருவதற்குள் நான் அசௌக்கியமுற்றவன்போல் தோன்றுகிறேன், நீ அங்கு போய் அவளை அழைத்துவா யென்று சொல்லி கரவீரபுரத்திற்கு அனுப்பினர்.

சூரியன் கொல்லாபுரமென்கிற கரவீரபுரம் போய்ச் சேர்ந்து, லக்ஷ்மிக்கு நமஸ்கரித்து ஸ்ரீனிவாசன் அசௌகர்ய முற்று உங்களை அழைத்து வரும்படி என்னை அனுப்பினுரென்று சொல்லி, லக்ஷ்மியை ரதத்தின்மேலேற்றிக்கொண்டு வரும்போது, ஸ்ரீனிவாசன் பிரம்மா, ஈஸ்வரன் இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு எதிரே சென்ருர். லக்ஷ்மி தன் கணவரின் வரவைப் பார்த்து ரதத்திலிருந்து இறங்கி, அவருக்கு நமஸ்கரித்து அவர் பாதங்களை கழுவி தீர்த்தம் பெற்றுக் கொண்டு மல்லிகை புஷ்பங்களால் பூஜித்து, கபட நாடக சூத்ரதாரியைப் பார்த்து என்னை அழைத்த காரணம் யாது? என்று வினவினுள். ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து ராமாவதாரத்தில் உனக்கு கொடுத்த வரத்தை நிறைவேற்ற சமயம் வந்ததால் உன்னிஷ்டப்படி வேதவதியை விவாஹம் செய்துக்கொள்ள நிச்சயித்து உன்னை இவ்விடத்திற்கு அழைப்பித்தேன் என்று சொன்னுர். அதைக் கேட்டு லக்ஷ்மி சந்தோஷித்தாள், ஸ்ரீனிவாசன் சதுர்முகனைப் பார்த்து காலதாமதமாகிறபடியால் விவாஹ காரியங்களை கவனிக்கும்படி கூறினுர். பிரம்மதேவன் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து ஸ்ரீனிவாசனுக்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்விக்கும்

படி சொன்னார். ஸ்ரீனிவாசனை நவரத்தின பீடத்தில் உட்கரச் செய்து, தேவர்களால் சுகந்த தீர்த்தங்களை தருவித்து, பார்வதி, சரஷ்வதி, சாவித்ரி முதலானவர்கள் கீதங்கள் பாட, மங்கள ஸ்நானத்திற்கு பிரயத்தனித்தார். ஆனால் பகவானுக்கு யார் மங்கள ஸ்நானம் செய்விப்பதென்று எல்லோரும் சந்தேகத்துடனிருக்க, ஸ்ரீனிவாசன் சதுர்முகனைப் பார்த்து எனக்கு தாய் தந்தைகள், சகோதரர்கள் யாரும் இல்லையென்று துக்கமடைந்தார். அப்போது சதுர்முகன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து பந்துக்கள் இல்லையென்று துக்கிப்பது உங்களுக்கு தாகது; நீங்கள் ஏன் இப்படி காலதாமதம் செய்கிறீர்கள்? நாங்களெல்லோரும் உன்னுடைய பந்துக்களல்லவா? நீ பரமாத்மா; உன்னுடைய மனைவி லோகமாதா; இப்படிப்பட்ட உமக்கு இந்த உலகமே உம்முடைய சம்சாரமென்று சொல்லி, லக்ஷ்மியைப் பார்த்தார். அப்போது லக்ஷ்மி பகவானின் மனோபாவம் தெரிந்து கொண்டு, நீங்கள் ஏன் விசனப்படுகின்றீர்கள்? உங்களுக்கு நான் மங்கள ஸ்நானம் செய்விக்கிறேனென்று சொல்ல, பகவான் சந்தோஷித்து வசிஷ்டாதி முனிவர்களைப் பார்த்து, ஸ்நானத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கும்படு கேட்டார். அப்போது முனிவர்கள் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு ஆசிர்வாதங்கள் செய்ய அநேக பரிமள திரவ்வியங்களுடனும் புண்ணிய தீர்த்தங்களுடனும் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு ரமாதேவி மங்கள ஸ்நானம் செய்விக்க, முப்பது முக்கோடி தேவர்கள் ஸ்ரீனிவாசனைக் கொண்டாட, லக்ஷ்மிதேவியால் ஸ்நானம் செய்விக்கப்பட்டது அப்போது குபேரன் வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் பகவானுக்கு சமர்ப்பித்தான். ஸ்ரீனிவாசன் அவ்வஸ்திரங்களையும் அலங்கரித்துக் கொண்டு, முத்துக்களால் செய்த பீடத்தில் அமர்ந்து விதி பூர்வமாய் சங்கல்பம் ஆசரித்தார்.

ஸ்ரீனிவாசன் தன் குலதெய்வத்தை பூஜித்தல்

வசிஷ்டர் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து உன்னுடைய குல தெய்வத்தை பூஜிக்க வேண்டுமாதலால், உன் குலதெய்வம் யாரென்று கேட்டார். ஸ்ரீனிவாசன் தன் குலதெய்வம் சமீ; யென்று சொன்னார். அதற்கு அவர் குமாரதாரை தீர்த்தத்தில் இருக்கின்றது. நீ அவ்விடம் சென்று ஒரு கிளையைக் கொண்டுவா யென்று சொல்ல, ஸ்ரீனிவாசன் குமாரதாரைக்குச் சென்று அவ்விடமுள்ள சமீ விருக்ஷக்ஷத்தை அங்கிருந்து ஒரு சிறிய கிளையைக் கொண்டுவந்து, வராஹமூர்த்தியின் அனுமதிபெற்று சமீ விருக்ஷக்ஷத்தை அவர் சமீபம் பிரதிஷ்டை செய்து பிரம்மதேவனைப் பார்த்து என் குலதெய்வம் பிரார்த்தனை தீர்ந்தது; இனி போஜனங்கள் செய்து அகாசராஜன் பட்டணம் போக வேண்டுமென்று சொல்லி, அக்கினிதேவனைப் பார்த்து வெகு சீக்கிரமாக ஸகல பதார்த்தங்களையும் தயாரிக்கும்படி கூறினார். அக்கினிதேவன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து போஜனம் தயார் செய்ய பாத்திரம் ஒன்று கூடயில்லை, நான் எப்படி சகலமும் தயார் செய்வேன் என்று சொல்ல, அப்போது பகவான் அக்கினிதேவனைப் பார்த்து நான் மிகவும் ஏழை, என்னிடம் பாத்திரங்களாவது தனமாவது மற்றது எதுவுமில்லை என்ற செய்தி உங்களனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயமல்லவா, நான் என்ன செய்வேன்; நீ இப்படி செய்வாயாக: சுவாமி புஷ்கரணி அன்னபாத்திரம், பாபனாசன தீர்த்தம் சாம்பார் பாத்திரம், அகாச தீர்த்தம் பாயஸ பாத்திரம், தேவி தீர்த்தம் காய்கறி பாத்திரம், தும்புரு தீர்த்தம் சித்ரான்ன பாத்திரம், குமாரதாரை பருப்பு பாத்திரம். இவ்விதமாய் இந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள 364 தீர்த்தங்களும் பாத்திரங்களாக முடிக்கும்படி கூறினார். அப்போது அக்கினிஹோத்திரன் வெகு சிக்கிரமாய் அறுசுவையுடன் போஜனம் சித்தம் செய்து, தேவர்களனைவரும் பாண்டவ தீர்த்தம் முதல் ஸ்ரீசைலம்வரை பந்தியாக உட்கார்ந்தனர். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் பிரம்மதேவனைப் பார்த்து, நிவேதனம் செய்யாத பதாரத்தங்களை புசிக்க

கூடாது. ஆனதால் ஸமஸ்த பதார்த்தகளையும் அஹோபில நரசிம்மமூர்த்திக்கு ஆராதனை செய்து புசிக்க வேண்டு மென்று கூறினர். பிரம்மதேவன் ஸ்ரீனிவாசன் கட்டளைப்படி சர்வ பதார்த்தங்களையும் அஹோபில நரசிம்மமூர்த்திக்கு ஆராதனை செய்து தேவர்கள் அனைவரையும் புசிக்கச் செய்து தேவர்களைப்பார்த்து நான் மிகவும் ஏழை எனக்குள்ள பதார்த்தங்கள் மிகவும் குறைவானாலும் கிருபையுடன் புசித்த தற்கு தன்யனுனேனென்று கூறினர். தேவர்கள் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து நீ அளித்த போஜனம் அமிரதத்திற்கு சமானம் நீயேன் இவ்விதம் கபடநாடகமாடுகிருய் என்றனர். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் சந்தன தாம்பூலம் சமர்ப்பித்தார். அவர் அதை ஸ்வீகரித்து இந்த தாம்பூலமே எங்களுக்கு முக்திபெற வழியென்று மொழிந்தனர். பிறகு ஸ்ரீனிவாசன் மனைவி புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து போஜனம் செய்தார். தேவர்களனைவரும் அன்று சேஷாத்ரியில் இருந்தனர்.

மறுநாள் காலை ஸ்ரீனிவாசன் பிரம்மதேவனைப் பார்த்து நாம் இனி ஆகாசராஜன் பட்டணம் போக வேண்டுமாதலால் சர்வமும் தயாராயிருக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கட்டளையிட்டார். பிரம்மதேவர் சர்வமும் சித்தப்படுத்தி. ஸ்ரீனிவாசன் கருடன்மேல், பிரம்மா அன்னத்தின் மேலும் ஈஸ்வரன் நந்திகேஸ்வரன்மேல் இப்படியாக தேவர்கள் அனைவரும் அவரவர்கள் வாஹனங்களின் மேல் புறப்பட்டு சதுர்முகன் முன்பாகமும், தென்பாகம், ருத்திரனும், வலதுபுறம், வாயு தேவனும் இப்படியாக தேவர்களனை வரையும் அழைத்துக் கொண்டு, பேரி மிருதங்கம் முதலான மங்கள வாத்தியங்களுடன் சேஷாத்ரியிலிருந்து புறப்பட்டு செல்லும் போது மார்க்க மத்தியில் ரிஷிகள் முனிவர்கள், கந்தர்வர்கள் வித்தியாதர முதலானவர்கள் ஸ்ரீனிவாசனுடைய தரிசனத்திற்கு தம் காத்திருந்து, பகவான்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்து ஜெய ஜெய கோஷங்கள் செய்ய ஸ்ரீனிவாசன் ஆனந்தத்துடன் அவர்களுக்கு தரிசனம் தந்து செல்லும் போது பிரம்மதேவன் அவர்களை விவாஹத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு பகவானுக்கு முன்பாகப் போய்க் கொடிருக்கும் போது

வழியில் பத்ம தீர்த்தத்தில் வசித்துவரும் சுகமுனிவர் ஸ்ரீனி வாசனுக்கு தண்டப்பிரணாமங்கள் செய்து நீங்கள் புத்ரமித்ர களத்ராதி தேவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போகும் போது அதைப் பார்க்கும் பாக்கியம் கிடைத்ததற்கு தன்யனா னேன் என் ஜன்மம் சாபல்யமாயிற்று: நீங்களனைவரும் இவ் விடமிருந்து போஜனம் செய்து போகும்படி கூறினர். பக வான் சுகமுனிவரைப் பார்த்து, நீ ப்ரம்மச்சாரி எங்களெல் லோருக்கும் போஜனம் செய்விக்க உனக்கு கஷ்டம்; நாங்க ளெல்லோரும் ஆகாசராஜன் இல்லத்திற்கு போய் போஜ னம் செய்ய எண்ணியதாய்ச் சொன்னார். அப்போது சுக முனிவர் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து நீர் சொன்னபடி நான் பிரம்மச்சாரிதான், உங்கள் எல்லோருக்கும் போஜனமளிப் பது கஷ்டமே ஆனாலும் உங்களனுகிரஹத்தால் எனக்கு கஷ்டமென்றும் தோன்றாது நீ அருந்தினால் இந்த பதினான்கு லோகங்களும் திருப்தி அடையும் ஆனதால் என்மேல் கருணை கூர்ந்து கந்தமூல பலாதிகளை சாப்பிட்டு போக வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தார். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு வகு ளாதேவி பகவானைப் பார்தது நீ சுகமுனிவரின் வார்த்தை களை அவசியமாய் ஏற்க வேண்டும் உன் விவாஹ காரியங் களுக்கு முதலில் சுகமுனிவரின் மூலம் ஆகாசராஜன் சுபச் செய்தியை அனுப்பினர் அச்சுபச்செய்தியை முன்னிட்டு இப்போது விவாஹத்தற்கு ஆகாசராஜனுடைய பட்டணத் திற்கு போகிறோமாதலால் முதலில் முனிவரின் இஷ்டப்படி நடப்பது தர்மமென்று சொன்னாள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் சுகமுனிவரின் பர்ணசாலைக்குள் பிரவேசித்து பக்தியுடன் சுகமுனிவர் சமர்ப்பித்த கந்த மூல பலன்களை உட்கொண்டார். இவ்விஷயத்தை பார்த்து தேவர் கள் சுகமுனிவரின்மேல் கோபமுற்றனர். அப்போது ஸ்ரீனி வாசன் தேவர்களை திருப்தி செய்ய எண்ணி ஏப்பம் விட் டார்; ஸ்ரீனிவாசன் முகத்திலிருந்து உண்டான காற்று தேவர்களெல்லோரையும் திருப்தி செய்தது தேவர்கள் யாவரும் திருப்தி அடைந்து சந்தோஷத்துடன் அவ்விடத்தி லிருந்து புறப்பட்டு ஆகாசராஜனுடைய பட்டனத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தனர்..

ஆகாசராஜன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு பத்மாவதியை விவாஹம் செய்வித்தல்

நாராயணபுரத்தில் ஆகாசராஜன் நகர் முழுவதும் வீக வைபவமாக அலங்கரித்து பந்தல்கள் போட்டு, முத்துக்களால் தோரணங்கள் கட்டி, தன் பிரஜைகளுக்கு நல்ல வஸ்திராபரணங்களை கொடுத்து, எவ்விடம் பார்த்தாலும் பரிமளிக்கும்படி அநேக வாசனதிரவ்வியங்களை தெளிக்க வைத்தார். ஸ்ரீனிவாசர் சுகாஸ்ரமம் விட்டு புறப்பட்டு நாராயணபுரம் சமீபம் வந்துக் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீனிவாசன் வந்து கொண்டிருக்கும் விருத்தாந்தம் தெரிந்து ஆகாசராஜன் பகவானை வரவேற்க, பத்மாவதிக்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்வித்து மிகவும் அழகான யானையின் மேலேற்றிக் கொண்டு சபரிவாரமாய் ஸ்ரீனிவாசனை எதிர்கொண்டு, சந்தித்து இப்படிச்சொல்கிறார்; ஸ்ரீனிவாசா! என் பூஜா பலம் இன்று பலித்து; என் ஜன்மம் சாபல்யமாயிற்று என் பந்துக்களுக்கும் மோக்ஷமார்க முண்டாயிற்று; என் ராஜ்யமும் பிரஜைகளும் பவித்திரமடைந்தனர் என்று அநேகவிதங்களில் ஸ்துதித்து, பத்மாவதிக்கு ஸ்ரீனிவாசனின் புனர்தரிசனம் செய்வித்து சகலாபரணமும் அணிந்த பத்மாவதியையும், ஸ்ரீனிவாசனையும் நாராயணபுரத்தில் ஊர்வலத்துடன் அழைத்து வந்து ரத்தினகசிதமான ஒருமாளிகையில் பிரவேசிக்கச் செய்தார். இதற்குள் ஸ்ரீனிவாசன் தொண்டமானனைப் பார்த்து நாங்களனைவரும் பசியால் களைப்புற்றிருக்கிறோம் விரைவில் எங்களுக்கு போஜனத்திற்கு ஏற்பாடு செய் யென்று சொல்ல தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனைப்ப்பார்த்து போஜனாதிகள் சித்தமாயிருக்கின்றன; எல்லோரும் போஜனத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று சொன்னான். தேவர்களனைவரும் ஸ்நானம் செய்து போஜனத்திற்கு வர, தொண்டமானன் தேவர்களுக்கு அன்புடன் அநேகவித பணியாரங்களோடு போஜனமளித்து எல்லோரையும் திருப்தி செய்து சந்தன தாம்பூலங்கள் கொடுத்து அவரவர்

களுடைய விடுதிகளுக்கு அனுப்பி வைத்தான். ஸ்ரீனிவாச னுக்கு மாத்திரம் தனியாக விடுதி மாளிகைக்கு போஜனாதி கள் அனுப்பி வைத்தனர். அவ்விடம் ஸ்ரீவாசன், லக்ஷ்மி, வகுளாதேவி இம்மூவரும் போஜனம் செய்து அன்றிரவு அவ்விடமே இருந்தனர்.

மறு நாள் காலை ஸ்ரீனிவாசன் வசிஷ்டரைப் பார்த்து இன்று நானும் லக்ஷ்மி பிரம்மா என் தாய் புரோஹிதர் நாங் கள் ஐவரும் போஜன மருந்தக் கூடாது அப்படியே ஆகாச ராஜனும், தரணீதேவி, பத்மாவதி, வசுதானன், புரோ ஹிதர் இவ்வைந்து பேரும் போஜன மருந்தக்கூடாது. இன்று இரவு பதிமூன்று நாழிகைக்கு முகூர்த்தம்; அப்போது பிராம்மண போஜனம் சாத்தியமாகாது முகூர்த்தத்திற்கு முன்பு அவர்களுக்கு போஜன சௌகர்யங்கள் செய்ய ஆகாசராஜனுக்கு இவ்விஷயம் தெரிவித்தான். இராஜன் ஸ்ரீனிவாசன் சொல்லியவாறே பிராம்மணர்களுக்கு போஜன சௌகர்யம் செய்து சந்தன தாம்பூலங்கள் கொடுத்து அவர்களை திருப்தி செய்தார்; தேவர்கலனைவரும் சந்தோஷமடைந்தனர்.

தரணீதேவி மங்கள ஸ்நானம் செய்து ஸகலாபரணங் களையும் அணிந்து, ஸ்ரீனிவாசனுக்கு பாதபூஜை செய்ய, பிராம்மணரிடம் பொற்குடங்களைக் கொடுத்து பலபுண்ணிய தீர்த்தங்களை தருவித்தாள். அத்தீர்த்தங்களைக் கொண்டு ஆகாசராஜன் ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களைக்கழுவி, அத்தீர்த் தத்தை பந்துமித்திரர்களின்மேல் தெளித்து, அவர்கள் பவித் திரரானார்கள் என்று சந்தோஷமடைந்தார். பிறகு ஸ்ரீனிவா சனுக்கு அநேகவித விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள் ஹஸ்தகங் கணங்கள், கர்ணபூஷணங்கள், முத்து மாலைகள் பச்சை கள், வஜ்ர வைடூரியங்களுடன் கூடிய நாகாபரணங்கள், பாதுகைகள், மோதிரங்கள், பட்டு பீதாம்பரங்கள், பார மான நவரத்தின கிரீடம்; அநேக தங்க பாத்திரங்கள் சமர்ப்பித்து; சுப முகூர்த்தத்தில் பத்மாவதியை ஸ்ரீனிவாச னின் தெற்கு பாகத்தில் வீற்றிருக்க செய்தார். பிறகு இரு வருக்கு கங்கணங்கள் கட்டி பிரம்மாதி தேவர்கள் மங்களா

ர்வாதங்கள் செய்ய, பேரீ மிருதங்காதி வாத்தியங்கள் முழங்க, ரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமாதி தேவ தாசிகள் நாட்டியமாட, தும்புருநாரதர் கானம்செய்ய கருட கந்தர்வாதி சித்த வித்யாதரர்கள் ஸ்ரீனிவாசன்மேல் புஷ்பங்கள் இரைக்க, சுப முகூர்த்தத்தில் பத்மாவதிக்கு ஸ்ரீனிவாசன் மாங்கல்யதாரணம் செய்தார். அப்போது தேவர்கள் ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதிமேல் நவரத்னங்களான, அக்ஷதைகளை போட்டனர். பிறகு சப்தரிஷிகளை ஹோமங்களை சாஸ்திர முறைப்படி நடத்தினர். பிராம்மணர்களுக்கு தக்ஷிணைகள் சமர்ப்பித்து சந்தோஷப்படுத்திய ஆகாசராஜனுக்கு அநேகவிதங்களில் பிராம்மணர்கள் ஆசீர்வாதம் செய்தனர். பிறகு அவரவர்கள் குருஹங்களுக்குச் சென்றனர். ஆகாசராஜன் பந்துமித்திரர்களுக்கு போஜனங்கள் செய்விததனர். இப்படி ஐந்து நாட்கள், தேவர்கள், பிராம்மணர்கள், ஆகாசராஜன் குருஹத்தில் மஹா வைபவத்துடன், ஆனந்தமான வேடிக்கைகளுடன் நடத்தினர். பிறகு ராஜன் பத்மாவதியை ஐராவதத்தின்மேலேற்றி ஸ்ரீனிவாசனுடைய விடுதிக்கு அனுப்பி வைத்தார். ஸ்ரீனிவாசன் சேஷாசலம் போக எண்ணி பத்மாவதி சமேதராய் ஆகாசராஜனிடம் சென்று; நாங்கள் பந்துமித்திரர்களுடன் சேஷாசலம் போகிறோம் என்று சொல்ல; ஆகாசராஜனும், தரணீ தேவியும், பத்மாவதியை ஆசீர்வதித்து ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து உன்னை நாங்கள் எப்படி ஆசீர்வதிப்பதோ தெரியவில்லை உன் ஆசீர்வாதத்தால் சர்வ லோகங்களும் சர்வ பூதங்களும், சர்வ தேவர்களும், சர்வ மானவர்களும், சுரக்ஷிதமாயிருக்க, உன் ஆசீர்வாதமே எங்களுக்கு பரமபாக்யமென்று சொல்லி ஸ்ரீனிவாசனை அவருடைய விடுதிக்கு அனுப்பி மிக்க ஸ்ரீதனத்துடன் ஆகாசராஜன் தன் மகளை அழைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீனிவாசனிருக்கும் விடுதிக்கு சென்று ஸ்ரீதனத்தை அவ்விடம் வைத்தார். ஸ்ரீனிவாசன் ஆகாசராஜனைப் பார்த்து, நீங்கள் இவ்வளவு பிரயாசைப் பட்டு இந்த சீதனத்தை எடுத்துவர வேண்டுமோ? உம்முடைய குமாரனிடம் அனுப்பலாகாதா என்றார்? அவ்

வார்த்தைகளைக் கேட்டு இராஜன் என் புத்திரிகை உனக்கு கன்னிகாதானம் செய்தால் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமா யிற்று; ஆதலால் நான் இவ்விதம் எடுத்து வந்தேன் என்று சொல்ல, ஸ்ரீனிவாசன் ஆகாசராஜனைப்பார்த்து நான் சொன்ன வார்த்தைகளை சந்தேகிக்க வேண்டாம். உனக்கு இஷ்டமான வரத்தை கேள் என்றார் அதற்கு ஆகாச ராஜன் உன்னுடைய அனுக்ரஹத்தால் எங்களுக்கு மங் களமுண்டாகும்; நான் உம்மைக்கேட்க வேண்டியது ஒரே வரம்தான்: நானும் என் பந்துக்களும் என் ராஜ்ஜியத்தி லுள்ள பிரஜைகளும் உன்னை மரவாமலிருக்க வரம் கொடுக் கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். ஸ்ரீனிவாசன் சந்தோஷ மடைந்து அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொல்லி, அவரை அனுக்கிரஹித்து, ஆகாசராஜன் குமாரன் வசுதானனுக்கு பட்டுபீதாம்பரங்கள் கொடுத்து ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார்.

ஸ்ரீனிவாசன் ஆகாசராஜனுடைய நகரிலிருந்து புறப்பட தான்யங்கள், நெய், எண்ணை, சர்க்கரை, வெல்லம், புளி, பரிமள திரவ்வியங்கள் முதலியவை தாதிமார்களும் சேவ கர்களும் எடுத்துக் கொண்டு பின் தொடர்ந்தனர். அப் போது ஸ்ரீனிவாசன், பிரம்மா ருத்திரர்களைப் பார்த்து, விவாக தீக்ஷைக்ஷ தீரும்வரை பர்வதாரோஹணம் செய் யக்கூடாதென்றும்; இந்த ஆறு மாதங்கள் அகஸ்தியாஸ்ர மத்தில் இருப்பதாய்ச் சொல்லி, அகஸ்தியாஸ்ரமத்திற்கு போய் சேர்ந்து, பிரம்மாதி தேவர்களை வஸ்திராபரணங்க ளால் சன்மானித்து அவரவர்களுடைய நிவாசத்திற்கு போகும்படி கட்டளையிட்டார். அப்போது பிரம்மாதி தேவர் கள் ஸ்ரீனிவாசனை அநேகவிதங்களில் தோத்திரம் செய்து அவரவர்களுடைய நிவாஸத்திற்கு சென்றனர். ஸ்ரீனிவா சன் லக்ஷ்மிதேவியைப் பார்த்து, உனக்கு கொடுத்த வரத்தி னால் எனக்கு ஒரு நன்மையாயிற்று சில காலம் பத்மாவதி யுடன் சுக துக்கங்களனுபவிக்க வேண்டி யிருக்கிறதென்று சொல்லிய ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து லக்ஷ்மி இந்த பத்மாவதி எனக்காக ராவணனிடம் அநேக கஷ்டங்களை அனுபவித்தா லல்லவா ? எனக்காக நீங்கள் அவளை விவாஹம் செய்துக்

கொண்டு, என் கோரிக்கையை நிறைவேற்றியதற்கு நான் சந்தோஷமானேனென்று நாதனுக்கு நமஸ்கரித்து; அவருடைய அனுமதி பெற்று கொல்லாபுரம் போய்ச் சேர்ந்தாள்.

ஸ்ரீனிவாசனும் பத்மாவதியும் அகஸ்தியாஸ்ரமத்தில் வசித்தல்

ஸ்ரீனிவாசனும் பத்மாவதியும் அகஸ்தியாஸ்ரமத்தில் சுகமாய் காலங்கழித்து வந்தனர். இப்படியிருக்க நாராயணபுரத்திலிருந்து ஒரு சேவகன் அகஸ்தியாஸ்ரமத்திற்கு வந்து ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து, உன்னுடைய மாமனரான ஆகாசராஜன் மரணாவஸ்தையிலிருப்பதாய்ச்சொல்லி, ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியையும் அழைத்துக்கொண்டு நாராயணபுரம் சேர்ந்து, ஆகாசராஜனைப் பார்த்து அவரிடம் பேசத் தொடங்கினர்: இராஜன் தன் சரீரத்தின்மேல் உணர்ச்சியில்லாமலிருப்பதைக்கண்டு மிகவும் துக்கித்தனர் அப்போது ராஜன் கண் திறந்து ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து, என் குமாரனும் என் சகோதரனும் உனக்கு மித்திரர்கள், அவர்களை காப்பாற்றுவது உன் கடமை என்று சொல்ல அவர்களை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு ஒப்புவித்து, மனைவியைப் பார்த்து உடன்கட்டை ஏற அனுமதி கொடுத்து மரணமடைந்தார். பிறகு தரணீதேவி புருஷனுடன் உடன்கட்டை ஏற சுவர்க்கலோகத்திலிருந்து புஷ்பக விமானம் வர, அவர்கள் அவ்விமானமேறி சுவர்க்கலோகம் போய்ச் சேர்ந்தனர். அவர்களுக்கு உத்திரக்கிரியைகள் விதிப்படி நடத்தினர்.

ஆகாசராஜன் இறந்த பிறகு ராஜ்ஜியத்தை இராஜனுடைய தம்பியான தொண்டமானன் பரிபாலிக்க வேண்டுமா அல்லது இராஜனுடைய குமாரன் வசுதானன் பரிபாலிக்க வேண்டுமா வென்று தொண்டமானன் வசுதானனிருவருக்குள் கலகமேற்பட்டு கடைசியில் யுத்தம் செய்ய ஆயத்

தமாய் ஸ்ரீனிவாசனிடம் சென்று, இருவரும் ஸ்ரீனிவாசனின் சகாயம் கோரினார். ஸ்ரீனிவாசன் ஒன்றும் சொல்லத்தோன்றாதவராய் சங்கு சக்கரர்களை தொண்டமானனுக்கு சகாயமாய் கொடுத்து ஸ்ரீனிவாசன் வசுதானனுக்கு உதவி செய்வதாய் சொன்னார். அவர்களிருவரும் யுத்தம் செய்யும் போது தொண்டமானன் விட்ட அஸ்திரத்தினால் ஸ்ரீனிவாசன் பூமியின்மேல் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார். பத்மாவதி இவ்விஷயம் தெரிந்து கொண்டு அகஸ்தியரை அழைத்துக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் மூர்ச்சையடைந்துள்ள ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து துக்கித்தாள். ஸ்ரீனிவாசன் மூர்ச்சையினின்று எழுந்து பத்மாவதியைப் பார்த்து ஸ்த்ரீகள் யுத்தகளத்திற்கு வரக்கூடாது. நீ யுத்தகளத்திற்கு என்னைப் பார்க்க வந்தது தகாது என்று கோபித்தார். இதற்குள் அகஸ்தியர் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து உமக்கு தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. தொண்டமானனையும் வசுதானனையும் சந்தி செய்ய நிச்சயித்து பத்மாவதியை இவ்விடம் அழைத்து வந்தேன்; சந்தி செய்விப்பது நம்முடைய கடமை, அவர்களை அழைப்பித்து அவர்களுடைய மனோபிஷ்டத்தை அறிய இவ்விடம் பத்மாவதி வந்திருக்கிறாளென்றார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு. தொண்டமானனையும், வசுதானனையும் அழைப்பித்து அவர்களுடைய மனோபாவத்தைக் கேட்க; அவர்கள் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து நாங்களிருவரும் உங்களிஷ்டப்படி நடப்போம், எங்கள் மனோபாவத்தை தெரிவிப்பது உசிதமில்லை ஆகாசராஜன் இறந்த பிறகு எங்களுக்கு நீங்களே தந்தை போன்றவர். உம்மிஷ்டப்படியே நாங்கள் நடக்கிறோமென்று சொல்லி இருவரும் வணங்கி நின்றனர். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் அவர்களை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு ஆகாசராஜனுக்குள்ள சர்வமும் நீங்களிருவரும் சமானமாய் அனுபவிப்பது தருமமென்று சொல்ல அவர்கள் அதற்கு சம்மதிக்க ஸ்ரீனிவாசன் இஷ்டப்படி தொண்டமானனுக்கு தொண்ட ராஜ்யத்தையும் வசுதானனுக்கு சோழ ராஜ்யமும் கொடுத்து அவர்களை ஆசீர்வதித்து அகஸ்தியாஸ்ரமம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு ஆலயம் கட்டுவித்தல்

இப்படியாக, சில காலம் நடந்த பிறகு, தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனைப்பார்க்க எண்ணி; அகஸ்தியாஸ்ரமம் சென்று ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்தார். ஸ்ரீனிவாசன் தொண்டமானனைப் பார்த்து க்ஷேமஸமாசாரங்களை விசாரித்து ஆகாசராஜன் இறந்ததற்கு சிந்தையுற்று, நீ வந்த காரியம் என்னவென்று கேட்க, தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து நீங்கள் புராணபுருஷரென்றும் பரமாத்மாவென்றும் வேதவேத்யனென்றும் மோக்ஷப்பிரதனென்றும் முனிவர்களால் கேள்விபெற்ற உம்மை தரிசிக்க எண்ணிவந்தேனென்றான். அப்போது பகவான் தொண்டமானனைப் பார்த்து உன் சகோதரன் எனக்கு விவாஹம் செய்வித்து கிருஹஸ்தனுக்கினர்; எனக்கு வசிக்க கிருஹமில்லை; ஆகாசராஜன் மருமகன் ஊரார் கிருஹங்களில் வசித்து வருகிறானென்று அபகீர்த்தியுள்ளது நீ மாளிகை நிர்மித்து கிருதார்த்தனுவாயாக; உன்னைத் தவிர இக்கார்யத்தை நிறைவேற்றுபவர் யாருமில்லை. இக்கீர்த்தியை அனுபவிகக நீயே தகுதியுள்ளவன் உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் அனுபவிப்பது துர்லபம் என்றார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட தொண்டமானன் மாளிகை நிர்மிக்கிறேனென்று சொல்லி, தங்களுக்கு மாளிகை கட்ட வேண்டிய ஸ்தலத்தைக் காட்டினல் தவராமல்கோவில் கட்டுகிறேனென்று கூற. ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியுடன் தொண்டமானனையும் அழைத்துக் கொண்டு சேஷாத்ரி சேர்ந்து, தான் வசித்துவந்த புற்றைக் காட்டி அவ்விடம் ஆலயம் கட்டும்படியாகவும்; ஆலயம் கிழக்கு முகமாய் இருக்க வேண்டுமென்று, புற்று இருந்த இடத்தில் ஆனந்த நிலயமும் அதைச் சுற்றிலும் முதல் பிராகாரமும் முதல் பிராகாரத்தில் வைகுண்ட துவாரமும் இரண்டாம் பிராகாரத்தில் மடப்பள்ளி, யஜ்ஞசாலைகள், பரிமளகிருஹம் கல்யாணமண்டபம் கட்டி மூன்றும் பிராகா

ரத்தில் ஆஸ்தான மண்டபங்கள், தான்யசாலைகள், விசேஷ காலங்களில் உபயோகிக்க பெரிய பலஹார சாலைகளும் கட்டவும்; ஆலயத்திற்கு மூன்று பிராகாரங்கள் ஸப்த துவா ரங்கள், இரண்டு கோபுரங்கள் ஒரு துவஜஸ்ம்பம் நிர் மித்து; நீ முன் ஜன்மத்தில் நிர்மித்த இந்த பூந்தோட்டத்தை புனருத்தரிக்கும்படி சொல்ல தொண்டமானன் ஆச்சரிய முற்றவனாய் முன் ஜன்மத்தில் நானெப்படி இந்த பூந்தோட் டத்தை ஏற்படுத்தினேனென்று கூறும்படி ஸ்ரீனிவாசனைக் கேட்க, ஸ்ரீனிவாசன் தொண்டமானனைப் பார்த்து இப்படி சொல்லலுற்றார்.

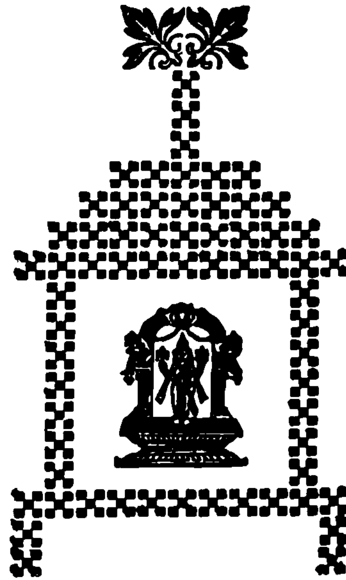
பூர்வம் வைகானஸரென்னும் ரிஷி கிருஷ்ணாவதார மஹாத்மியத்தைக் கேட்டு கிருஷ்ண ரூபத்தில் பகவானை தரிசிக்க எண்ணி, சோழ ராஜ்யத்தில் கோரதவம் செய்து வந்தார். அவருடைய தவத்திற்கு மெச்சி பகவான் பிரத்தி யக்ஷமானார். அப்போது வைகானஸ ரிஷி விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்கரித்து, நான் கிருஷ்ண ரூபத்தில் உங்களை தரிசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். விஷ்ணுதேவன் அந்த ரிஷி யைப் பார்த்து, நீ கிருஷ்ணாவதாரத்தை தரிசிக்க முடியாது; ஸ்ரீனிவாச ரூபத்தை பூஜித்து, தரிசிக்கும்படி சொல்லி, கிருஷ் ணன் ஸ்ரீனிவாச ரூபத்தில் சேஷாத்ரியில் நிவாசித்து வருவ தாயும் சொல்லி மறைந்தார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வைகானஸ ரிஷி சேஷாசலத்திற்கு போய்க் கொண்டிருந் தார். ரங்கதாஸனென்கிற பக்தனொருவன் வைகானஸரிஷி யைச் சந்தித்து சுவாமி! நீங்கள் எங்கு செல்கிறீர்களென்று கேட்க, அவர் நான் ஸ்ரீனிவாசனை தரிசிக்க சேஷாத்ரிக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறேனென்று சொன்னார். அப்போது ரங்கதாஸன் அவருக்கு நமஸ்கரித்து நானும் சேஷாசலம் போக வேண்டுமென்று சொல்லி, அவரை பின் தொடர்ந் தான்: கொஞ்ச தூரம் போய், ரங்கதாஸன் அவருடன் சுவாமி! நீங்கள் என்ன கார்யார்த்தமாய் சேஷாத்ரிக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறீர்களென்று கேட்க அதற்கு வைகா னஸ ரிஷி நான் சில காலம் அவ்விடம் வசித்து, ஸ்ரீனிவா சனை பூஜித்து அவரை தரிசிக்க சேஷாத்ரிக்கு போவதாய்ச்

சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ரங்கதாஸன் அவருடன் சென்று நாமும் ஸ்ரீனிவாசனை தியானித்து தரிசிக்கலாமென்று யோசித்து சுவாமீ! அப்படியானால் நானும் அவ்விடம் சில காலம் நிவசிக்க எண்ணியுள்ளேன்; நான் உங்களுக்கு வேண்டிய சகாயம் செய்கிறேனென்று கூற அதற்கு அவர் சம்மதிக்க இருவரும் சேஷாத்ரி போய்ச் சேர்ந்தார்கள். வைகானஸ ரிஷி ரங்கதாஸனைப் பார்த்து பகவானைப் பூஜிப்பதற்கு புஷ்பங்கள் வேண்டும்; புஷ்பங்களால் பூஜித்தால் அவரை தரிசிப்பது சுலபம். நீ ஒரு புஷ்ப வனத்தை ஏற்படுத்தி, பூஜைக்கு வேண்டிய புஷ்பங்களை கொடுக்க வேண்டுமென்றார். அப்போது ரங்கதாஸன் புஷ்பவனம் வைத்து ஒரு கிணற்றையும் நிர்மித்தார். அந்த புஷ்பவனத்திலிருந்து புஷ்பங்களை பகவானுக்கு சமர்ப்பித்து வந்தார். கோடை காலத்தில் கந்தர்வராஜனும் அவன் மனைவியும் புஷ்கரணியில் ஜலக்ரீடை யாடிக்கொண்டிருந்தார். ரங்கதாஸன் அஜ்ஜலக்கிரீடையைப் பார்த்துக் கொண்டு: பூஜை சமயத்திற்கு ஸ்ரீனிவாசனுக்கு புஷ்பங்கள் கொண்டு வரவில்லை. வைகானஸ ரிஷி புஷ்பங்களுக்காக ரங்கதாஸன் வரவை எதிர்பார்த்து வந்தார். ஆனால் ரங்கதாஸன் அவர்களுடைய ஜலக்ரீடையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான. புஷ்பங்கள் கொண்டுவர தாமதமாயிற்று பிறகு ரங்கதாஸன் புஷ்பங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஓட்டோடியும் வந்து வைகானஸ ரிஷியிடம் நடந்ததைச் சொல்லி, தான் ஸ்ரீனிவாசன் பூஜைக்கு தடை செய்ததற்கு மனோவியாகூலம் கொண்டவராயிருக்க, இதையறிந்த ஸ்ரீனிவாசன் பிரத்தியக்ஷமாய் ரங்கதாஸனைப் பார்த்து நீ கந்தர்வர்களைப் பார்த்து என் மாயையால் மோகம் கொண்டாய். உன் மனோநிலை நானறிவேன்; நீ இந்த சரீரத்தைவிட்டு நாராயணபுரத்தை பரிபாலித்துவரும் சுதர்மனின் குமாரனாய் பிறந்து தொண்டமானன் என்ற பெயருடன் தொண்ட ராஜ்ஜியத்தை பரிபாலிக்கும்படி கூறினார். அந்த ரங்கதாஸனே நீ! பூர்வஜன்மத்தில் புஷ்பவனத்தை போஷிப்பதற்கு நீ நிர்மித்தது தான் இந்த கிணறு! அப்போது நீ புஷ்பங்கள் அர்பித்து தொண்டமானனென்ற அரசனாய்; இப்போது எனக்கு ஆலயம் கட்டி

கீர்த்தி பெறும்படி சொல்ல, தொண்டமானன் அச்சொற் களைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து உரமிஷ்டப்படி ஆலயம் கட்டுகிறேனென்று சொல்லி, ஸ்ரீனிவாசனையும் பத் மாவதியையும் அகஸ்தியாஸ்ரமம் சேர்த்தார்.

தொண்டமானன் சேஷாத்ரி சேர்ந்து, ஆலயம் கட்டு வதற்கு வேண்டிய சாமக்ரியங்களை சித்தப்படுத்திக் கொண்டு ஸ்ரீனிவாசன் கட்டளைப்படி ஆனந்த நிலயம் கோபுர பிரகார மண்டபங்கள், சமையல் மண்டபம் யாக சாலைகள், பரிமள கிருஹம், ஆஸ்தான மண்டபங்கள், சேஷாசலத்திலிருந்து மண்டபங்களும் நடு வழியில் கிணறு களும் நிர்மித்து அகஸ்தியாஸ்ரமம் சேர்ந்து ஸ்ரீனிவாச னுக்கு நமஸ்கரித்து உங்கள் கட்டளைப்படி ஆலயம் நிர்மித் தேன். நீங்கள் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். ஸ்ரீனிவாசன் தொண்டமானனைப் பார்த்து உன் பக்திககு மெச்சினேன். நான் கண்டிப்பாய் நீ நிர்மித்த ஆலயத்தில் பிரவேசிப்பேன் என்று சொல்லி, பிரம்மாதி தேவர்களை அழைத்துக் கொண்டு மங்கள வாத் தியங்களுடன் அகஸ்தியர் ஆஸ்ரமத்திலிருந்து புறப்பட்டு சேஷாசலத்தில் தொண்டமானன் நிர்மித்த ஆனந்தநிலயத் தில் நிவாசம் செய்து கொண்டு ஆனந்திப்பதால் அவ்விமா னத்திற்கு ஆனந்த நிலயம் என்ற பெயர் பிரசித்தியாயிற்று. இப்படி ஸ்ரீனிவாசன் ஆனந்த நிலயத்தில் சேர்ந்து லக்ஷ்மியை தன் வக்ஷஸ்தலத்தில் வைத்துக் கொண்டு சங்கு சக்கரங்கள் இல்லாமல் தன் இடது கையை இடது கால் பக்கம் தொங்கவிட்டு வலது கையால் தன் பாதங்களை காட்டியும் பக்தர்களுக்கு வைகுண்டம் தன் பாதாரவிந்தம் என்றும் கிருஹஸ்தர்களுக்கு சம்சாரமென்னும் சாகரம் முழங்கால் ஆழமென்னும் கல்பிகத்தில் பக்தர்களுக்கு தரி சனம்கொடுப்பதாய்ச்சொன்னார். அப்போது பிரம்மதேவன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து எனக்கு ஒரு கோரிக்கையுள்ளது அக்கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டார். ஸ்ரீனிவாசன் அவ்வார்த்தகளைக் கேட்டு பிரம்மாவைப் பார்த்து நீ கோரிய கோருக்கையை நிறைவேற்றவேன்

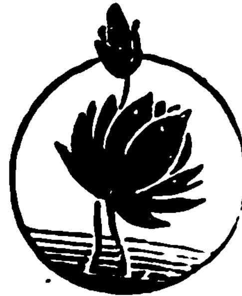
என்று சொன்னார். அப்போது பிரம்மதேவன் உன் சன்னதியில் இரண்டு அகண்ட ஜோதிகள் (தீபங்கள்) ஏற்றி வைப்பேன்; அவைகள் லோக கல்யாணத்திற்காக இந்த சன்னதியில் எரியவேண்டும்; நீ இந்த தொண்டமானன் நிர்மித்த ஆனந்த நிலயத்தில் கலியுகம் முடியும் வரையில் நிவசித்து பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து, பக்தர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு நான் செயயும் பிரம்மோத்ஸவத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் இதுவே என் கோரிக்கை என்றார். அதற்குஸ்ரீனிவாசன் சம்மதித்தார். (பிரம்மதேவனால் வைக்கப்பட்ட அகண்ட ஜோதிகள் இன்றைக்கும் சுவாமியின் சன்னதியில் பிரகாசித்து வருகின்றன).

ப. பொன்னுசாமி கவுண்டர்
அருளாமாலீசம்.

பிரம்மா ஸ்ரீநிவாசனுக்கு பிரம்மோத்ஸவம் செய்வித்தல்

பிரம்மதேவன் பிரம்மோத்ஸவத்திற்கு வேண்டிய வாஹனங்கள்; ரதங்கள் நிர்மிக்கும்படி தொண்டமானனிடம் சொன்னார். அப்போது தொண்டமானன் விஸ்வகர்மாவை வரவழைத்து தங்கமயமான ரதங்கள், நவரத்தினத்தாலான வாஹனங்கள், வஸ்திராபரணங்கள், சாமரங்கள், குடைகள், மகரதோரணங்கள் முதலான சகலமும் சித்தமாக்கினன். இதற்குள் பிரம்மதேவன் ஸ்ரீநிவாசனைப் பார்த்து சகலமும் சித்தமாயிருக்கிறது, உங்களுடைய அனுமதி பெற்று பிரம்மோத்ஸவம் ஆரம்பிக்க நிலைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்ல. அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஸ்ரீநிவாசன் பிரம்மதேவனைப் பார்த்து, நான்கு வேதங்களுக்குச் சமானமான நான்கு மூர்த்திகளை நிர்மித்து, நான்கு மூர்த்திகளில் முதலாவது உத்ஸவமூர்த்தி, இரண்டாவது உக்ர ஸ்ரீநிவாச மூர்த்தி, மூன்றாவது ஸர்வாதிப ஸ்ரீநிவாச மூர்த்தி, நான்காவது போக ஸ்ரீநிவாச மூர்த்தியாகவும் நிர்மாணம் செய்; இந்த நான்கு மூர்த்திகளுக்கும் நான் மூல மூர்த்தியாக யிருப்பேன் இந்த பிரம்மோத்ஸவம் புரட்டாசி மாத சுக்லபக்ஷத்தில் ஆரம்பித்து பத்துநாட்களில் பூர்த்தியாகும்படி உத்ஸவம் செய்யென்று சொன்னார். அப்போது பிரம்மதேவன் நான்கு மூர்த்திகளை நிர்மித்து நான்கு மூர்த்திகளுக்கும் நான்கு பெயர்கள் வைத்து ஸ்ரீநிவாசனிஷ்டப்படி பிரம்மோத்ஸவம் ஆரம்பித்தார்.

உத்ஸவ விவரம்

நாள்	பகல் உத்ஸவங்கள்	இரவு உத்ஸவங்கள்
1		அங்குரார்பணை சேனாதிபதி உத்ஸவம்
2	வஜ்ரகவுச ஆபரணங்களுடன் திருச்சி துவஜாரோஹணம்	தங்க பெரிய சேஷ வாஹனம்
3	வெள்ளி சிறிய சேஷ வாஹனம்	தங்க அன்ன வாஹனம்
4	சிம்ம வாஹனம்	முத்துப் பந்தல்
5	கற்பக விருக்ஷம்	ஸர்வபூபால வாஹனம்
6	பல்லக்கு சேவை மோஹினி அவதாரம்	லக்ஷ்மீஹார மகரகண்டியுடன் கருட சேவை
7	ஹனுமந்த வாஹனம், வஸந்தோத்ஸவம்	யானை வாஹனம்
8	சூரியபிரபை வாஹனம்	சந்திரபிரபை வாஹனம்
9	இரதோத்ஸவம்	குதிரை வாஹனம்
10	பல்லக்கு உத்ஸவம், தீர்த்தவாரி சக்ரஸ்நானம்	அவரோஹணோத்ஸவம் (திருச்சியில்)

இவ்விதமாக பகலும் இரவும் மஹா வைபவங்களுடன் பிரம்மோத்ஸவம் நடத்திவர, ஸ்ரீனிவாசன் பரமானந்தத்துடன் பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து, கோடி சூரிய பிரகாசத்துடன் பிரதி வாஹனத்தின்மீதும் வீற்றிருந்து திருவீதியில்வர பக்தர்கள் நவரத்தின ஆரதிகள் கொடுத்து கற்பூர ஆரதியெடுத்து மஹா வைபவத்துடன் எழுந்தருளி வரும் ஸ்ரீனிவாசன்மேல் தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிய இந்த உத்ஸவத்தை பார்க்க தேச தேசங்களிலிருந்து பிரம்ம க்ஷத்ரிய, வைஸ்ய, சூத்திரர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் வந்து கண்குளிர சேவித்து. பகவானுடன் திருவீதிகளில் கோவிந்த நாமஸ்மரணை செய்துக் கொண்டு ஊர்வலம்வர இப்படியாக மஹா வைபவங்களுடன் உத்ஸவத்தைப் பார்த்து அவரவர்களுடைய சக்திக்கு தகுந்தபடி பகவானுக்கு காணிக்கைகள் செலுத்தி அவர்களுடைய நிவாசத்திற்கு சென்றனர். பிரம்மதேவன் உத்ஸவத்தை பூர்த்தி செய்துக் கொண்டு, ஸ்ரீனிவாசன் அனுமதி பெற்று ஸரஸ்வதியுடன் ஸத்யலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார். சங்கரன், ஸ்ரீனிவாசனின் அனுமதி பெற்று பார்வதி சமேதராய் கைலாசம் சென்றார். இப்படியாக இந்திரன் முதலான தேவர்கள், அநேகவிதங்களில் பகவானை தியானித்து அவரவர்களுடைய நிவாசத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்தனர். தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு தண்டப்பிரணாமங்கள செய்து, சுவாமீ! எனக்கு வேறொரு ஆசையும் கிடையாது என்னை உன் தாசனாய் ஏற்றுக்கொள் நான் இவ்விடமே உன் சேவை செய்து காலங்கழிப்பேனென்று சொன்னார். பகவான் தொண்டமானன் கோரிக்கைகள் ஏற்றி அப்படியே நிறைவேறென்று கூற; ஆனாலும் உன்னால் சில மகத்தான காரியங்கள் நடக்க வேண்டும். ஆதலால் நீ சில காலம் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து பிறகு உன் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவாயாக யென்று சொல்லி தொண்டமானனை ஆசிர்வதித்து தன் ராஜியத்திற்கு போகும்படி உத்திரவு கொடுத்தார். தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனுடைய அனுமதி பெற்று தன் ராஜ்ஜியம் சேர்ந்து ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தான்.

கூர்மன் என்ற பிராம்மணர் சரித்திரம், ஸ்ரீநிவாசன் சிலையாக மாறுதல்

தொண்டமானன் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யும் போது கூர்மன் என்ற பிராம்மணர் கார்த்திகை மாதத்தில் தன் தந்தையின் அஸ்திகளை எடுத்துக் கொண்டு, தன் மனைவி யையும், ஐந்து வயது குமாரனையும் அழைத்துக் கொண்டு கங்கா ஸ்நானத்திற்கு போகும் போது வழியில் அவர் மனைவி கர்பவதி ஆனாள்; அவர் குமாரன் சிறு வயதான தால் நடக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டு நடந்து சென்றுக் கொண்டிருந்தனர் நடு வழியில் தொண்டராஜ்யம் சேர்ந்து, அந்த பட்டணத்தில் தொண்டமானனின் குணாதிசயங்களை தெரிந்துக்கொண்டு அவர் உதவியைப்பெற, இராஜ னுடைய சபையை யடைந்து அவரை ஆசீர்வதித்தான். தொண்டமானன் பிராம்மணனுக்கு நமஸ்கரித்து தக்க மரி யாதைகளுடன் விசாரித்து, தாங்கள் இவ்விடம் வந்த கார ணம் என்னவென்று வினவினான் அதற்கு அந்த பிராம்ம ணர் என் தந்தையின் அஸ்திகளை எடுத்துக் கொண்டு கங்கா ஸ்நானத்திற்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். நடு வழியில் என் மனைவி கர்பவதியானாள், என் குமாரன் ஐந்து வயதுடையவன் நடக்க கஷ்டப்படுகிறான்; அவர்களை சில நாட்கள் தங்களிடம் விட்டு போகலாமென்று எண்ணி உங்க ளிடம் வந்தேனென்றார். அதற்கு இராஜன் உங்களிஷ்டப் படி அவர்களை சில காலம் என் ஆதீனத்தில் வைத்து போஷிக்கிறேனென்று சொல்லி, பிராம்மணருக்கு கொஞ்சம் திரவ்யம் கொடுத்து கங்கா ஸ்நானத்திற்கு அனுப்பி, அவ ருடைய மனைவியும் புத்திரனையும் ஓர் தனி மாளிகையில் இருக்கச் செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய சாமக்ரியங்களை அவ்விடம் வைத்து, அவர்களை அவ்விடம் வசிக்க ஏற்பாடு செய்து, மற்றவர்கள் அவ்விடத்திற்கு சென்று அவர்களுக்கு எவ்விதமான கஷ்டங்களும் உண்டாக்காதப்படி யிருக்க அம் மாளிகையை பூட்டுபோட்டு வைத்தார். அந்த கிரஹத்தில் பிராம்மணா மனைவியும் மகனும் சௌக்மியமாக காலங்க

கழித்து வந்தார்; அவர்களுக்கு எவ்விதமான கஷ்டமும் ஏற்படவில்லை இப்படி அவர்கள் சில காலம் அந்த மாளிகையில் வசித்து வந்தனர். இராஜனும் அவர்களை மறந்து ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தார். அந்த மாளிகையில் பிராம்மணருடைய மனைவியும் மகனும் இராஜன் கொடுத்த சாமக்ரியங்களை யெல்லாம் புசித்துவிட்டனர். இவர்களுக்கு மேற்கொண்டு உணவில்லாமலும் வெளியே வரமுடியாமலும் கஷ்டப்படுக் கொண்டிருந்தனர். இராஜனும் இவர்களை அறவே மறந்தான் பிராம்மணருடைய மகனும் மனைவியும் சில காலம் பசிப்பிணியால் கஷ்டப்பட்டு கடைசியில் பிராம்மணருக்கு அவ்விடம் பிறந்த பெண் குழந்தையுடன் மூவரும் மரணமடைந்தனர். சில நாட்டகள் சென்ற பிறகு பிராம்மணன் கங்கா ஸ்நானம் செய்து தன் தந்தையின் அஸ்திகளை கங்கையில் விட்டு, கங்கா தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு மனைவியையும் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆவலுடன் தொண்டமானனுடைய சபையையடைந்து, கங்கா ஜலத்தை இராஜசபையில் வைத்து தொண்டமானனை அநேக விதங்களில் கொண்டாடினர். ஆனால் அந்த பிராம்மணனைப் பார்த்தத முதல் தொண்டமானன் மனதில் பல விதமாக கலவரமுற்று, ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றுதவராய் இறுதியில் தைரியத்துடன் பிராம்மணனைப் பார்த்து நீங்கள் போய் ஸ்நானம் செய்து வாருங்களென்று சொல்லி பிராம்மணனை ஸ்நானத்திற்கு அனுப்பி, தன் குமாரனை அழைத்து பிராம்மணரின் மனைவி மக்களின் க்ஷேமங்களை விசாரித்து வரும்படி அனுப்பினன். ராஜகுமாரன் அந்த மாளிகையை திறந்து பார்க்க, அம்மாளிகையில் பிராம்மணரின் மனைவி மக்களின் சவங்களைக் கண்டு, பிராம்மணனுல் என்ன சாபமுண்டாகுமோ வென்று பயமுற்றவனாய் தன் தந்தையிடம் சென்று அவ்விடம் நடந்துள்ள விருத்தாந்தத்தை அவருக்கு தெரியப்படுத்தினன். அதைக்கேட்ட தொண்டமானன் பல விதமாக யோசித்து ஒன்றும் செய்யத்தோன்றுமல் யிருக்கும்போது ஸ்நானத்திற்கு சென்ற பிராம்மணர் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு இராஜனிடம் வந்து சேர்ந்தான். தொண்டமானன் அப்பிராம்மணனைப்பார்த்து உமக்கு வேண்டிய சாமக்ரி

யங்களைப் பெற்று நீரே சமைத்து போஜனம் செய்யுங்க ளென்று சொன்னார். அப்போது பிராம்மணன் இராஜனைப் பார்த்து அரசே! என் மனைவி மக்களை காண ஆவலுடன் வந்துள்ளேன். அவர்களைப்பாத்த பிறகு நானே சொந்த மாய் சமைத்து சாப்பிடுகிறேனென்று சொன்னார். அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அரசன் பிராம்மணனைப்பார்த்து, உன் மனைவி மக்களை சில நாட்களுக்கு முன் பார்த்தேன் அவர்கள அந்தப்புர ஸ்திரீகளுடன் சேஷாசலத்திற்கு ஸ்ரீனி வாசனை தரிசிக்க போயிருக்கின்றனர். அவர்கள் நாளை அல்லது மறுதினம் வந்துவிடுவார்கள்; நீங்கள் சமைத்து சாப்பிடுங்களென்று சொல்லி, பிராம்மணனுக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியங்களைக் கொடுத்தனுப்பினன். பிறகு தொண்ட மானன் மிகவும் பயமுற்றவனாய் என்ன செய்வதென்று யோசித்து. தன் தனயனைப் பார்த்து நாமிருவரும் இன்றிரவு சேஷாசலம்சென்று ஸ்ரீனிவாசனை தரிசித்துவருவோமென்று சொல்லி தன் குமாரனையும் அழைத்துக் கொண்டு சேஷா சலம் சேர்ந்து, ஸ்ரீனிவாசன் பாதங்களில் விழுந்து பிரார் த்தித்தனர். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் தொண்டமானனைப் பார்த்து இந்த நள்ளிரவில் இவ்விடம் வந்து என் பாதங் களில் விழுந்து இப்படி துக்கிப்பதற்கு காரணம் யாது என்று கேட்டார். ஆனால் இராஜன் மறு வார்த்தை சொல்லாமல் அவர் பாதங்களை விடாமல் புலம்பினன். எவ்வளவு தேற் றினலும் காரணம் சொல்லாமலிருக்க ஸ்ரீனிவாசன் இராஜ னுடைய மனோபாவத்தை தெரிந்துக் கொண்டு, நீ பிரம்ம ஹத்யா பாதகம் செய்து என்னை அண்டி இப்படி பர்தவிக் கின்றாய்; எழுந்திரு, பயப்பட வேண்டாமென்று அபய மளித்து இராஜனைத் தேற்றி அவனைப் பார்த்து நீ பிரம்ம ஹத்யா பாபமடைந்திருக்கிறாய் நான் என்ன செய்வேன்: நான் பாபாத்மா; துராச்சாரன் நித்ய துக்கமுற்றவன்; நான் அகால மரணமடைந்தாலும் அடைவேன் ஆனால் என் பக் தர்களுக்கு துன்பமேற்பட்டால் நான் சகிக்கமாட்டேன்: எனக்கு உன்மேலுள்ள பிரயத்தாலும், உன் சகோதரன் எனக்கு செய்த உதவிக்காகவும் நான் இந்த பிராம்மணர் களை பிழைக்கச் செய்கிறேன்! எனக்கு கலியுகத்தில், மஹா

பாபியான தொண்டமானனுக்கு பாபபரிஹாரம் செய்வித்த தால் கீர்த்தி யுண்டாகுமென்று சொல்ல, தொண்டமானனைப் பார்த்து அந்த பிராம்மணர்களின் சவங்களை இவ்விடத்திற்கு கொண்டுவா யென்று கூறினர். உடனே தொண்டமானன் தன் குமாரனை அனுப்பி அந்த சவங்களை தருவித்தான். ஸ்ரீனிவாசன் அந்த சவங்களின்மீது ஹஸ்தி தீர்த்தத்தை தெளித்தார். அவர்கள் உயிர பெற்றெழுந்து நின்று, ஸ்ரீனிவாசனுடைய மார்பில் பதினன்கு லோகங்கள் சப்த சமுத்திரங்கள்; முப்பது முக்கோடி தேவர்களையும் பார்த்து சாஷ்டாங்க தண்டம் சமரப்பித்து நிற்க, அவர்களை பகவான் ஆசீரவதித்து தொண்டமானனைப் பார்த்து இவர்களை அழைத்துச் சென்று இவர் கணவரிடம் சேர்த்துவிடு யென்று சொல்லி, இக்கலியுகத்தில் என் பக்தர்கள் தெரிந்தும் தெரியாமலும் இப்படிபட்ட பாபங்கள் செய்து ஒன்றும் செய்யத்தேன்றுதவராய் கடைசியில் என்னை அனுகுவார்கள்; நான் அவர்களை காப்பாற்றுவிடில் என்னை அவர்கள் கடுமையாய் நிந்திப்பார்கள்; நான் இக்கலியுகத்தில் மௌனம் வகிப்பேன் என் அந்தரங்க பக்தர்களுடன் மாத்திரம் பேசுவேனென்று சொல்லி தொண்டமானன் கட்டிய ஆனந்த நிலயத்தில் சென்று பத்மாவதியை தன் வக்ஷஸ்தலத்தில் வைத்துக்கொண்டு சதுர்புஜங்களுடன் சங்கு சக்ரமில்லாதவராய் ஆனந்த நிலயத்தில் மௌனமாய் நின்றுர். அப்போது தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனை அநேகவிதங்களில் பிரார்தித்து பிராமணனுடைய மனைவி மக்களை அழைத்துக் கொண்டு தொண்ட ராஜ்யத்தை யடைந்து பிராம்மணனைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து அவருடைய மனைவி மக்களை அவருக்கு ஒப்படைத்தார். பிராம்மணன் தன்னுடைய மனைவி மக்களைப் பார்த்து மிக்க ஆனந்தமுற்றவராய் மனைவியைப் பார்த்து நீ சேஷாசலத்தில் ஸ்ரீனிவாசனை தரிசித்ததை கேள்வியுற்று ஆனந்தமடைந்தேனென்று சொல்ல. அதைக்கேட்டு அவர் மனைவி தொண்டமானன் ராஜனுல் என் ஜன்மம் சாபல்யமாயிற்று ஸ்ரீனிவாசன் வக்ஷஸ்தலத்தில் முப்பது முக்கோடி தேவர்களைப் பதினான்கு லோகங்களையும் ஸப்த சமுத்திரர்களையும், சூரிய சந்திரர்களையும் நதிகள்

நிதிகள் முதலியவைகளையும் பார்த்து என் ஜன்மம் சாபல்ய மாயிற்று ஆனால் இத்தொண்டமானனுக்கு நம்மால் மிக்க துக்கமுண்டாயிற்று; இம்மஹானுடைய மகிமையை தெரி விக்க வெகு காலமாகும்; நாம் தொண்டமானன் அனுமதி பெற்று நம் இருப்பிடம் செல்வோம். அவ்விடம் இந்த விருத் தாந்தத்தை நிதானமாய் தங்களுக்கு தெரிவிக்கிறேனென்று சொல்லி, அந்த பிராம்மண தம்பதிகள் தொண்டமானனை அநேக விதங்களில் கொண்டாடி அவனுடைய அனுமதி பெற் றுப் புத்திரனையும், புத்திரியையும் அழைத்துக் கொண்டு, தங்களிருப்பிடத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்தனர்.

தொண்டமானன் சேஷாத்ரி சேர்ந்து ஸ்ரீனிவாஸனைப் பூஜித்தல்

தொண்டமானன் தன் குமாரனை அழைத்து நான் இனி ஸ்ரீனிவாசனுடைய சேவை செய்ய நிச்சயித்துக் கொண்டேன். ஆதலால் நீ இந்த ராஜ்யத்தை பரிபாலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, தொண்டமண்டலத்தை தன் குமாரனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து, தன் மனைவியைப் பார்த்து நீ இனி சதா ஸ்ரீனிவாசனை தியானித்து காலங் கழிக்க வேண்டும்; நான் சில காலம் ஸ்ரீனிவாசனின் பாத சேவை செய்ய வேண்டுமென்று நிச்சயித்துள்ளேனென்று சொல்லி, தொண்டராஜ்யத்தைவிட்டு சேஷாசலம் சேர்ந்து பகவானுக்கு துளசி அர்ச்சனை செய்து, ஸஹஸ்ரநாமங்கள் பாடி அநேகவிதங்களில் பிரார்த்தித்தார். பகவான் பேசாத தால் தொண்டமானன் மிக்க துக்கத்துடனும் கோபத்துட னும் ஸ்ரீனிவாசனை நிந்தித்தார். அதற்கு ஸ்ரீனிவாசன் மௌனமாயிருக்க இனி என்ன செய்வேனென்று யோசித்து அன்ன ஆகாரமில்லாமல் சதா பகவானை தியானித்து துள சியால் பகவானை பூஜித்துக் கொண்டிருந்தார். இப்படியாக சில காலம் கடந்த பிறகும் பகவான் பேசாமலிருந்தார். இப் படி பிரதி தினமும் பகவானுக்கு துளசி அர்ச்சனை செய்துக் கொண்டு தியானித்து வந்தான். சில நாட்கள் கழிந்த

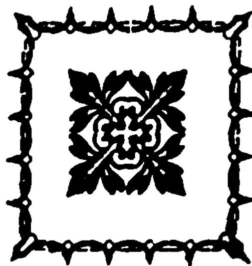
பிறகு பீமன் என்ற குயவன் பிரதி தினமும் தன் கிருஹ கிருத்யங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு, சுரங்க மார்க்கமாய் சேஷாசலம் சேர்ந்து மண்ணால் செய்த புஷ்பங்களால் ஸ்ரீனி வாசனை பூஜித்து வந்தான். இப்படி பூஜிக்கப்பட்ட மண் புஷ் பங்கள் ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களின்மேல் இருப்பதும் தொண்டமானன் அர்ச்சித்த துளசிதளங்கள் சுவாமியின் பாதத்திற்கு துரமாய் இருப்பதையும் பார்த்து ஸ்ரீனிவாசன் தன்மேல் மிகவும் கோபமுற்றிருப்பதாய் நினைத்து தொண்ட மானன் அது முதல் அன்னபானங்களுடன் தான் செய்து வந்த பூஜைகளையும்விட்டு ஸ்ரீனிவாசன் பாதாரவிந்தங்களை தன் இரண்டு கரங்களாலும் பிடித்துக் கொண்டு விடாமல் சதா தியானித்து வந்தான். இப்படியாக சில நாட்கள் கடந்த பிறகு ஸ்ரீனிவாசன் அசரீரியாய் தொண்டமானனே! நீ செய்த உபகாரத்திற்கு பிரதிவுபகாரம் உனக்கு செய் தேன் நீ ஏனிப்படி என்னை மன்றாடுகிறாய், உன் ராஜ்யத் திற்கு போய் சுகமாய் காலங் கழித்துவாயென்று சொல்ல; அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட தொண்டமானன் சுவாமீ! உங்கள் சொற்படி எனக்கு ஒன்றும் குறை இல்லை, நான் அனுபவிக்கும் ராஜ்யபாரம் மனைவி மக்கள் தனகனக வஸ்து வாஹனங்கள் எல்லாம் சாஸ்வத மற்றவையென்று உன் தரிசனத்தால் தெரிந்துக் கொண்டேன். அப்படிப்பட்ட போக பாக்கியங்களில் இச்சையில்லை என் மனம் உன்னி டமே லீனமாயிற்று. என்னை ஆட்கொண்டருள வேண்டும் என் பூஜைகளிலும் நீ வெறுப்புற்று மண்புஷ்பங்களை ஏற் றுக் கொள்ளுகிறாய், நான் உன்னை நம்பிய பக்தன் என்னைவிட உனக்கு பக்தர்கள் யார் இருக்கின்றனர். நான் அநேக ஜன்மங்களில் உன்னை ஆராதித்து உனக்கு ஆலயம் கட்டி, உன் அனுக்கிரஹம் பெற்றவன்: என்னைவிட உனக்கு வேறு பக்தர்களில்லை யல்லவா யென்று சொன்னான். அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் ஆம் உன்னைவிட எனக்கு பக்தர்களில்லை; நம்பிவந்த அதிதிகளை அனாதைக ளாக்கி கடைசியில் அவர்களுக்கு எமனைப்போலான பக்தர் களில் முதலானவன் நீ நான் அநேக காலமாக என் பக்தர் களுடன் ஸரஸ ஸல்லாபங்கள் செய்து அவர்களை திருப்தி

செய்து வந்தேன் அப்படிப்பட்ட பக்தர்களுக்கு என் சொற்களையே கேட்காமல் செய்த பரம பக்தர்களில் முதலானவனும் நீயே! இப்படி அநேக காரியங்களில் உன்னால் என் காரியங்களுக்கு தடைசெய்த பக்தர்களிலும் நீயே முதலானவனென்று சொல்லும் போது தொண்டமானன் கேட்டு மிகவும் துக்கத்துடன் அழுதுக் கொண்டு பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கும் தொண்டமானனைப் பார்த்து இரக்கங் கொண்டவராய் பகவான் இப்படி சொல்லுகிறார். நீ இப்படி துக்கமடைந்தால் பிரயோஜனமில்லை, இவ்விடத்திற்கு ஒரு யோஜனை தூரத்தில் குலாலன் என்ற பீமன் என் பரம பக்தன்; அவன் மனைவி தமாலினி அவளும் என் பக்தர்களில் ஒருவள் நீ அவர்களை தரிசித்தால் அந்த பக்தர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களோ *தெரிந்து கொள்வாய் என்று சொன்னார்.

குயவனுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்தல்

ஸ்ரீனிவாசனுடைய சொற்களைக் கேட்டு தொண்டமானன் அவருடைய பாதங்களைவிட்டு குலாலன் என்ற பீமன் வசித்து வந்த பீமவரம் சேர்ந்து, இவ்விடம் பீமன் என்ற பக்தன் இருக்கிறார். அவருடைய வீடு எவ்விடமிருக்கிறதென்று உரக்கக் கூவிக் கொண்டு அவருடைய வீட்டின் திண்ணையின்மேல் வந்து விழுந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து மூர்ச்சைஅடைந்தான். அப்போது பீமன் தொண்டமானனைப் பார்த்து, இதென்ன! தொண்டமானன் இப்படி பரிதவித்துக் கொண்டு நம் விட்டுத் திண்ணையில் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து விட்டாரென்று சொல்லி ஓடோடியும் வந்து தொண்டமானனை அநேகவிதங்களில் தேற்றும்போது அவர் மனைவி தமாலினி மண் பாத்திரத்தில் ஜலம்கொண்டு வந்து தொண்டமானன் முகத்தின் மேலிருக்கும் வேர்வையை துடைத்து அந்த தம்பதிகள் தொண்டமானனுக்கு பரம உபசாரங்கள் செய்துவர, அவ்விருவர்களுடைய மத்தியில் ஸ்ரீனிவாசன் பிரத்தியக்ஷமானார். அப்போது பீமனும் தமாலினியும் பகவான் பாதங்களின்மேல் விழ்ந்து அநேக விதங்களில் பிரார்த்தித்தனர். இதற்குள் தொண்டமானன் மூர்ச்சை

தெளித்து எதிரிலுள்ள பகவானையும் அக்குலால தம்பதிகளை யும் பார்த்து, கைகூப்பி ஸ்ரீனிவாசனை தியானித்து நின்றான். அப்போது தமாலினி ஸ்ரீனிவாசனைப்பார்த்து சுவாமீ! நாங்கள் பரம ஏழை; உம்மை ஆதரித்து விதுரனைப்போல் விருந்து செய்ய இயலாதவர், சபரியைப்போல் பழங்களை சமர்ப்பிக்கவும் இயலாதவர்கள், குசேலனைப்போல் அவலை புசிக்கச் செய்யவும் இயலாதவர்கள், உங்களை தியானிக்க எங்களுக்கு மந்திரங்கள் தெரியாது, யாக யக்ஞங்களை செய்யவும் இயலாதவர்கள் எங்களை உன் தாசர்களுக்கும் தாசர்களாய் ஏற்றுக்கொள், நான் சமையல் செய்துள்ள பதார்த்தங்களை புசிக்கும்படி சொல்லி, வெந்நீர் கொண்டு வந்து பகவானின் பாதங்களை பூஜித்து அந்தஜலத்தை மஹா பிரசாதமென்று தலையில் தெளித்துக் கொண்டு தீர்த்தம் பெற்றுக்கொண்டு வெண்மையான வஸ்திரத்தால் ஸ்ரீனி வாசன் பாதங்களை ஒத்தி, பகவானை மண்ணால் செய்யப் பட்ட மணையின்மேல் உட்கார வைத்து தான் சமைத்த பதார்த்தத்தை பக்தியுடன் பரிமாறினாள். அப்போது பக வான் அதை புசித்துவரும்போது தேவலோகத்திலிருந்து விமானம்வந்தது, ஸ்ரீனிவாசன் கருடனை அழைத்து பத்மாவ தியை தன்னிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி சொன்னார். கருடன் அவர் அனுமதி பெற்று பத்மாவதியை அழைத்துவந்து ஸ்ரீனி வாசனிடம் சேர்த்தான். ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதி சமேத ராய் அந்த குலால தம்பதிகளுக்கு தரிசனம் தந்து தன் சங்கு சக்ரங்களை பீமனுக்கு கொடுத்து, தொண்டமானன் பார்த் துக் கொண்டிருக்கும் போது அந்த குலால தம்பதிகள் விமானமேறி சுவர்க்கலோக மடைந்தனர்.

தொண்டமானனுக்கு வரம் கொடுத்தல்

வைகுண்டத்திற்குசென்ற குலாலதம்பதிகளை கொண்ட மானன் பார்த்து வெட்கமடைந்தவனுய் பகவானின் பாதங் களின் மேல் விழுந்து என் கர்வத்தைவிட்டு விட்டேன், என் னைக் காட்டிலும் பக்தன் இல்லையென்று கர்வ மடைந்ததற்கு நான் மகா கஷ்டங்களுக்குள்ளானேன் என்னை மன்னித்து உன் தாசனுய் ஏற்றுக் கொள்ளென்று அநேகவிதங்களில் பிரார்தித்தான். கருணைமூர்த்தியான ஸ்ரீனிவாசன் தொண்ட மானனை மன்னித்து குலால தம்பதிகளுக்கு கொடுத்தவித மாய் தொண்டமானனுக்கு மோக்ஷம் தந்து எப்போதும் போல் சேஷாசலம் சேர்ந்து, ஆனந்த நிலயத்தில் பிரவே சித்து பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்துக்கொண்டு சந்தோ ஷமாய் பல யுகங்கள் கடந்தன.

ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியைவிட்டு பிரிந்ததை பத்மாவதியுடம் கூறுதல்

ஸ்ரீனிவாசன் மனதில் லக்ஷ்மியைவிட்டுப் பிரிந்த விஷ யம் அவ்வப்போது நினைத்து வருந்தலானர். ஆனல் ஸ்ரீனி வாசன் தன்மனதை மறைத்து வைத்தார் இப்படி சிலகாலம் கடந்தது, குபேரனிடம் பெற்ற கடனுக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டிய காரணத்தால் தன்னிடம் லக்ஷ்மி இல்லாததால் தனக்கு திரவ்யம் எப்படி கிடைக்குமென்று யோசித்து எப் படியாகிலும் லக்ஷ்மியைப் பிரார்த்தித்து தன் வக்ஷஸ்தலத் தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும்; குபேரனின் கட னைத் தீர்க்க யோசித்துக் கொண்டும் மௌனமாயிருந்தார். இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீனிவாசனின் மனதை தெரிந்துக் கொண்டு பத்மாவதி ஒரு நாள் ஏகாந்தமாய் இருக்கும் போது ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களில் விழுந்து அநேகவிதங் களில் பிரார்த்தித்த பாதங்களை விடாமல் பிடித்து கொண்டு என்மேல் தனக்குள்ள பிரேமாதிசயங்களை கொண்டாடிசதா தங்களை தியானித்துக் கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடை செய்துக் கொண்டு ஆனந்தமுற்றவளாயிருக்க.

தாங்கள் இப்படி மௌனமாயிருக்க காரணமென்ன வென்று வினவி, பாதங்களை விடாமலிருந்தனள். அப்போது தன் இரண்டு கரங்களாலும் பத்மாவதியை எழுந்திருக்கச் செய்து ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு பத்மாவதியைப் பார்த்து, பிரளய காலத்தில் நான் தனிமையாய் ஆகாரமில் லாமல் நிர்குண பிரம்மானேன் அப்போது லக்ஷ்மி என்னை விடாமல் மாயாவிதானமாய், சித்ரூபத்திலுள்ள லக்ஷ்மி தப ரூபமுற்று என்னை அடைவாள் நான் அப்போது ஆனந்த முற்றவனாய் மஹாதத்வாதி தத்துவங்களைப் பெற்று, அவற்றின் அனுக்கிரஹத்தால் சிருஷ்டி வரிசையாய் சர்வ பிரகஞ்சமாக்கிக் கொண்டிருக்கும். அப்பிரபஞ்சத்திற்கு கர்த் தாவாய், எனக்கு இஷ்டமாகும் போது பிரம்மாதி தேவர் களை சிருஷ்டிப்பேன் ஒருபோது இப்பரபஞ்சங்கள் என் னுள் அடங்கியிருக்கும். இக்காரியங்கள் யாவும் எனக்கு அம்மஹா லக்ஷ்மியால் உண்டாகும் அப்படிப்பட்ட சிருஷ்டி ஸ்திதி சமயத்தில் என்னை ஒரு சுந்தராங்கனுக்கி தானொரு உலக சுந்தரியாய் குருதரமான கல்யாண குணங்களை எனக்கு உண்டாக்கும் சந்திரனில் வசிக்கும் சகோரங்களைப் போல் சர்வ காலங்களிலும் என் வக்ஷஸ்தலத்தில் வசித்து வரும் சமயத்தில் பிருகு ரிஷி தன் பாதங்களால் லக்ஷ்மி நிவாசஸ்தானமான என் வக்ஷஸ்தலத்தில் உதைத்தார். அப்போது லக்ஷ்மி என்மேல் கோபமுற்று, என்னைத் தூற்றி என்னைவிட்டு கரவிரபுரம் போய்ச் சேர்ந்தாள். லக்ஷ்மி என்னைவிட்டு சென்றதால் என்னுள் ஸர்வஸ்வமும் அந்த லக்ஷ்மியின் பின் சென்றன. பிறகு நான் வைகுண்டத்தை விட்டு இப்பர்வதத்தில் திந்திரிணீ விருக்ஷத்தின்கீழ் ஒரு புற்றினுள் வசித்துவந்தேன் எனக்கு ஸர்வக்ஞதை இல்லாத தால் நிஷ்காரணமாய் கோடாலியால் அடிப்பட்டேன். எனக்கு மனைவியில்லாததால் வனத்தில் உன்னைப்பார்த்து என்னை விவாஹம் செய்துக் கொள்ளும்படி கோரியதால் உன் தோழிகளால் கற்களினால் அடிக்க வைத்தனை; லக்ஷ்மி இல்லாத காரணத்தால் குபேரனிடம் கடன் வாங்கி உன்னை விவாஹம் செய்துகொண்டேன். உன் தந்தை சகோதரர் கள் உன் விவாஹத்தில் எனக்கு கொடுத்த தனத்தால்

குபேரனின் கடன் தீராது லக்ஷ்மி என்னைப் பிரிந்ததால் மனைவி துரோகியென்றும், குபேரனின் ருணத்தினால் ருண பாதை அடைந்தவனுயும் உலகத்தார் நினைப்பார்கள் என்று எனக்கு ஆலோசனைகள் உண்டானதினால் இப்படி மௌன மாயிருந்தேன், இதற்கு தகுந்த யோசனை நீ தெரியப் படுத்தென்று கூறினார். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட பத்மா வதி நாதனைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து ஸ்வாமீ! இந்த பிரண வத்திற்கு யோசனை கூற நான் தகுந்தவளா? நீங்கள் சர்வக்ஞர் உம் வார்த்தைக்கு பதில் சொல்பவர். இப்பதி னன்கு லோகங்களிலும் எவருமில்லை. ஆனாலும் பிரார்த் தனையை ஆதரிக்க வேண்டும். சிருஷ்டிக்கு பூர்வம் உங்களை யடைந்து; உங்களை பெருமைபடுத்திய லக்ஷ்மி தேவியை நீங்கள் எப்படியாகிலும் பிரார்த்தித்து இவ்விடத்திற்கு அழைத்துவர வேண்டும; நாங்களிருவரும் இவ்விடம்வசித்து வருவோம்; உங்களிருவருக்கும் வேண்டிய பணிவிடைகள் நான் தவராமல் செய்து உங்களை ஆனந்திக்கச் செய்வேன். நீங்கள் இத்தருணமே சென்று லக்ஷ்மியை இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வரவும் இது என் பிரார்த்தனை யென்று மொழிந்தாள். இப்படிச் சொன்ன பத்மாவதியின் வார்த் தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியைப் பார்த்து நான் உன்னை விவாஹம் செய்து கொண்டது முதல் நாமிரு வரும் தனிமையாய் வசித்து காலங் கழித்து வந்தோம், நீ என்மேல் மிக்க பிரேமையுடன் பிரகாசித்து வந்ததால் நான் இப்போது அந்த லக்ஷ்மியை வக்ஷஸ்தலத்தில் ஸர்வ கால மும் நிவாசிக்க செய்தால் உன் மனமெப்படி ஒப்பும் ஆன தால் எனக்கு இஷ்டமில்லையென்று சொல்லிய நாதனைப் பார்த்து பரிதவித்து பிராணநாதா அவளால் தான் நான் உங்களை விவாஹம் செய்துக் கொண்டேன்; அவள் அனுக் கிரஹமில்லாவிட்டால் நானெப்படி உங்களை விவாஹம் செய்து கொள்ள முடியும்? அவள் எனக்கு செய்த உப காரத்திற்கு நான் எத்தனை ஜென்மங்களெடுத்து அவள் செய்த உபகாரத்திற்கு பிரதி உபகாரமாகாது நானே அவ ளுடைய பணிப்பெண்ணுயிருப்பேன். நீங்கள் என்மேல் சம்பூர்ண கடாக்ஷம் வைத்து அவள் வசித்துவரும் இடம்

தெரிவித்தால். நான் அவளுக்கு வணங்கி அவளுடைய பாதங்களில் விழுந்து அவளை வேண்டிக்கொண்டு இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வருவேனென்றுசொன்னாள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியைப் பார்த்து, நான் உன்னுடைய தூய்மையான மனதை அறிவேன் நீ விசனப் படாதே நீ இந்த வகுளாதேவியுடன் இவ்விடமே வசித்து வரவும்; நான் போய் கட்டாயமாய் அந்த லக்ஷ்மியை இவ் விடம் அழைத்து வருகிறேனென்று பத்மாவதியை சமாதானப்படுத்தி, கரவீரபுரம் போவதாய் நிச்சயித்துக் கொண்டார். இப்படி ஸ்ரீனிவாசன் புறப்பட்ட செய்தி கரவீரபுரத்திலுள்ள லக்ஷ்மிதேவி தெரிந்துக் கொண்டு. ஸ்ரீனிவாசன் எப்படியாயினும் சேஷாசலத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல எண்ணி இவ்விடத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். என்னை அவர் சேஷாசலத்திற்கு வரும்படி அழைத்தால் நிராகரிக்க முடியாது நான் அவ்விடம் சென்றால் பத்மாவதி மனம் துன்பமடையும் நானே சம்மதித்து அப்பத்மாவதியை என் நாதனுக்கு விவாஹம் செய்வித்து, நான் தற்சமயம் அவ்விடம் செல்வது தருமமில்லை யென்று நினைத்து கரவீரபுரத்திலிருந்து வழி தவராமல் பாதாளலோகம் சேர்ந்து, ஹரிவம்சத்தவரும் விசேஷ யோக மகிமைகளால் ஒப்பும் கபில மஹரிஷியினிடம் சேர்ந்தனள். கபில முனிவர் லக்ஷ்மியை வரவேற்று குசலம் விசாரித்து அவளுக்கு தகுந்த ஆசனம் கொடுத்து வீற்றிருக்கச் செய்து அவளை ஆதரித்தார். லக்ஷ்மிதேவி தன் பதியை தியானித்துக் கொண்டு தவம் செய்து வந்தாள்.

லக்ஷ்மி கொல்லாபுரத்தில் தவம் செய்யும்போது ஸ்ரீனிவாசன் தேடுதல்

ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியை வகுளாதேவியிடம் ஒப்பு வித்து, வராஹமூர்த்திக்கு இந்த செய்தியை தெரியப்படுத்தி மறுநாட்காலே தூய்மையான வஸ்திரங்களை அணிந்து கங்கணுபாணுலங்கிருதராய் கருடன் மேலேறி லக்ஷ்மியை இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வருகிறேனென்று பத்மாவதியிடம் சொல்லி சந்தோஷமாய் புறப்பட்டு கரவீரபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார். ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மி வசித்து வந்த ஆலயத்திற்கு சென்று அவ்விடம் பார்க்க லக்ஷ்மியைக் காணவில்லே; அவ்விடம் லக்ஷ்மி யில்லாததால் மனோவியாகூல முற்றவராய் இப்படியாக யோசிக்கலானுர். நான் அப்பத்மாவதியை விவாஹம் செய்துக் கொண்டு சில காலம் அந்த லக்ஷ்மியை மறந்தேனென்று நினைத்து என்மேல் மோகமற்றவளாய் கோபமுற்று இவ்விடத்தினின்று வேரிடத்திற்கு போயிருக்க வேண்டுமென்று யோசித்து ஒன்றும் தோன்ருதவராய் அநேகவிதங்களில் துக்கித்து கரவீரபுர அரண்யங்களில் சுற்றி அலேந்து லக்ஷ்மியைக் காணுமல் அப்பர்வதத்தில் போய்ச் சேர்ந்து, அவ்விடம் வசித்துவரும் ரிஷிகளைப் பார்த்து ஓ முனிவர்களே, கருட கந்தருவர்களே, என் ரமா தேவி என்னே ஏமாற்றி இந்த வனத்தில் எவ்விடமோ தவம் செய்து வருகிருள் நான் இவ்வனத்தை சுற்றி அலேந்துகளேப் புற்றிருக்கிறேன். அந்த ரமாதேவி தவம் செய்யுமிடம் உங்களுக்கு தெரிந்திருந்தால் அச்செய்தியை எனக்கு தெரிவியுங்களென்று சொல்லி பரிதவித்துக் கொண்டிருந்தார். இப்படி பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீனிவாசனேப் பார்த்து அப்பர்வதத்தில் வசித்துவந்த பக்தர்கள் முனிவர்கள் தவ சிரேஷ்டர்கள் கந்தருவர் முதலானவர்கள் இப்படி பரிதவிக்கின்ற ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து சுவாமீ! அந்த ரமா தேவியை நாங்கள் பார்க்கவில்லே. அந்த தேவியர் இந்த அரண்யத்தில் எவ்விடத்திலுமில்லேயென்று கூறினர் அவர்

களுடைய சொற்களை கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் சிந்தனையுற்று கரவிரபுரம் சேர்ந்து அகஸ்தியர் பூஜித்துவந்த லக்ஷ்மி விக்கி ரஹத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து அவ்விக்கிரஹத்தின் எதிரில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு பத்து வருஷம் தவம் செய்தார்.

அசரீரி ஸ்ரீனிவாசனை தவம் செய்யும்படி கூறுதல்

விசனத்துடன் தவம் செய்துவந்த ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து ஆகாயவாணி அற்புத வாக்கினால். ஓ தேவா! இவ்விடம் தவம் செய்துவந்தால் ரமாதேவி உங்களுக்கு பிரத்யக்ஷமாகமாட்டாள் நீங்கள் இவ்விடத்திற்கு சுமார் நாற்பது யோஜனை தூரத்தில் சுவர்னமுகிநதி யிருக்கிறது அந்நதியின் வடதிசையில் பத்மஸரோவரமுள்ளது. அந்த பத்மஸரோவரத்தில் தேவலோகத்திலுள்ள ஸஹஸ்ரதள பத்மகமலத்தை எடுத்துவந்து அந்த பத்மஸரோவரத்தில் பிரதிஷ்டித்து அக்கமலத்தின் கிழக்கு திசையில் சூரியனை பிரதிஷ்டை செய்து, நீ தபவேடம் பூண்டு அந்த கமலத்தின்மேல் ஒரே திருஷ்டி வைத்து லக்ஷ்யைக் குறித்து தவம் செய்வீர்களானால் அந்த ரமாதேவி அப்பத்மத்தில் பிறந்து உன் வக்ஷஸ்தலத்தை வந்தடைவாள். இப்போது செய்யும் தியானத்தினால் அந்த லக்ஷ்மி உனக்கு பிரசன்னமாக மாட்டாளென்று கூறிற்று. அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் கண்களை திறந்து நாற்புறங்களிலும் பார்க்க, யாருமில்லாததால் அவ்வார்த்தைகள் ஆகாயவாணியினுடையதென்று தெரிந்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்து கருடாருடராய் புறப்பட்டு சேஷாசலம் சேர்ந்து, சாமான்யமான ராஜகுமாரனைப் போல் வேடம் தரித்து புஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்யும் போது வைகானஸ வம்சத்தார்கள் அந்த ராஜகுமாரன் வேஷத்திலுள்ள ஸ்ரீனிவாசனுக்கு மஹா சங்கல்பம் செய்வித்து, போஜன வசதிகள் செய்து மந்திரங்களால் அவரை ஆசிர்வதித்து அனுப்பினர். பிறகு ஸ்ரீனிவாசன் சேஷாசலத்திலிருந்து புறப்பட்டு பத்மஸரோவரம் சேர்ந்து வாயுதேவனை நினைத்தார். அப்

போது வாயுதேவன் பிரத்யக்ஷமாய் மிகவும் வணக்கத்துடன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து தேவரின் ஆக்ஞையை தெரிவிக்கும்படி கோரினர். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் ஸ்ரீனிவாசன் வாயுதேவனைப் பார்த்து நீ சுவர்க்கலோகத்திற்கு சென்று அவ்விடம் மந்தாக்கினியில் பிரகாசிக்கின்ற ஸஹஸ்ரதள பத்மகமலத்தில் ஒன்றை இந்திரனைக் கேட்டு கொண்டுவரும்படி கூறினர். அதற்கு வாயுதேவன் சுவாமீ! ஸஹஸ்ரதள பத்மகமலங்கள் சுவர்ணமுகியில் அநேகமிருக்கின்றன. இவ்விடத்திலிருந்தே ஒன்றை எடுத்து வருகிறேனென்று சொன்னர். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஸ்ரீனிவாசன் ஆகாயவாணி தனக்கு சொல்லியதை வாயுதேவனுக்கு தெரியப்படுத்தி, சத்தியலோகத்திலுள்ள கமலத்தையே யெடுத்து வரும்படி கூறினர். உடனே வாயுதேவன் சுவர்க்கலோகம் சென்று தேவேந்திரனின் அனுமதி பெற்று மந்தாக்கினியிலுள்ள ஸஹஸ்ரதள கமலமொன்றை எடுத்து வந்து ஸ்ரீனிவாசனுக்கு கொடுத்தார். ஸ்ரீனிவாசன் அக்கமலத்தைப் பெற்று, வாயுதேவனைப் பாரத்து நான் இவ்விடம் தவம் செய்ய எண்ணியுள்ளேன் இச்செய்தியை யாருடனும் தெரிவிக்காமலிருக்கும்படி சொல்லி வாயுதேவனை அனுப்பி வைத்து அந்த ஸஹஸ்ரதள கமலத்தை பத்மஸரோவரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து அக்கமலத்தின் கிழக்கு திசையில் சூரியனை பிரதிஷ்டித்து நிர்மலமான மனதுடன் அக்கமலத்தின்மேல் மனதை நிறுத்தி லக்ஷ்மி மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, தவம் செய்து வந்தார்.

ரம்பை ஊர்வசி முதலானவர் ஸ்ரீனிவாசனின் தவத்தை பங்கப்படுத்தல்

இந்திரன் இந்த விருத்தாந்தத்தை அறிந்து பூலோகத்தில் யாரோ ராஜகுமாரன் இந்திர பதவியைக் கோரி தவம் செய்து வருவதாய் நினைத்து, ரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை முதலான தேவதாசிகளை அழைப்பித்து

அவர்களைப் பார்த்து பூலோகத்தில் ஒரு ராஜ குமாரன் இந்திர பதவியை கைப்பற்ற யெண்ணி கோரதவம் செய்து வருகிறான் நீங்கள் அந்த ராஜகுமாரனுடைய தவத்தை பங்கப் படுத்தி வரவேண்டுமென்று அவர்களை அனுப்பி வைத்தான். அதைக் கேட்ட ரம்பை முதலான தேவதாசிகள் பூலோகத்தில் பத்மஸரோவரத்தில் தவம் செய்துக் கொண்டு மாறுவேடத்திலுள்ள ஸ்ரீனிவாசனின் எதிரில் வந்து அவரை அநேகவிதங்களில் மோஹிக்கச்செய்தனர். ஆனால் அந்த பரந்தாமன் அவர்களுடைய மோஹ விலையில் விழாதிருக்க, அந்நடன மாதர்கள் அவ்வனத்திலுள்ள புஷ்பங்களால் அவரை விதவிதமாக அலங்கரித்தனர். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் செய்துவரும் சேவை எனக்கு சந்தோஷமூட்டியது ஆனால் நீங்கள் சிறிது நேரம் நாட்டிய கானம் செய்யுங்களென்று கூறினார் அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர்கள், அவ்வவனத்திலுள்ள புஷ்பங்களைப் பரித்துவந்து ஸ்ரீனிவாசனுக்கு பக்கத்திலுள்ள ஒரு சிலைக்கு அலங்கரித்து, வனலக்ஷ்மிக்கு விஷ்ணுவுக்கும் விவாஹம் செய்தமாதிரி செய்து, லக்ஷ்மியின்மேல் விஷ்ணு காதல் கொண்டது போல் பாட்டுகள் பாடி, நாட்டியங்கள் செய்துக் கொண்டு, எப்படியாகிலும் இந்த ராஜகுமாரனின் மனதை மாற்றி தவத்தை பங்கப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி மிகவும் கவர்ச்சிகரமான பாட்டுகளைப் பாடிக் கொண்டும் நாட்டியமாடிக் கொண்டும் ஸ்ரீனிவாசனை மோஹிக்கச் செய்தனர். ஆனால் பகவான் இவர்களுடைய நாட்டியங்களைப் பார்த்து சந்தோஷமடைந்தனார். ஆனால் இவருடைய மனம் எள்ளளவேனும் மாறுப்படவில்லை அந்நடன மாதர்கள் ஸ்ரீனிவாசன்மேல் மிகவும் மோஹங் கொண்டது போல் நடித்தனர். அதற்கும் பகவான் உட்படாததைப் பார்த்து ஒருவரோ டொருவர் இப்படியாக யோசிக்கலானார்கள்: இந்த நரபதி விஸ்வாமித்திரரை விடவும் கிருஷ்ண துவைபாயரைக் காட்டிலும் மனோதிடங் கொண்டவர்; இவர் சாமான்ய மனிதரல்ல இவரை நாம் பங்கப்படுத்த முடியாது; இந்த தவசிரேஷ்டரை பலாத்கரித்தால். நாம் சாபத்திற்குள்ளாவோமென்று யோசித்தனர்.

ஸ்ரீனிவாசன் இவர்களுடைய மனோபாவத்தை தெரிந்துக் கொண்டு, இவர்களை ஏமாற்ற நினைத்து மிக சௌந்தர்ய முள்ள ஒரு விஸ்வமோஹினியை சிருஷ்டித்தார். அவர்கள் அந்த மோஹினியைப்பார்த்து ஆஹா ! இந்த மஹா புருஷனே மோஹினியை சிருஷ்டித்திருக்க வேண்டும். இவளுடைய சௌந்தர்யத்திற்கு நாம் சமமானவர்களல்ல நாமே தோற்றுப்போனும். நாம் இம்மஹானின் மஹிமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவரை பங்கப்படுத்த நினைத்தது நம் மதியீன்மென்று எல்லோரும் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து புறப்பட்டுச் சென்று தேவேந்திரனுக்கு நமஸ்கரித்து சுவாமீ ! நாங்கள் அந்த நரபதியின் தவத்தை பங்கப்படுத்த முடியாமல் வந்து விட்டோம் அவர் சர்மான்ய மானவரென்று நினைத்தோம் அவர் சாக்ஷாத் விஷ்ணு சொருபரே தான் என்று கூற அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு தேவேந்திரன் மிக்க பயந்தவனாய் விஷ்ணுதேவனே தவம் செய்து வருவதாய் தெரிந்து கொண்டு உடனே ஸ்ரீனிவாசனிடம் சென்று நமஸ்கரித்து வணக்கத்துடன் தெரியாமல் செய்து என்னுடைய அபராதங்களை மன்னிக்கும்படி அநேக விதங்களில் பிராத்தித்தான். அப்போது ரமாநாதன் இந்திரனை மன்னித்து, அவர் சிருஷ்டித்த மோஹினியைப் பார்த்து நீ பிரஜைகளால் பூஜைகள் பெற்று இவ்வுலகிலேயே யிருக்கும்படி சொல்லி அவளை அனுப்பிவிட்டு, தான் எப்போதும் போல் தவம் செய்துக் கொண்டிருந்தார்.

சேஷாசலத்தில் பத்மாவதியை ஸ்ரீனிவாசன் விட்டுப் பிரிந்துமுதல் பத்மாவதி ஊணுரக்கமின்றி ஸ்ரீனிவாசன்மேல் கலவரமுற்றவளாய் என் நாதன் என்னைவிட்டு இருபத்திரண்டு வருஷங்களாயிற்று இவ்வளவு காலமாய் எவ்விடமிருப்பதும் தெரியவில்லை அந்த ரமாதேவியுடன் கூடி சரஸ ஸல்லாபங்களாடிக்கொண்டு என்னை மறந்தாரோ; அல்லது லக்ஷ்மியைக் காணுமல் பரிதவிக்கின்ருரோ; லக்ஷ்மிதேவி அவ்விடமில்லாமற் போனதற்கு காரணம் என்னவாயிருக்கும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டே மெய் மறந்தனள். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் தபவேடத்தில் பத்மாவதிக்கு கனவில்

தோன்றினர். பத்மாவதி திடீரென்றெழுந்து தன் நாதன் தபவேடத்தில் தனக்கு தோன்றக் காரணமென்னவென்று யோசித்து துக்கமடைந்து. வகுளாதேவியைப் பார்த்து அம்மா! என் நாதன் கனவில் தவக்கோலத்துடன் தோன்றினர். அது முதல் எனக்கு மிகவும் பயமாயிருக்கிறது யென்று கூறினள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வகுளா தேவி உன் நாதன் சீக்கிரத்திலேயே லக்ஷ்மி சமேதராய் வந்து விடுவாரென்று பத்மாவதிக்கு தைரியம் சொல்லி தேற்றினள்.

லக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசன் மார்பில் (வக்ஷத்தில்) சேருதல்

கபிலாஸ்ரமத்திலுள்ள லக்ஷ்மி இவ்வாருக யோசிக்கலானள்: எனக்காக என் நான் பத்மஸரோவரத்தில் தவம் செய்து வருகிறர். ஸ்ரீனிவாசனுக்காக பத்மாவதி சேஷாத்ரியில் துக்கித்துக் கொண்டிருக்கிருள். நானே இவர்களுக்கு கஷ்டங்களுண்டாக்கியதாய் தோன்றுகிறது இதற்கு என்ன செய்வேனென்று யோசித்து கபில முனிவரைப் பார்த்து, முனீந்திரா! ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியை விவாஹம் செய்துக் கொண்டு அவளை சேஷாத்ரியில் விட்டு அவர் பத்மஸரோவரத்தில் என்னைக் குறித்து தவம் செய்து வருகிறர்; நான் என்ன செய்வேனென்று கூற கபில முனிவர் அம்மா! பிரதி யுகத்திலும் அப்பரந்தாமனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் வசித்து அவரை விட்டுப் பிரியாமலிருந்த நீ அவரை விட்டுப்பிரிய காரணமென்னவென்று வினவ லக்ஷ்மி தேவி துக்கமடைந்து நீங்கள் சொன்னபடி நான் அவரைப் பிரியாமல் அவருடைய வக்ஷஸ்தலத்திலேயே சுகமாய் வசித்து வந்தேன். ஒரு சமயத்தில் மூடாத்மஞன பிருகு நான் வசித்து வந்த ஸ்ரீனிவாசனின் மார்பில் உதைத்தான் பரபுருஷனின் பாதம் பட்டதினல் பதிவிரதா தர்மத்திற்கு பங்கமுண்டாக்குமென்று நினைத்து விஷ்ணுவைவிட்டு கொல்லாபுரத்தில் வசித்து வந்தேனென்ருள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட முனிவர் அம்மா! நீ சகலமும் அறிந்தவள்!

பிருகு உன்னுடைய குமாரனே தவிர மற்றெவனுமில்லை: இவ்விருத்தாந்தத்தை உன் பதி உனக்கு தெரிவித்தாரோ இல்லையோ, ஆனாலும் பிருகு உத்தமனுக யில்லாவிட்டால் அம்மஹாவிஷ்ணு பிருகு ரிஷியை மன்னித்தனுப்புவாரா? உன் நாதன் மன்னிக்கும் போது நீயும் மன்னிக்க வேண்டுமே தவிர நிராகரிப்பது தருமமில்லை எத்தனையோ தவங்கள் செய்து அம்மஹாத்மாவின் மார்பில் வசித்தாய், அந்த ஸ்தலத்தில் எளியவர் வசிக்க யியலாது, பிருகு உதைத்தான் என்றதினுல் நீ உன் நாதனை விட்டுப் பிரிந்தது தருமமாகாது பிருகு பிரம்மதேவனைப் பரீக்ஷித்து திருமூர்த்திகளில் விஷ்ணு தேவனே ஸத்வகுண ஸம்பன்னரென்று நிரூபிப்பதற்காக இப்படி நடித்தார். அதை தெரிந்து கொள்ளாமல் நீ பிருகு கர்வமடைந்து உன் நாதனை உதைத்தானென்று நினைத்து அவர்மேல் கோபமடைந்து இப்படி நடந்துக்கொண்டாய் நீ அந்த பரந்தாமனை விட்டு பிரிந்தவுடனே அவர் வைகுண்டத்தைவிட்டு வேங்கடாசலம் சேர்ந்து அவ்விடம் சில நாட்கள் கஷ்டங்களனுபவித்தார். சில காலம் கடந்த பிறகு பத்மாவதியை விவாஹம் செய்துக் கொண்டார். அவருக்கு எங்கிருந்தாலும் குறைவில்லை அவர் கருணாமூர்த்தியானதால் அவர் உன்னை அழைக்க வந்திருப்பதாய் நினைத்து நீ இவ்விடம் தவம் செய்வது தகாது, நீ உலக மாதா, பர்த்தாவை கஷ்டத்திற்குள்ளாக்கி சிறு பிள்ளைகளைப் போல் விளையாட்டுத்தனமாய் இப்படி நடப்பது தருமமாகாது. இப்படியாக இருபத்திரண்டு வருஷங்கள் கழிந்து விட்டன இனி நீ ஹரிக்கு பிரத்யக்ஷமாய் அவருடைய வக்ஷஸ்தலத்தில் சேருவது உனக்கும் ஸ்ரீனிவாசனுக்கும் பத்மாவதி தேவிக்கும் எங்களெல்லோருக்கும் மங்களகரமாகும் எனக்கு தெரிந்தவரை யெடுத்துரைத்தேன் ஸ்ரீஹரி மானவனைப்போல் உன் நாமத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தவம்செய்து வருகிறார். நீ இனி மந்திராதீனமா யிருக்கின்றய் இனி எவ்விடமும் மறைய முடியாது. உன் மனேபாவத்தை மாற்றிக் கொண்டு அக்கமலத்தில் தோன்றி ஹரியினுடைய மார்பில் சேரும்படி சொன்னர். முனிவரின் சொற்களை கேட்டு

நீங்கள் சொன்னவை யாவும் உண்மையே, என்றால் என் நாதனுக்கு எத்தனை கஷ்டங்களும் உண்டாயிற்று, அவ ருக்கு கஷ்டங்களுண்டாக்கிய இந்த சரீரத்தை இவ்விடமே தவம் செய்யும்படி விட்டு, நான் சாயாலக்ஷ்மியாய் ஸ்ரீனி வாசனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சேருவேனென்று சொல்ல அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, கபில மஹரிஷி அம்மா! நீ உன் நாதனுடன் அநேக இவதாரங்களெடுத்து கீர்த்தி பெற்ற உலக மாதா! அம்மஹா விஷ்ணு கபடநாடக சூத்ததாரி. உங்கள் அவதார மஹிமைகளைக் கொண்டாட ஆதிசேஷ னாலும் இயலாது. நீங்கள ஆதிதம்பதிகளாய் ஜெகதத்ரியங் களையும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டும் சம்ஹரித்துக் கொண்டும் ஏதோ காரணார்த்தமாய் நீங்களிந்த நாடகமாடி வருகிறீர் கள் உனக்கும் அவருக்கும் பேசமுண்டா? நீ உலக மாதா, உன் பர்தா உலக ரக்ஷகன் எனக்கு தெரிந்தவரை சொன் னேன் இவற்றில் ஏதாவது தவருதலிருந்தால் என்னை மன் னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். அப்போது லக்ஷ்மிதேவி கபில மஹாரிஷியைப் பார்த்து முனீந்திரா! உன் வார்த்தைகள் யாவும் உண்மையே நான் கரவீரபுரத்திலிருந்து வரும் போது இவ்வாறுக நினைத்தேன், ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவ தியை விவாஹம் செய்து கொண்டு அவர்களிருவரும் சந் தோஷமாய் காலங்கழித்து வரும்போது ஏகாந்த சமயங் களில் ஸ்ரீனிவாசன் மார்பில் நானெப்படி வசிப்பேனென்று நினைத்து இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தேனென்று சொல்ல அதை கேட்டு கபில முனிவர் அம்மா! மஹாவிஷ்ணு எடுத்த அவ தாரங்களில் இது ஒரு அவதாரம் நீ அவரை எந்த அவதா ரத்தில் விட்டுப் பிரந்தாய்? எல்லா அவதாரங்களைவிட கிருஷ்ணவதாரத்தில் பதினாயிரம் கோபிகைளுடன் அவ ரவர்களிஷ்டம்போல் இருக்கவில்லையா? அப்போது நீ எங் கிருந்தனை? என் பூர்வ புண்ணியத்தால் என் ஆச்சிரமத்தை பவித்திரமாக்க இவ்விடம் வந்தாயே தவிர வேறொன்று மில்லை, இனி நீ உன் நாதனைவிட்டும் பிரிதல் தருமமில்லை. அவர் பிரதிஷ்டை செய்துள்ள ஸஹஸ்ரதள பத்மத்தில் தோன்றி ஸ்ரீஹரியின் மார்பில் சேர்ந்து சேஷாசலத்தில் பக்தர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டருளினார்.

லக்ஷ்மி அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு கபில மஹரிஷியின் அனுமதி பெற்று தன் பூர்வ சரீரத்தை அங்கேயே தவம்செய் யச் செய்து, அதிலிருந்து திவ்ய தேஜோரூபமடைந்து சுவர்ண முகி பத்மத்தின் துவாரத்தில் பிரவேசித்து மேலே பிரகாசிக் கின்ற பத்மதளத்தின்மேல் உட்கார்ந்து கோடி சூரிய பிர காசத்துடன் விளங்கினாள். இப்படி பிரகாசிக்கும் லக்ஷ் மியை ஸ்ரீனிவாசன் பார்த்தார். லக்ஷ்மிதேவி பகவானைப் பார்த்து வெட்கமடைந்தவளாய் தலைகுனிந்தாள். அப்போது பகவான் என் தவவேஷத்தைப் பார்த்து லக்ஷ்மி பரிகசிக் கிறாளென்று நினைத்து தலையைக் குனிந்தார். இவர்களிருவ ரும் இப்படி அபிநயிப்பதை பார்த்த மன்மதன் இவர்களிஷ் டப்படி யிருப்பது தகாதென்று நினைத்த ஸ்ரீனிவாசனுடைய ஹிருதயத்தில் பிரவேசித்து சந்தடி செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்போது பிரம்மாதி தேவர்கள் அவரவர்களுடைய வாஹ னங்களேறி பத்மஸரோவரத்தினிடம் சேர்ந்து லக்ஷ்மி ஸ்ரீனி வாசனின்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்து இவ்வாறு பிரார்த் தித்தனர்.

தோத்திரம்

ஸ்ரீபத்பரந்தாம ஜீவாளிஸ்தோமா ஸ்ரீமானினீலோல
சிருங்காரஸல்லீல।
கந்தர்ப லாவண்ய கஞ்ஜோத்ப வாகண்ய ஸத்குண்ய
ஸம்பன்ன ஸம்ரக்ஷிதாபன்ன।
ஸத்யவிரதாசார சாதுப்பிரஜோத்தார சாராம்புதஸ்யாம
ஸம்பூர்ண ஸத்காம।
வேதாந்த சஞ்சார விஸ்வம்பராதார ஸ்ரீவேங்கடாதீச
ஸச்சித்பரகாசா।
பராகேச லோகேச வாகீச கௌரீச நாகேச
வந்தியாங்கிரி பத்மத்வயா।
நித்யஸத்யாத்வயா ஸத்தியாசந்திர யோகீந்திர ஹ்ருத்
பத்ம சிருங்காரபாங்கா।
சுசாரித்ர மித்ராப்ஜ நேத்ரா தரித்ரீ மனோல்லாஸ
தானப்ரியா ஸ்ரீனிவாஸா எம்மை।
கிருபைகூர்ந்து பார்ப்பாய் எம் தந்தையெ சேஷாசலவாசா
நரஸிம்மாவதாரா நமஸ்தே நமஸ்தே நமஸதே॥

என்று பிராத்தித்து பத்மத்தில் பிரகாசிக்கும் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து,

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ர ராஜதனயாம் ஸ்ரீரங்கதாமேஸ்வரீம்।
தாசீபூத ஸமஸ்த தேவவினுதாம் லோகைக தீபாங்குராம்।
ஸ்ரீமன்மந்த கடாக்ஷலப்தவிபவே பிரம்மந்திர கங்காதரம்।
துவாம் திரைலோக்கிய குடும்பினீம் ஸரஸீஜாம்
வந்தே முகுந்தப் பிரியாம்॥

லக்ஷ்மி பகவானின் வக்ஷத்தில் சேர்ந்து, சேஷாத்ரி பூப் பிரசித்தியுற்று பிரகாசிக்க என்மீது கிருபை செய்யும்படி பிரார்த்தித்தனர்.

கார்த்திகை சுத்த பஞ்சமி வியாழக்கிழமை உத்திராடம் கூடிய சுபதின மாதலால், இச்சுபதினத்தில் ஸ்ரீனிவாசனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சேரவேண்டுமென்று பிரம்மா ருத்திரர்கள் லக்ஷ்மிதேவியை பிரார்த்திக்க, விஜயலக்ஷ்மி பதில் பேசாம லிருந்தனள். அதைக்கண்டு பிரம்மதேவன் பிருகுரிஷியைப் பார்த்து கண்ஜாடை செய்தார். அப்போது பிருகுரிஷி வீர லக்ஷ்மியை சமீபித்து சாஷ்டாங்க தண்டப்பிரணாமங்களை செய்து அம்மா! இனியாகிலும் என்னுடைய பிழையை மண்ணித்து, நான் உன் தனயனென்று தெரிந்து என்னை ஆதரித்து என் தந்தையின் மார்பில் சேர்ந்து உலக கல்யாண முண்டாக்கும்படி பிராத்திர்த்தார். பிருகுவின் பிரார்த்தனையைக் கேட்டு பிருகுவை ஆசிர்வதித்து உன் தைர்யத்தையும் திடபக்தியையும் தெரியாமல் ஸத்வகுண ஸம்பன்னரான என் நாதனை சந்தேகிக்கச் செய்த என் ரஜோ குணத்திற்கு சமயம் வந்ததால் என் பிராணநாதனை விட்டு பரதேசியாய் சில காலம் கழித்து என் நாதனால் உக்ர தவம் செய்வித்தேன்; விதி யாரையும் விடாது இது என் தவறுதலுமில்லை, உன் தவறுதலுமில்லை, நம்மை இந்த கபட நாடகத்திற்குள்ளாக்கியது. அவர் செயலே யில்லாமல் வேறில்லை யென்று சொல்லி, தன் நாதன் தன்னை யெடுத்து அவருடைய மார்பில் வைத்துக்கொள்வாரென்று உத்தேசத்தினால் ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களின்மேல் தன் பார்வையை செலுத்தி ஒரே மனதுடன் தங்க சிலைப்போல் நின்றிருந்

தனள். பிரம்மதேவன் லக்ஷ்மியின் மனோபாவத்தை தெரிந்துக் கொண்டு ஸ்ரீனிவாசனைப்பார்த்து அனுமானித்து வந்தார். ஸ்ரீனிவாசன் பிரம்மா ருத்திரர்களைப்பார்த்து சந்தேகமேன்? ஸதா என் மார்பில் வசித்துவர வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லும்வரை லக்ஷ்மி மார்பில் வசிப்பதாயில்லை, உங்கள் விருப்பப்படி என் மார்பில் வசிக்க வேண்டுமென்றுயிருப்பதாய்ச் சொல்லி, பிரம்மா ருத்திரர்கள் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து, அம்மா! நீ இந்த சுப சமயத்தில் பரந்தாமனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சேர்ந்து எப்போதும் போல் வசித்துவர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அப்போது லக்ஷ்மிதேவி அவர்கள் சொல்லைக் கேட்டு, புன்னகையுடன் அன்ன நடை நடந்து தன் கால் சிலங்குகள் கலீர்கலீரென்று ஜொலிக்க இடையில் தரித்திருந்த தங்கமணிகள் ஓசையிட, நாசிகாபரணங்களாலும், சிருங்காரமான மையை தீட்டிய கண்களுடன், நெற்றியில் பிரகாசிக்கும் திலகத்துடனும் சந்தன பரிமளங்கள் நாற்புரங்களிலும் வீச; புன்னகை தவழும் வதனங்களுடனும் பத்மகமலத்திலிருந்து மெதுவாய் தன் நாதனிடம் முன்பு க்ஷீரசாகரத்திலிருந்து வந்தமாதிரி வந்து சேர்ந்து தான் வசித்து வந்த ஸ்ரீனிவாசனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சந்தன கஸ்தூரி முதலிய பரிமளங்களிட்டு ஒரு புஷ்பமாலையை ஸ்ரீனிவாசனின் கழுத்தில் போட்டனள். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் கருணைக் காட்டி தன் மார்பில் வைத்துக் கொண்டார். அந்த சமயத்தில் ரம்பை, ஊர்வசி முதலான நடன மாதர்கள் ஆகாய வீதியில் நாட்டியமாடினர். கந்தர்வ சதிபதிகள் பாட்டுகள் பாட; தேவர்கள் அந்த தம்பதிகளின்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தனர். வரலக்ஷ்மி பிறந்த இந்த பத்மஸரோவரத்தில் பிரம்மாதி தேவர்கள் ஸ்நானம் செய்து லக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசனைக் கொண்டாடினர். இந்த புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மார்க்கசிர சுத்த பஞ்சமியன்று ஸ்நானம் செய்பவர்களுக்கு இந்த வீர லக்ஷ்மி தனகனக வஸ்து வாகனங்கள் அளித்து, கடைசியில் மோக்ஷம் தருவதாய் இந்த க்ஷேத்திரத்தை கொண்டாடி அவரவர்களுடைய வாகனங்களிலேறி ஸ்ரீனிவாசனுடன் சேஷாசலத்

திற்கு சென்று கொண்டிருக்கும் போது, சேஷாசலத்தி லுள்ள பத்மாவதி ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மி சமேதராய் வரும் விருத்தாந்தத்தை தெரிந்துக் கொண்டு மங்கள ஸ்நானம் செய்து ஆடையாபரணங்களணிந்து கொண்டு, ஸ்ரீனிவாச னையும் லக்ஷ்மி தேவியையும் எதிர்கொண்டழைத்து அவர்க ளுக்கு மங்களஹாரதி யெடுத்து சாஷ்டாங்க தண்டப்பிரணா மங்கள் செய்தனள். அப்போது லக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசன் பத்மா வதியை ஆதரித்து, ஆனந்த நிலயத்தில் பிரவேசித்து. இச் சாமாத்திரத்தில் சகல பதார்த்தங்களையும் ஆகர்ஷித்து பிரம்மாதி தேவர்களுக்கு விருந்தளித்து, சந்தன தாம்பூலங் களுடன் வஸ்திராபரணங்களையும் கொடுத்து அவர்களை திருப்தி செய்தார். அவர்கள் சந்தோஷததுடன் அவரவர் களுடைய வாஹனங்களேறி தம் நிவாசங்களுக்குச் சென்ற னர். அது முதல் லக்ஷ்மி, பத்மாவதி, ஸ்ரீனிவாசன் சுகமா யிருந்தனர்.

ஒரு நாள் ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து நீ இவ் விடத்திற்கு வந்தால் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமுண்டா யிற்று. என் விவாஹத்திற்காக குபேரனிடம் கடன் பெற் றேன், அந்த கடனை தீர்க்க வழி காணாமலிருக்கிறேனென்று விநோதமாய் கூறினார்: அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட லக்ஷ்மி, உம்முடைய விவாஹத்திற்கு நான் வந்திருக்கும் போது எனக்கு தெரியப்படுத்தி யிருந்தால் உங்களுக்கு வேண்டிய தனம் கொடுத்திருப்பேன் என்னைக் கேளாமல் செய்த கடனை நீங்களே தீர்க்க வேண்டுமே தவிர இப்போது என் னிடம் தெரிவித்தால் நான் என்ன செய்வேனென்று பதில ளித்தாள். அதைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து நீ என்மேல் கோபமடைந்து கொல்லாபுரத்திற்கு சென்றாய், என் விவாஹத்திற்கு உன்னை அழைக்க சூரியனை அனுப்பினேன். நீ என்மேல் கருணைக் காட்டி சூரிய னுடன் வந்து சேர்ந்ததை பரமானந்தமென்று கருதினேன். உன்னை விவாஹத்திற்கு அழைத்து தனம் வேண்டுமென் றெப்படி கேட்பேன்? குபேரனுக்கு வருஷா வருஷம் வட்டி செலுத்தும்படியாக பத்திரம் எழுதி கொடுத்து தனத்தை பெற்றுக்கொண்டேன், இதுவரையில் ஒரு வருஷ வட்டியா

திலும் செலுத்த முடியாமல் நான் ஒரு யோசனை செய்துள்ளேன் அதற்கு நீ சம்மதிக்க வேண்டும். நீ குபேரனுடைய கடனை தீர்க்க வேண்டியதில்லை நீ கலியுகத்தில் என் பக்தர்களுக்கு தனம் கொடுத்து வரவும், அவர்கள் அத்தனத்தை அடைந்து கர்வத்துடன் பாபங்கள் செய்து வருவார்கள் அவர்களுடைய பாப காரியங்களினால் வியாதி முதலிய இருக்கங்கள் உண்டாகும் அப்போது என்னை தியானிப்பார்கள், நான் அவர்களுடைய கனவில் தோன்றி எனக்கு பிரார்த்தனைகள் செலுத்தி பணம் முடிப்புகள் கட்டச்சொல்லி வட்டி காசுகள் பெறுபவனென்று பிரசித்தி பெற்று அவர்களிடமிருந்து வட்டிக்கு வட்டியை கூட்டி நீ கொடுத்த திரவ்யத்தினின்றும் தனத்தை பெற்று இந்த தனத்திலிருந்து குபேரனுக்கு வட்டி மாத்திரம் வருஷா வருஷம் செலுத்திக் கொண்டு, இக்கலியுகத்தில் இவ்வாறு என் அரசாக்ஷியை நடத்தி கலியுக முடிவில் குபேரனுக்கு கடன் தீர்த்து நாம் வைகுண்டத்திற்கு செல்வோமென்று கூறினார். அதற்கு லக்ஷ்மி தன் நாதனைப் பார்த்து, நான் பக்தர்களுக்கு திரவ்வியம் கொடுப்பேன் அவர்கள் அதை நியாயமான வழியில் சிலவிடாமல் அதை தீய வழிகளில் சிலவிட்டு அத்தனத்தினால் மாணவர்கள் கஷ்டங்களுக்குண்டாக்குபவர்களை காப்பாற்றுவது கஷ்டமல்லவா வென்று கேட்க, ஸ்ரீனிவாசர் மாணவர்களுக்கு திரவ்வியம் கொடுப்பது உன் கடமை. அவர்களுக்கு வியாதி குகலிப உபாதிகளை உண்டாக்கி அந்த தனத்தை அவர்களிடமிருந்து எப்படி வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ மற்றும் அவர்களை எவ்விதம் காப்பாற்ற வேடுமோ அது என் கடமை நீ கொடுத்த திரவ்வியத்திலிருந்து எனக்கு கொஞ்சமாயிலும் செலுத்தியவர்கள் அதிக பலனை அடைவார்கள், செலுத்தவர்கள் அந்த தனத்தை யிழந்து தரித்திரர்களாய் என் க்ஷேத்திரத்தில் சேர்ந்து, என் க்ஷேத்திரத்திற்கு வரும் பக்தர்களுக்கு சேவை செய்து அவர்களுடைய அனுக்கிரஹம் பெற்று ஸதா என்னை தியானித்துக் கொண்டு மறு ஜன்மத்தில் என் பக்தர்களாய் அவதரித்து நற்கதியடைவார்கள். இப்படி செய்யாமல் என் பக்தர்களை மோசம் செய்து, எனக்கு பக்

தர்கள் சமர்ப்பிக்கும் திரவ்வியங்களை பராதீனம் செய்து, என்னை லக்ஷியம் செய்யாமல் இருந்தால் இச்க்ஷேத்திரத்தில் பாபிகளாகவும் அங்கஹீனர்களாயும் குருடர்களாயும் ரோகிகளாகவும் ஜன்மித்து, என் க்ஷேத்திரத்தில் பிச்சை யெடுத்துக் கொண்டு அநேக கஷ்டங்களை யனுபவித்து கடைசியில் என் பக்தர்களின் ஆசீர்வாதங்கள் பெற்று என் பாதாரவிந்தம் சேருவார்கள். இதற்காக நீ சந்தேஹமடைய வேண்டாமென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு லக்ஷ்மிதேவி சந்தோஷமடைந்து பகவானைப்பார்த்து சுவாமி! உங்களிடம் நான் பொய்ச் சொல்லமாட்டேன்; உண்மையே சொல்லுகிறேன். கலியுகத்தில் மாணவர்கள் தான தர்ம பரோபகாரங்கள் செய்து அதை உங்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்பவர்களுக்கு தனதான்ய சம்பத்துகள் அளிப்பேன். அப்படி உங்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்யாத லோபிகளுக்கு தனம் நசிக்கச்செய்வேனென்று சொல்லி நாதனின் அனுமதி பெற்று கபிலாஸ்ரமம் சேர்ந்து தன் பூர்வ சரீரத்தில் பிரவேசித்து தன் ஹிருதயத்தில் நாதனின் ரூபத்தை நிறுத்தி தவம் செய்து வந்தாள்.

சுகமுனிவர் சூரியனுக்கு சிருஷ்டிஸ்திதிலயங்களை தெரிவித்தல்

சுகாஸ்ரமத்தில் தவம் செய்துவந்த சுக முனிவர் இந்த உலகத்தைவிட்டு பரமபதமடைய உத்தேசித்து புறப்பட்டு சூரிய மண்டலத்தை சமீபித்து அம்மண்டலத்தை தாண்டிச் செல்ல முயன்றார். அதைக் கண்டு சூரியன் சுக முனிவரை தடுத்து நீங்கள் என் மண்டலத்தை கடந்து செல்ல நினைக்கிறீர்கள். உங்களுடைய பிதுருக்கள் இவ்வுலகத்திலேயே வசித்துவர நீங்கள் சுவர்கலோகம் செல்ல முடியுமா நீங்கள் விவாஹம் செய்துக் கொண்டு புத்திரசந்ததி பெற்று உங்களுக்கு பதில் உங்கள் புத்திரனை இவ்வுலகில் வசிக்கச்செய்; நீங்கள் ஆசிரம தர்மங்களை விட்டு மஹா விரக்தி பெறுவது தகாது பூர்வம் ஒழுங்காய் வேதங்களை படித்து வேத ரிஷிகளின் ருணங்களை தீர்த்தீர்கள், இனி மனைவியை கைபிடித்து நற்புத்தரனைப் பெற்று பித்ரு ருணங்களை தீர்த்து பிரம்ம தேஜமடைந்து பிறகு என் மண்டலத்தை தாண்டி பரமபதம் சேரும்படி புன்னகையுடன் சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சுகமுனிவர் சூரியனைப் பார்த்து மார்த்தாண்டா! நீ திருமூர்த்தியான மகன்; கர்மாவுக்கு சாக்ஷியாய் இஜ்ஜெகத்திற்கு தெய்வமாய் பிரகாசித்துவரும் உனக்குக் தெரியாத தர்மங்களில்லை. ஆனாலும் எனக்கு தெரிந்த வரை சொல்லுகிறேன்; எப்படி யென்றால் மாதாவின் கர்ப்பத்தில் தேஹத்தை யடைந்து இந்த பூமியில் பிறந்தது முதல் உதய அஸ்தமானங்களுண்டாக புருஷனின் ஆயுசு க்ஷீணித்துப் போவதால் இந்த சரீரங்கள் அனித்யமென்று நினைத்து சதுராஸ்ரமங்களும் நடத்தி தேவ, ரிஷி, பிருது சம்பந்தமான ருணங்களை தீர்த்து ஞான வைராக்கியங்களை கற்றுக் கொள்வது வேதோக்த கர்மமாகும், சதுராஸ்ரம தர்மங்களில் நடப்பது நியாயமே ஆனாலும் இந்த தேஹம் நீரில் குமிழ்போல் அநித்யமானதால் ஞானியானவன் கர்மாவான இந்த சம்சார சாகராரண்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டானென்று கூறினர். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு சுகமுனிவரைப் பார்த்து சிருஷ்டி காலத்திலேயே பிரம்மதேவன்

இந்த வர்ணாஸ்ரம தர்மங்களை ஏற்படுத்தி இந்த லோக வாசிகள் அதை அனுசரணை செய்துவர அதைவிட்டு நீங்கள் இந்த மண்டலத்தை தாண்டிப் போக பார்க்கிறீர்கள் என்றான் அப்போது சுக முனிவர் சூரியனைப் பார்த்து பாஸ்கரா கேள் : வர்ணாஸ்ரம தர்மங்கள் மோக்ஷப் பிரதமானதென்று என் தந்தை எனக்குச் சொல்ல அதைக் கேட்டு அவருடன் தந்தையே முதல் தர்மத்திலேயே விவேகஞானமுற்றவன் மற்ற ஆஸ்ரமதர்மங்களை விட்டுவிடவேண்டுமோ அல்லது அவற்றையும் அனுசரிக்க வேண்டுமா வென்று கேட்டேன். அதற்கு என் தந்தை என்மேலுள்ள பிரேமையினால் என்னைப் பார்த்து இந்த சந்தேகத்தை ஜனகராஜனிடம் போய் கேட்டால் விவரமாகுமென்று கூறினார். பிறகு நான் மிதிலை ராஜனிடம் சென்று என் சந்தேகத்தை தெரியப்படுத்தினேன். ஜனகராஜன் என்னைப் பார்த்து மனோதிடமேற்பட ஆஸ்ரம தர்மங்கள் அனுசரிக்க வேண்டும் ஒரே ஆஸ்ரமத்திலேயே மனோதிட மடைந்தவர்கள் பிறகு ஆஸ்ரம தர்மங்களை விட்டு மிக்க விரக்திபெற வேண்டுமென்று எனக்கு போதித்தார்: நான் அது முதல் மிக்க வைராக்யமடைந்தேன் நீங்கள் என்னை குடும்பஸ்தனுக்கும்படி சொல்கிறீர்களென்றார். சூரியன் சுகமுனிவரைப்பார்த்து நகைத்து ஜனகராஜன் ஞானகர்மங்களை நடத்திக் கொண்டு ஸர்வ ஸமத்வமுற்று பூமியை பரிபாலித்துக் கொண்டு புத்திர சந்ததி பெற்றவர் உங்களை விரக்தி பெறும்படி கூறினாரா? விஷ்ணுதேவனில் பிரம்மாவும், பிரம்மனில் வசிஷ்டரும், வசிஷ்டரிலிருந்து சக்தியும், சக்தியிலிருந்து பராசரரும், பராசரரிலிருந்து வியாசரும், வியாசரிலிருந்து நீங்களும் ஜன்மித்து நீங்கள் சந்ததியில்லாமல் என் மண்டலத்தை தாண்டிப் போக முடியுமா? புண்யாத்மனான நற்புத்திரன் ஒருவனைப் பெற்று இவ்வுலகில் வசிக்கச் செய்து போக வேண்டும் உன் பிதுருகள் இந்த லோகத்திலிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு பணிவிடை செய்ய புத்திரனை பெறும் வரையிலும் என் மண்டலத்தை தாண்டிச் செல்லலாகாதென்று சொன்னார். அப்போது சுகமுனிவர் தன் தபோ மஹிமையால் தன்னைப்

போலவே ஒரு சாயாசுகனை ஸ்ருஷ்டித்தார். அப்போது அந்த சாயாசுகன் தன் தந்தை சுகமுனிவருக்கும் சூரியனுக்கும் நமஸ்கரித்து நின்ருன். சூரியன் சுகமுனிவருடைய யோக மஹிமைக்கு சந்தோஷமடைந்து, நீ இந்த சுகமுனிவரால் ஜன்மித்ததால் இந்த லோகத்தில் சாயாசுகனென்ற பெயருடன் பிரகாசிக்கும்படி ஆசிர்வதித்தான். சாயாசுகன் கைக்கூப்பியவாறு தன் தந்தையைப் பார்த்து, தந்தயே! என்னை சிருஷ்டித்த காரணம் தெரிவித்தால் உங்கள் அனுமதி பெற்று நடந்து கொள்வேனென்று சொல்ல, அவ்வார்த்தைகளை கேட்ட சுகமுனிவர் சுகனைப் பார்த்து, நீ பூலோகம் சென்று காசி க்ஷேத்திரமடைந்து அவ்விடம் என் தந்தைக்கு வேண்டிய பணிவிடைகள் செய்த அவருடைய அனுமதி பெற்று பிரகாசிக்கும்படி சொல்லி ஆசிர்வதித்து அனுப்பி, சூரியனைப்பார்த்து பிரபாகரா! உன் கிருபையால் புத்திரனைப் பெற்றேன் என்னை இனியாகிலும் உன் மண்டலத்தை தாண்டிச்செல்ல அனுமதிக்கும்படி கோரினுர். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சூரியன் நகைத்து, என் சொரூபமான ஜீவமஹத்வத்தை சொல்லும்படி கேட்க, சுக முனிவர் சூரியனைப் பார்த்து ஜகஜ்யோதி ஸ்வரூபனை உன்னுடைய பிரபாவத்தை சொல்ல நான் தகுந்தவனு? ஆனலும் எனக்கு தெரிந்தவரை சொல்லுகிறேனென்று சொல்லி சூரியனுக்கு நமஸ்கரித்த நாராயண பரப்பிரம்மனென்கிற சாஸ்வதமான ஸ்வரூபத்திலிருந்து பிரணவஸ்வரூமான ஓர் சப்தம் உண்டயிற்று. அந்த சப்தம் வெளிப்பட்டு ஆகாயத்துடன் மோதியதால் உஷ்ணருபமான பிரகாசம் உண்டாயிற்று. அந்த வாயு ஆகாயமார்கமாய் சென்றதால் உஷ்ணருபமான பிரகாசம் உண்டயிற்று. அந்த அக்னி விஸ்தாரமாய் பிரகாசித்து பின்துள் வியாபித்ததினல். அந்த பிந்து திரவரூபமான சாரம் மஹா ஜலமாய் நிற்க. தேஜோரூபமான அப்பரமாத்மா அம்மஹாஜலத்தில் நின்றார். அப்போது தங்கமயமான பிரகாசமாய் சில காலத்திற்கு பல விருக்ஷங்கள் பலன்களை கொடுப்பது போல் அநேக கோடி பிரம்மாண்டங்களை சிருஷ்டித்து அப்பிரம்மாண்டத்தில் ஒவ்வொரு விதைக்கும்

விருக்ஷமாய் அநேக விதைகளை அடைவதைப் போல் மூல காரணமாய் தங்கமயமான பிரகாசம் சூரியரூபமாய் ஸ்தாவர ஜங்கங்களான பிரபஞ்சத்தை தன் பிரபாவத்தால் ஜீவரூய் போஷித்து தன் பிரகாசத்தால் நசிக்கச் செய்தும் ஆலமர விதை பூஜல சம்மந்தத்தால் விருக்ஷாக்ருதியாய் அந்த விருக்ஷத்தில் ஜீவனுய் நிலேத்தது போல் தங்கமயமான பிரகாசம் ஸப்த பாவதப், ஸப்த சமுத்திரம் ஸப்த லோகங்களான பிரம்மாண்டமாய் நிலேத்து சூரியரூபமாய் பிரகாசிக்கின்றது. அந்த ஸவரூபமே ஸகல பூதங்களிலும் ஜீவமாய் எண்ணேயுடன் சேர்ந்து எரியும் வத்தியைப் போல் ஞானம் பெற்று. அந்த ஞானத்தினுல் தன் செவியார கேட்கவும் தேஹத்தினுல் தொடவும் கண்களால் பார்க்கவும் நாவினுல் ருசி பார்க்கவும் மூக்கினுல் சுகந்தங்களே முகரவும் காதுகளினுல் கேட்கவும், பேசவும், கொடுத்தலும், கவனம் செலுத்தலும், விசர்ஜன செய்தலும், மனேபுத்தி, சித்தம் அஹங்காரம், சமஸ்யம், நிச்சயம், விசாரங்கள் தெரிந்ததுமே சூக்ஷ்மமான ஸ்வரூபமாகும் இனி பரஸ்வபாவம் எப்படிப்பட்ட தென்ருல் அது முதல் சமஸ்த ரூபங்களில் மேக மண்டலத்திலிருந்து மழை உண்டானுல் பூமியிலுள்ள நதி கிணறுகள் தடாகங்களில் தண்ணீர் நின்றபடி ஈஸ்வரனுடைய கிருபையினுல் சரீரத்தில் ஜலமானது அநேக கோடி ஜீவராசிகளில் சதுர்வித பூதங்களிலும் நிலேத்திருக்குமென்ருர். அப்போது சூரியன் சுக முனிவரைப் பார்த்து தங்கமயமான பிரகாசம் இந்த சமஸ்த பூதங்களிலும் எவ்விதமாய் பிரவேசித்து பிறகு தன் இருப்பிடம் எப்படிப்போய் சேருகின்றதென்பதை தெரியப்படுத்தும்படி கேட்டார். அப்போது சுக முனிவர் பிரம்மான்டததை பிரகாசிக்கச் செய்து சுந்தரமாய், சுயரூபமான தங்கமயமான மண்டலம் மிக்க பிரகாசமான திரவமாய் தெரிந்து அதிலுள்ள சாரமே அமிர்தமாய் காலவசத்தால் திரவமாயும்; மேகங்களாயும், குளிர்ச்சியாய் இந்த பூமியில் மழையினுல் நிறைந்து பயிர்கள் வளர்ச்சி யடைந்து அந்த பயிர்களில் சாரமான ஜீவசத்தாய் நின்று மாணவர்களுக்கு அநேக விதங்களான ஆகார பதார்த்தங்களாக பசுக்களுக்கு புல்லாய் சர்வத்திற்கும் வாயு ரூபத்தில் அநேக ஜீவ

கோடிகளுக்கும்; அநேக விதங்களில் ஆகாரமாய் அந்த சரீரத்திலுள்ள ஜடராக்கினியால் ஜீர்ணமடைந்து பாலில் நெய் பிரிவதைப் போல் பிந்து ரூபமாய் முதலில் புருஷர்களில் நின்று பிறகு ஸ்திரீ கர்ப்பத்தில் கருரூபமடைந்து அந்த கருவில் ஆறு மாதங்களுக்குமேல் தேஜஸ்ஸு அடைந்து விருத்தி பெற்று பிறகு ஜென்ம காலம் அடைந்ததும் பூமியில் பிறந்து அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரம் அனுபவித்து பிறகு நாசமடைவார்கள். நாசமடைவது எப்படி யென்றால் வாதம் பித்தம் கபம் முதலான வியாதிகளால் பூதங்கள் உளாவுவதால் பள்ளத்தில் நின்ற மழை ஜலத்தை ஸௌரிய கிரணங்கள் ஆகாஷிக்குமோ அது போல் ஸர்வ பூதங்களிலுள்ள ஜீவனையும் ஆகர்ஷித்து விடுவான். அப்போது ஸ்வரூபம் ஸௌரிய கிரணங்களில் சேர்ந்து வாயு மண்டலத்தில். பிரவேசித்து ஆகாய மார்க்கத்தில் சந்திரமண்டலம் அடைந்து சந்தரன் ஸௌரியனின் ஐக்யமாகும்போது ஸௌரியனில் சேர்ந்து காலானுசாரமாய் மறுபடியும் ஜன்மத்திற்கு வரும்என்று கூறினார். ஸௌரியன் சுகமுனிவரைப் பார்த்து இனி தேவர்களின் சுகஸ்திதிலயங்களை சொல்லும்படி கேட்டான் அப்போது சுகமுனிவர் ஸௌரியனைப் பார்த்து, தேவா! ஆலை விதைக்கும் ஆயிர வருஷம் நெல் விதைக்கும் ஆறு மாதங்களால் ஆலை விதைக்கு ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையிலும் பூ சம்பந்தமுண்டு. பிரம்மாதி தேவ சரீரங்களுக்கும் காலபேத முண்டு. தேவலோகத்தில் தேவர்கள் தங்கமயமான பிரகாசம் அதிகமாய் பெற்று தீர்காயுஷ்ய மடைகின்றனர். சாதாரண தேவர்களுக்கு சூரியனுள்ளவரை இந்திராதி லோக பாலகர்களுக்கு பிரமமாண்ட பிரளயாவாதியும் உண்டாக்கும் இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஆதார பூதமாய் சச்சிதானந்த நித்திய பரிபூர்ணராய் வாக்மான ஸாதிதராய் விளங்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுக பிரகாசிப்பதற்கு பிரதியாய் பிரகாசிக்கின்றது. நீ என்று நிச்சயித்துக் கொண்டேன் என்றார். அதைக் கேட்ட சூரியன் சந்தோஷமடைந்து சுகமுனிவரைப் பாத்து ஓ முனீந்திரா! உங்களுடைய மனோதிடமும் யோகஸ்திதியும் தெரிந்துக் கொள்ள இப்படியாக வினவினேன். நீங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சமாதானம் சொன்னதால் மிக்க

சந்தோஷமடைந்தேன், நீங்கள் இனி என் மண்டலத்தை தாண்டி மேலுலகம் சென்று பரமபதமடையும்படி சொன்னார். உடனே சுக முனிவர் சூரியனுக்கு நமஸ்கரித்து சூரிய மண்டலம் தாண்டி பரமபதம் போய்ச் சேர்ந்தார். அப்போது சாயாசுகன் தன் தந்தையின் கட்டளைப்படி காசிபுரி சேர்ந்து அவ்விடம் வியாசருக்கு பணிவிடைகள் செய்துகொண்டு சில யுகங்கள் கடந்த பின் கிருஷ்ண துவைபாயனரின் அனுமதி பெற்று சுகாஸ்ரமம் சேர்ந்து பிராம்மண கன்னிகையை விவாஹம் செய்துக் கொண்டு சுகாஸ்ரமத்திலேயே வசித்து வந்தார்.

லக்ஷ்மி சுகாஸ்ரமம் சேருதல்

லக்ஷ்மிதேவி கபிலாஸ்ரமத்தில் தன் நாதனைக் குறித்து தவம் செய்துக்கொண்டு சில யுகங்கள் கடந்தன, சேஷாசலத்திலுள்ள ஸ்ரீனிவாசன் தன் மனதில் நான் முதலில் லக்ஷ்மியைக் குறித்து தவம் செய்தேனென்று இப்போது என்னைக் குறித்து தவம் செய்துவரும் இந்த வீர லக்ஷ்மியை எப்படியாகிலும் பூலோகத்தில் நிவாசக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தவராய் லக்ஷ்மியின் ஹிருதயத்தில் பிரகாசித்து வந்த தன் ரூபத்தை லக்ஷ்மிக்கு எதிரில் பிரத்தியக்ஷமாகும்படி செய்தார். அப்போது லக்ஷ்மி தன் நாதன் பிரத்யக்ஷமானதாய் நினைத்து தன் நிஷ்டையை முடித்துக் கொண்டு கண்களைத் திறந்து பார்த்தாள். ஆனால் தன் எதிரில் ஸ்ரீனிவாசன் இல்லாததால் தன் தவம் விபலமாயிற்றென்று நினைத்து சிந்தனையுற்று கபில மஹரிஷியிடம் சென்றாள். கபில மஹரிஷி லக்ஷ்மியைப் பார்த்து அம்மா! உன் சபலத்தினால் உன் தவம் விபலமாயிற்று. நீ இனி தவத்தை விட்டு சுகாஸ்ரமம் என்கிற பத்மஸரோவரததில் சேரவும் அவ்விடத்தில் சாயாசுகன் உன்னை பூஜிப்பார். நீ அவ்விடம் சென்று உன் நாதன் கோரியபடி பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து அவர்களுக்கு சர்வ சம்பத்துகளும் அளித்துவரும்படி கூறினார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு தன் நாதனின் விருப்பத்தை பரிபாலிக்க எண்ணியவளாய் பாதாளத்திலுள்ள ஆதிசேஷனை தன் மனதில் நினைத்தாள். உடனே ஆதிசேஷன் பிரத்தியக்ஷமாய் சாஷ்டாங்க தண்டப்பிரணாமங்

கள் செய்து லக்ஷ்மி மனோபாவத்தை அறிந்து, வேண்டிய வஸ்திராபரணங்களும் நவரத்தினத்தாலான கிரீடமும், சந்தனம் முதலிய பரிமள திரவ்வியங்களும் அளித்து தங்கமயமான இரதத்தினில் ஏற்றிக் கொண்டு, இரதத்திற்கு பலமான யானைகளைக் கட்டி, பேரி மிருதங்கம் முதலிய வாத்தியங்களுடன் அநேக தேவர்கள் தொழ, நடுப்பகலில் பாதாளத்திலிரிந்து புறப்பட்டு பூமியை பிளந்துக்கொண்டு சேஷாசலத்திற்கு தென் பாகத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பத்மஸரோவரத்தில் தோன்றினாள். அப்போது சாயாசுகன் லக்ஷ்மிக்கு சாஷ்டாங்க தண்டப்பிரணாமங்கள்செய்து அநேகவிதங்களில் பிரார்த்தித்தார். ஆகாய மார்க்கத்தில் தேவர்களும் கருட கந்தர்வ கின்னர கிம்புருஷர்களும் வீர லக்ஷ்மியின் மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்து ஜெய ஜெயவென்று கோஷங்களிட்டனர். இப்படி தேவர்கள் செய்யும் சந்தோஷ ஆரவாரத்தை சேஷாசலத்திலிருக்கும் ஸ்ரீனிவாசன் கேட்டு சன்தொஷத்துடன் கருடன் மேலேறி புறப்பட்டு பத்மஸரோவரம் சேரும் போது பிரம்மா, ஈஸ்வரர் ஸ்ரீனிவாசனை சந்தித்து திருமூர்த்திகளும் ஆனந்தமாய் பத்மஸரோவரத்தினிடம் சேர்ந்து ஆதிலக்ஷ்மியை கொண்டாடினார். பிரம்மதேவன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து, பூர்வம் வீர லக்ஷ்மியாய் பிறந்த இந்த பத்மஸரோவரத்தில் ஆதிலக்ஷ்மி தோன்றினாள். இவ்விடத்தில் ஓர் அழகான ஆலயம் கட்டி அந்த ஆலயத்தில் லக்ஷ்மியை நிவாசிக்கச் செய்து கார்திகைமீ சுத்த பஞ்சமி உத்திராஷாடா வெள்ளிக்ழமைகியன்று இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்தவர்களுக்கு சர்வ பாபமும் நீங்கி சகல சௌபாக்கியங்களும் ஐஸ்வர்யமும் அடைவார்களென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மிதேவியைப் பார்த்து பிரம்மாவின் விருப்பம் இவ்வாருக இருக்கின்றது. என் விருப்பம் நீ சேஷாசலத்தில் வசித்து வியூஹா லக்ஷ்மியுடன் நீயும் நானும் வசிததால் நன்ருயிருக்குமென்ருர் லக்ஷ்மி தன் நாதனைப் பார்த்து நாம் பிரம்மதேவனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் நான் இவ்விடமே நிவாசிப்பேன். இவ்விடம் ஒரு ஆலயம் நிர்மித்து முன்பு எனக்காக தவம் செய்த இந்த சுகக்ஷேத்திரத்தை பவித்திர

மாக்கி என்னை இவ்விடம் வசிக்கச் செய்யும்படி பிரார்த்தித்தாள். ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியின் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து விஸ்வகர்மாவை அழைப்பித்து பத்மஸரோவரத்திற்கு தென் கிழக்கு பாகத்தில் அழகான ஆலயம் நிர்மிக்கும்படி சொன்னார். உடனே விஸ்வகர்மா அழகான ஆலயத்தை நிர்மித்தான். பிரம்மன் முதலான தேவர்கள், முனிவர்கள், கந்தர்வர்கள் கொண்டாட அந்த அழகான ஆலயத்தில் லக்ஷ்மிதேவியை பிரவேசிக்கச் செய்து சாயாசுகராய் பாஞ்சராத்ரோத்தமாய் சகலோபசாரங்கள் செய்வித்து மஹா வைபவங்களுடன் ஸ்ரீ பூதேவி ஸ்ரீதேவி சமேதராய் பத்மஸரோவரத்தை பிரதக்ஷணம் செய்து பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து, பிரம்மன் முதலான தேவர்களுக்கு விருந்து செய்து, சந்தன தாம்பூல வஸ்திரங்களுடன் அவர்களுக்கு திருப்தி செய்து ஸ்ரீனிவாசன் தன் கழுத்திலுள்ள ஒரு புஷ்பஹாரத்தை லக்ஷ்மியின் கழுத்தில்போட்டு, உன் பூர்வாங்கத்தைப் பார்த்து, சந்தோஷமடைந்தேன்; நீ இந்த சுகாஸ்ரமத்தில் வசித்து சாயாசுகனால் பூஜைகள் பெற்று, பக்தர்களுக்கு தனகனக வஸ்து வாஹனங்களை அளித்து அவர்களால் எனக்கு காணிக்கைகள் செலுத்தும்படி அவர்களை தூண்டும்படி கூறினார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட லக்ஷ்மீநாதனுக்கு நமஸ்கரித்து ஒவ்வொரு வருஷமும் மார்க்கசிரசுத்தபஞ்சமியன்று நீங்கள் ஒருவஸ்திரமும் புஷ்பமாலையும் அனுப்ப வேண்டுமென்று கோரினாள். ஸ்ரீனிவாசன் அப்படியே ஆகட்டுமென்று வரம் கொடுத்து, சாயாசுகனைப் பார்த்து இந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு அக்ரஹாரம் நிர்மித்து, நீ இந்த லக்ஷ்மியை பூஜித்து வரும்படி சொல்லி லக்ஷ்மியை பத்மஸரோவரத்தில் வசிக்கச் செய்து ஸ்ரீனிவாசன் சேஷாசலம் சேர்ந்து பிறந்து வளர்ந்துவரும் இந்த பூலோகவாசிகளை ரக்ஷிக்க சேஷாசலத்தில் பிரசித்தி பெற்று பக்தர்களால் கோவிந்தநாம சங்கீர்த்தனங்கள் செய்துக்கொண்டு அவர்களுடைய மஹா பாபங்களை பரிஹாரம் செய்தும் பக்தர்களுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்தும், ஐஸ்வர்யம் கொடுத்து காப்பாற்றிக் கொண்டு மங்களகரப் பெற்று பிரகாசிக்கின்ற ஸ்ரீஸ்ரீனிவாசனுக்கு மங்களம் மங்களம் ஜெய மங்களம்.

கலியுகத்தில் வேங்கடாசலம் என்ற பெயர் உண்டாகுதல்

பூர்வம் காளஹஸ்தி என்கிற சிவ க்ஷேத்திரத்தில் புரந்தரன் என்கிற உத்தம பிராம்மணர் ஒருவரிருந்தார். அவருக்கு மாதவன் என்கிற குமாரன் பிறந்தான். புரந்தரன் தன் குமாரனுக்கு சகல சாஸ்திர புராணங்களையும் கற்பித்து தகுந்த வயதில் அவனுக்கு விவாஹம் செய்வித்து, குல ஜீவனத்தால் காலங்கழித்து வந்தார்கள் சில நாட்களுக்குப் பிறகு புரந்தரன் மரணமடைந்தான். மாதவன் தந்தைக்கு செய்ய வேண்டிய கருமங்களை சாஸ்திர முறைப்படி செய்து தன் மனைவியுடன் அன்னியோன்யமாயிருந்து, சதா தெய்வ காரியங்களை செய்து வந்தனர். ஒரு நாள் அந்த தம்பதிகளிருவரும் விநோதமாய் வனத்திற்கு சென்றனர் அந்த வனத்தில் நல்ல யௌவனமும் சௌந்தர்யமுள்ள ஓர் சண்டாள ஸ்திரீ மாதவன் கண்ணில் பட்டாள் மாதவன் அந்த ஸ்திரீமேல் மோஹம் கொண்டு தன் மனைவியைப் பார்த்து நீ விட்டிற்குச் செல்; நான் புஷ்பவனம் சென்று பகவானுக்கு புஷ்பங்கள் கொண்டு வருகிறேன். நீ பூஜைக்கு வேண்டிய காரியங்களை செய்துவை யென்று சொல்லி தன் மனைவியை விட்டிற்கு அனுப்பி விட்டான். பிறகு அந்த சண்டாள ஸ்திரீ வசித்துவந்த வீட்டிற்கு சென்றான். அந்த ஸ்திரீ மாதவனுக்கு நமஸ்கரித்து இது சண்டாளர் வீடு தாங்கள் இந்த அபவித்ர மான இடத்திற்கு ஏன் வந்தீர்கள் திரும்பிப் போய் விடுங்களென்று சொன்னாள் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிராம்மணன் சண்டாளத்வம் ஏது? மனம் சமமித்தால் சண்டாளத்வம் நீங்கிவிடும் என் மனம் சம்மதித்தால் உன் சண்டாளத்வம் போய்விட்டது நீ என்னை விவாஹம் செய்துக் கொண்டு சுகமாயிருக்கலாமென்று கூறி, அவள் சமீபம் சென்றான். அவள் வேண்டாமென்று தடுத்தாலும் அவளை காதலித்து சண்டாளத்வம் பெற்றான். இப்படி சில காலம் அந்த ஸ்திரீயுடன் சுகமனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில் அவள் அகஸ்மாத்தாய் மரணமடைந்தாள். அவள் மரணத்

தைக் குறித்து மாதவன் மிகவும் துக்கிற்று, அந்தகிராமத்தை விட்டு ஊர் ஊராய் சுற்றி பிச்சை யெடுத்துக் கொண்டு காலங்கழித்து வந்தான். சில வடதேசத்வர்கள் திருப்பதிக்கு யாத்திரையாய் வந்து கொண்டிருந்தனர். மாதவன் அவர்களுடன் சேர்ந்து திருப்பதிக்கு வந்துக் கொண்டு, அவர்கள் கொடுத்த மிகுதி சோற்றை புசித்து, அவர்களுடன் சேர்ந்து கபில தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தான். அந்த சண்டாளன் கபில தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தவுடன் அவனுடைய பாவங்கள் அவன் தேஹத்திலிருந்து அக்கினி ஜ்வாலைகள் போல் எறிக்கத்தொடங்கியது மாதவன் ஸ்நானம் செய்ததும் சேஷாசல பர்வதம் ஏறிக் கொண்டிருக்கும் போது தான் செய்த பாபங்கள் நினைவிற்கு வரத் தொடங்கிற்று. அவன் தன் பூர்வ சரித்திரத்தை நினைத்துக்கொண்டு தான் சண்டாலத்வம் அடைந்ததற்கு மிகவும் வருந்தி தனக்குச் சேர்ந்த பாபங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று பகவானை அநேக விதங்களில் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு சேஷாத்ரி சேர்ந்து பக்தியுடன் சுவாமி புஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்து வெளியே வரும்போது ஸ்ரீனிவாசன் மாதவனுக்கு பிரத்தியக்ஷமாய் நீ பாபத்திலிருந்து விலகப்பட்டவனாய் விட்டாய் உன் சண்டாளத்வம் போய்விட்டது, நீ பாண்டவ வம்சத்தில் சுதர்மனின் குமாரனாய் பிறந்து சோழ ராஜ்யத்தை ஆளும்படி வரம்கொடுத்தார். அந்த வரத்தைபெற்று மாதவன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து தன் தேஹத்தை விட்டு பாண்டவவம்சத்தில் சுதர்மனின் குமாரனாய் பிறந்தான்.

தீர்த்த மஹாத்மியங்கள்

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் 364 தீர்த்தங்களிருப்பதாய் புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. அந்த தீர்த்தங்கள் மானவர்களுக்கு கோசாரமாகாதலால் இவ்விடமுள்ள முக்கியமான சில தீர்த்தங்கள் மஹிமையுடன் பிரகாசிக்கின்றன. அவைகள் வருமாறு.

1. வைகுண்ட தீர்த்தம்
2. சக்ர தீர்த்தம்
3 ஜாபாலி தீர்த்தம்
4. துருவ தீர்த்தம்
5. ஆகாச கங்கை தீர்த்தம்
6. பாபவிநாசனம் தீர்த்தம்
7. பாண்டவ தீர்த்தம்
   (அல்லது) கோகர்ப தீர்த்தம்
8. குமாரதாரை தீர்த்தம்
9. இராமகிருஷ்ண தீர்த்தம்
10. தும்புரு தீர்த்தம்
11. சேஷ தீர்த்தம்
12. ஸனகஸநந்தன தீர்த்தம்
13. யுத்தகள தீர்த்தம்
14. சீதம்ம தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தங்கள் பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள 364 தீர்த்தங்களும், வைகுண்ட ஏகாதசி மறுநாள் துவாதசியன்று புஷ்கரணியில் சேருகின்றது. அதனால் அன்று சக்ரஸ்நானம் சுவாமி புஷ்கரணியில் நடக்கும் ஆகையால் பக்தர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் சக்ரஸ்நானத்துடன் ஸ்நானம் செய்வார்கள்.

சுவாமி புஷ்கரணி மஹாத்மியம்

ஸ்லோகம் ॥ ஸ்வாமி புரஷ்கரணீ ஸ்நானம்
ஸத்குரோ பாதஸேவனம் ।
ஏகாதசி விரதம்சாபி
த்ரயமத்யந்த துர்லபம் ॥
துர்லபம் மானுஷம் ஜன்மம்
துர்லபம் தத்ரஜீவனம் ।
ஸ்வாமி புஷ்கரணீ ஸ்நானம்
த்ரயமத்யந்த துர்லபம் ॥

இந்த புஷ்கரணி கிருதயுகத்தில் வைகுண்டத்திலிருந்து கருடனல் கொண்டுவரப் பெற்று கிரீடாத்ரியில் இருப்பதால் பிரம்மன், இந்திராதி தேவர்கள், தசரதன், பஞ்சபாண்டவர்கள், அஞ்சனதேவி முதலானவர் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அவரவர்கள் கோரிக்கைகள் ஈடேரியதாலும், கலியுகத்தில் பக்தர்கள், பாகவதர்கள், கிருகஸ்தர்கள், பண்டிதர்கள், பாமரர்கள் இந்த புஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்து ஸந்ததியில்லாதவர்கள் ஸந்ததி பெற்றும், தரித்திரர்கள் ஐஸ்வர்யத்தையும், பக்தர்கள் க்ஷேமத்தையும், தேவர்கள் சுவர்கத்தையும் பெறுவதால் இந்த தீர்த்தப் பிரபாவம் ஆதிசேஷனலும் வர்ணிக்க முடியாதென்று புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. யாத்திரை வரும் பக்தர்களனைவரும் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வது முக்கியம்.

பாபவிநாச தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி ஆலயத்திற்கு வடதிசையில் சுமார் 3 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

ஆகாசகங்கை தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் ஸ்வாமி ஆலயத்திற்கு வடதிசையில் பாபவிநாசனம் போகும் வழியில், சுவாமி ஆலயத்திற்கு 2 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

கோகர்பம் என்கிற பாண்டவ தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் ஸ்வாமி ஆலயத்திற்கு வடதிசையில் சுமார் ஒரு மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

திருப்பதிக்கு வரும் யாத்ரீகர்கள் இம்மூன்று தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வது வழக்கம்.

மேற்கண்ட மூன்று தீர்த்தங்களுக்கும்போக எண்ணியவர்கள் காலை 5 மணிக்கு புறப்பட்டுச் சென்று முதலில் பாபவிநாச தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிறகு அதே வழியிலுள்ள ஆகாச கங்கையில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். மூன்றுவது ஊருக்கு சமீபத்திலுள்ள கோகர்பம் என்னும் பாண்டவ தீர்த்தம் சென்று அவ்விடம் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும் இம்மூன்று தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து காலை 10 மணிக்குள் திருமலைக்கு வந்துவிடலாம் பாபவிநாச தீர்த்தத்தினிடம் காபி ஹோட்டல் முதலானவைகளுமுண்டு வழியில் எந்த விதமான பயமில்லை. அவ்விடம் சங்கல்பம் முதலானவை செய்விக்க தீர்த்தவாசிகள் (புரோகிதர்கள்) இருப்பார்கள்.

ஜாபாலி தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி ஆலயத்திற்கு வடமேற்கு திசையில் சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது அவ்விடம் ஜாபாலி மஹாரிஷி தவம்புரிந்து முக்தி பெற்ற புண்ய தீர்த்தம் அங்கே ஓர் பெரிய ஆஞ்சனேயர் ஆலயம் அஞ்சனா தேவி தீர்த்தமும் இருக்கின்றது. ஆஞ்சனேயர் ஆலயத்திற்குப் பின் பாகத்தில் துருவதீர்த்தமும் இருக்கின்றது. அந்த ஆஞ்சனேயர் ஆலயத்தை திருமலை ஹத்தீராம்ஜீ மடத்தார் அவர்களின் சுவாதீனத்தில் வைத்துக் கொண்டு தினமும் பூஜை வகைரர்கள் நடத்தி வருகின்றனர் இவ்விடத்திற்கு இந்துஸ்தானி யாத்ரீகர்கள் விசேஷமாய் சென்று ஸ்நானம் செய்கின்றனர் கோடைக் காலத்தில்; இவ்விடம் மிகவும் குளிர்ச்சியாகவும் மனோல்லாசமாகவும் இருக்கும்.

சக்ர தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் ஆலயத்திற்கு வடமேற்கு திசையில் சுமார் ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இந்த தீர்த்தத்திற்கு போகின்றவர்கள் நன்றாய் வழி தெரிந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும். ஒரு காலத்தில் இவ்விடத்தில் தபம் செய்துவந்த பக்தர்களை அரக்கர்கள் ஹிம்சை செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இந்த விஷயத்தை மஹாவிஷ்ணு அறிந்து, தன் சக்ராயுதத்தால் அவர்களை ஸம்ஹரித்து, அந்த சக்ராயுதத்தை அங்கே ஸ்தாபித்து பக்தர்களை ரக்ஷித்தார். அதனால் சக்ர தீர்த்தமென்று பேயர் விளங்கியது பிரதி வருஷமும் அர்ச்சகர்கள் ஏகாங்கி தேவஸ்தான ஆபீஸர்கள், மற்றும் இந்த கிராமவாசிகளும் சென்று, அங்கே ஸ்தாபித்துள்ள சக்கராயுதத்திற்கு அபிஷேகம், பிரஸாதநைவேத்யம் கற்பூர ஹாரதிகள் செய்து பிரகு ஆஸ்தானம் நடத்துகின்றனர். நைவேத்யம் செய்த பிரஸாதங்களை எல்லோருக்கும் விநியோகம் செய்வார்கள். இந்த தீர்த்தத்தில் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஸ்நானம் செய்யலாம்.

தும்புரு தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி கோவிலுக்கு வடக்கிழக்கு பாகத்தில் சுமார் எட்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது, இந்த தீர்த்தத்திற்கு செல்லுபவர்கள் நன்ருய் வழ தெரிந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும் பங்குனி பௌர்ணமியன்று இவ்விடம் தீர்த்த முக்கோடி நடக்கும் அன்றய தினம் சுமார் ஆயிரம் ஜனங்களுக்குமேல் சென்று ஸ்நானம் செய்வார்கள். அன்று இந்த க்ஷேத்திர புரோகிதர்கள் வழியில் தண்ணீர் பந்தல் வைத்து; இந்த தீர்த்த முக்கோடிக்கு போய் வருகிறவர்களுக்கு பாணகம் மோர் முதலியவைகள் தர்மமாக கொடுப்பார்கள் இந்த தீர்த்தத்திற்கு காலை 5 மணிக்கு திருமலையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று ஸ்நானம் செய்துவிட்டு சாயந்திரம் 6 மணிக்கு வந்துவிடலாம் போகும் வழியில் (இந்த தீர்த்தத்திற்கு சமீபத்தில்) பக்தசிரோன்மணியான தரிகொண்ட வேங்கமாம்பாள் தவம் செய்து முக்தி பெற்ற இடமான ஆசிரமம் இப்போதும் பார்க்கலாம் (மிகவும் கண் கவர்ச்சியுள்ள தீர்த்தமிது).

இராமகிருஷ்ண தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் கோவிலுக்கு வடதிசையில் சுமார் 6 மைல் தூரத்திலுள்ளது. இவ்விடம் தீர்த்த முக்கோடி தை மாதம் பௌர்ணமியன்று நடக்கும். அன்று சுமார் ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வார்கள் மேற் சொன்ன தினத்தன்று கோவிலில் கைங்கர்யம் செய்பவர்களும் ஒன்று கூடி காலை 5 மணிக்குள் கோவில் கைங்கர்யங்களை முடித்துக் கொண்டு, புறப்பட்டு சுமார் 8 மணிக்கெல்லாம் இராமகிருஷ்ண தீர்த்தம் சேருவார்கள். இந்த தீர்த்தத்தினிடம் இயற்கையாய் அமைந்துள்ள ஓர் மலைக்குகையில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கு அபிஷேகம் செய்து நைவேத்யம் செய்வித்து ஆஸ்தானம் நடத்துவார்கள். அநேக பக்தர்கள் அவரவர்களிஷ்டப்படி அங்கு வந்த ஜனங்களுக்கு சமாராதனை செய்வார்கள். அரச

சகர்கள் கூட சுமார் 20 பேருக்கு சமாராதனை செய்விப்பார்கள் இந்த தீர்த்தத்தில் ஓர் அதிசயமுண்டு அது என்னவென்றால் வெய்யில் நன்றாக காயும் போது சுமார் 12 மணிக்கு அந்த நீர் விழ்ச்சியில் பார்க்கலாம் ஏழு வர்ணங்களில் ஓர் தனிசு காணப்படும். அது பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாய் யிருக்கும். ஆனால் இந்த தீர்த்தத்திற்கு போவது கொஞ்சம் கஷ்டம்.

குமாரதாரை தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி கோவிலுக்கு சுமார் 5½ மைல் தூரத்திலுள்ளது. ஆனால் இந்த தீர்தத்திற்கு போவதும் கொஞ்சம் கஷ்டம் தான் இந்த தீர்த்தம் முக்கோடி தைமீ சுக்லபக்ஷ பௌர்ணமியன்று நடக்கும் அன்று சுமார் ஆயிரம் பேர் வரை இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வார்கள். யாத்ரீகர்கள் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வதானல் நன்றாய் வழி தெரிந்தவர்களுடன் செல்ல வேண்டும்.

வைகுண்ட தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி கோவிலுக்கு கிழக்கு திசையில் சுமார் 2 மைல் தூரத்திலுள்ளது. ஸ்ரீராமபிரான் ரிஷிமுக பர்வதத்திலிருந்து இலங்கைக்கு போகும் சமயத்தில் ஒரு நாள் இவ்விடம் தங்கினர். அப்போது சில வானரர்கள் இந்த குகைக்குள் பிரவேசித்தனர். அவ்விடம் வசித்து வந்தவர்களைப் பார்த்து இது இராவணனுடைய மாயை என்று நினைத்து, ஸ்ரீராமனிடம் சென்று இந்த பர்வதத்தில் நாங்கள் ஒரு குகையில் பிரவேசித்தோம். அந்த குகையிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் சங்கு, சக்ர கதாதாரங்களாக யிருக்கின்றனர். அவர்கள் இராவணனுடைய மாயையால் எங்களுக்கு இப்படி தெருகின்றனர். என்று அந்த குகையைவிட்டு வந்தோமென்று கூறினர். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீராமபிரான், அந்த குகையில் ஸ்ரீவிஷ்ணு ரமாஸமேதமாய் வசித்திருந்து அநேக பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து வருகின்

றனர். விஷ்ணு பகவான் வசித்து வந்த குகையை நீங்கள் பார்த்துவிட்டு வந்தது குகையின் முன் பாகதிலுல்ள்ள தடாகம் வைகுண்ட தீர்த்தமென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வானரர்கள் வைகுண்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து மறு தினம் ஸ்ரீராமருடன் லங்காபுரிக்கு வந்தனர். இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ய நினைத்த யாத்ரீகர்கள் வழி தெரிந்தவர்களை அழைத்து போக வேண்டும்.

சப்த பர்வத நாமங்கள்

வேம்" என்றால் ஸமஸ்த பாபங்கள் என்றும்;
கட" என்றால் தஹம் என்றும் அர்த்தம்.

ஸர்வ பாபங்களும் தரிக்கப்பட்ட புண்ணிய க்ஷேத்திரமானதால் கலியுகத்தில் வேங்கடாத்ரி என்கிற பெயர் உண்டாயிற்று.

கிருதயுகத்தில் :—

ஆதிசேஷ ரூபத்தில் இருப்பதால் "சேஷாசலம்" என்றும்
வேதங்களால் நிறைந்திருப்பதால் "வேதாசலம்" என்றும்
கருடனால் பூலோகத்திற்கு
கொண்டுவந்தபடியால் "கருடாசலம்" என்றும்
விருஷபாசுரனை சம்ஹரித்து மோக்ஷம் கொடுத்ததினால்
"விருஷபாத்ரி" என்றும்

திரேதாயுகத்தில் :—

அஞ்ஜனாதேவி தவம் செய்து ஆஞ்ஜநேயனை
குமாரனைப் பெற்றதால் "அஞ்ஜனாத்ரி" என்றும்

துவாபரயுகத்தில் :—

ஆதிசேஷனையும், வாயு பகவானையும் தூண்டி ஆனந்த
பர்வதத்தை இவ்விடம் கொண்டு வந்தபடியால்
"ஆனந்தாத்ரி" என்றும்

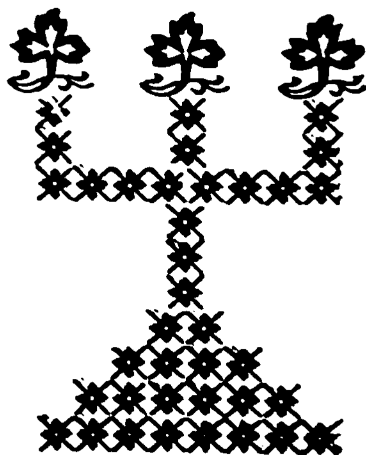
கலியுகத்தில் :—

மஹா சண்டாளத்வமடைந்த மாதவனுக்கு பகவான் பிரயத்யக்ஷமாய் அவனுடைய பாபங்களைப் போக்கியதால் "வேங்கடாசல" மென்றும் பெயர்கள் உண்டாயிற்று.

பக்தர்கள் அவரவர்கள் கோரிக்கைகளை இந்த க்ஷேத்திரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொண்டதால் இந்த பர்வதத்தை அநேக நாமங்களால் கொண்டாடப் பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர லீலாமஹாத்மியம் முற்றிற்று.

சுபம்.

ஆனந்தா பிரிண்டர்ஸ், திருப்பதி. காபி. 4,000.